

ትምህርት አሥራ አንድ

የደኅንነት አስፈላጊነት - ኃጢአት፣ ክፍል አንድ

ባለፉት የመጀመሪያዎቹ አሥር ሳምንታት ትምህርታችን ውስጥ ያጠናነው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ነበር። በቀሪዎቹ አሥር ሳምንታት ደግሞ ኢየሱስ ለእኛ ደኅንነትን በማምጣት ስለፈጸመልን ሥራ እናጠናለን። ስለዚህ ኢየሱስ ስለሚሰጠን ደኅንነት አስፈላጊነት በማጥናት ትምህርቱን እንጀምራለን። ሰዎች ኃጢአተኞች ስለሆኑ ኢየሱስ የሚሰጣቸው ደኅንነት ያስፈልጋቸዋል። ኃጢአተኞች ሆነው ከመወለዳቸው በተጨማሪ፤ ሁሉም በሕይወት ዘመናቸው ኃጢአትን ይፈጽማሉ። ኃጢአት ሞትንና ከእግዚአብሔር መለየትን ያመጣል። በዚህና በሚቀጥለው ሳምንት፤ ከኃጢአታችንና ከእግዚአብሔር ከመለየታችን የተነሣ በክፍተኛ ሁኔታ አዳኝ እንደሚያስፈልገን እንማራለን።

መጀመሪያ ቀን-

ኃጢአት ምንድን ነው?

ኃጢአት ምን እንደሆነ መገንዘባችን በጣም ጠቃሚ ነው። ስለ ኃጢአት ምንነት የሚኖረን ግንዛቤ፤ ስለ እግዚአብሔር ማንነት፤ ስለ ሰዎችና ስለ ደኅንነት ምንነት ከሚኖረን መረዳት ጋር የተዛመደ ነው። እግዚአብሔርን ሕዝቡም ልክ እንደ እርሱ እንዲሆኑ የሚፈልግ በጣም ንጹሕና ቅዱስ አምላክ አድርገን ካሰብን፤ ሕጉንና ለባሕሪው የሚበጀውን በትንሹ መተላለፍ እንኳን ከባድ ሆኖ ይሰማናል። በአንጻሩ እግዚአብሔር ከእኛ የራቀና ስለ እኛ ሕይወትም ግድ የሌለው አድርገን ከወሰድነው፤ በዚህ አስተሳሰባችን ረገድ ኃጢአት ለእኛ ይህን ያህል ከባድ ነገር ሊሆንብን አይችልም። ሰዎች በመሠረቱ መልካም ናቸው የምንል ከሆነ ኃጢአት ሊያመጣቸው የሚችለውን አባዜ ራሳቸው በራሳቸው ሊወጡት ይችላሉ እንደ ማለት ነው። ሆኖም ሰዎች በመሠረቱ ከፋዎች ከሆኑ ኃጢአት ሊያስከትልባቸው የሚችለውን ፍጻሌ ለማሸነፍ አዳኝ ይሻሉ። ሰዎች ለሚያደርጉት ተጠያቂዎች መሆን ካለባቸው፤ ኃጢአታቸው በእግዚአብሔር ፊት ከባድ ይሆናል። ሁላችንም ኃጢአት ምን እንደሆነ በሚገባ ካልተገነዘብን በስተቀር ጠንካራ ክርስቲያኖች ሆነን ለማደግና ሌሎችንም ለማገልገል አንችልም። ስለ ኃጢአትና ስለ ደኅንነት ምንነት ለማጥናት ስንነሣ በመጀመሪያ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኃጢአት ምንነት በሚሰጠው ትምህርት መጀመር ይገባል።

1. ኃጢአት እግዚአብሔር ወደሚፈልገው ደረጃ መድረስ አለመቻል ነው።

1ኛ ጥያቄ - ኃጢአት ምንድን ነው የሚለውን ጥያቄ የምታውቃቸው ሰዎች እንከ ትይመልሱታል?

ስለ ኃጢአት ምንነት ሰዎች የተለያዩ አሳቦች አሉዋቸው። አንዳንድ ሰዎች ኃጢአት የቤተሰባቸውን ወይም የኅብረተሰባቸውን ሰላም የማናጋት ሁኔታ መሥራት ይመስላቸዋል። ይህ አድራጎታቸው በአካባቢአቸው ያሉትን ሰዎች

የሚያስቸግር እስከሆነ ድረስ ይህን ያህል ጉዳት የለበትም ብለው ያምናሉ። ሌሎች ደግሞ ስለ ኃጢአት ምንነት ሲያስረዱ፣ ሌሎች ሰዎች መጥፎ ነው ብለው የሚያስቡትን ሁሉ ማድረግና በዚህም ተግባር ወንጀለኛ ሆኖ መያዝ ኃጢአት ነው ባይ ናቸው። ምንም ነገር ያድርጉ ተግባራቸው በሌሎች ሰዎች ተደርሰበት እስካልተያዙ ኃጢአት እንደ ሠሩ አያምኑም። ከዚህ ላይ የሚሉት ምክንያት አቅራቢዎች ደግሞ፣ ኃጢአት ማለት የእግዚአብሔርን ሕግ የሚጥስ ተግባር መፈጸም ነው ሲሉ ያስባሉ። እንደ እነርሱ እምነትም በውጫዊው ሁኔታዎች የእግዚአብሔርን ሕግ የሚታዘዙ እስከ መሰላቸው ድረስ፣ ኃጢአት ሠርተናል ብለው አያስቡም። የሰዎች አስተሳሰብ ይህ ሲሆን፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኃጢአት ምንነት እንዴት ያስተምረናል?

በዕብራይስጥ ለኃጢአት የተሰጠው ቃል «ኃቻታ» (hachata) የሚል ሲሆን፣ ይህም «ኃጢአት» ከሚለው የአማርኛ ቃል ጋር የተዛመደ ነው። የዚህ ቃል መሠረታዊ ትርጉም፤ «ዒላማን መሳት» (miss the mark) ማለት ነው። የግሪኩ ትርጉም ደግሞ ኃጢአትን «ሐማርቲያ» (hamartia) ይለዋል። የዚህም ትርጉም፣ «ዒላማን መሳት» የሚል ነው። የእነዚህ ቃላት መሠረታዊ ትርጉሞች ለመንገዝብ ቃል በቃል የተጠቀምንባቸውን ሁለት የምንባብ ክፍሎች ቀጥለን እንመለከታለን።

2ኛ ጥያቄ፦ መሳፍንት 20:16 አንብቡ። ሀ) ከቢንያም ነገድ የሆኑ 700 ሰዎች ምን አደረጉ? ለ) ምሳሌ 19:2 አንብቡ። አንድ ሰው ችኩል ቢሆን ምን ይደርስበታል?

በመጽሐፈ መሳፍንት 20:16 እና በምሳሌ 19:2 ላይ ለኃጢአት በዕብራይስጡ የቃል በቃል አጠቃቀም ተቀምጦ እንመለከታለን። በዚሁ በመጽሐፈ መሳፍንት 20:16 እንደተጻፈው፣ ከቢንያም ነገድ የሆኑ 700 ሰዎች በወንጭ ድንጋይ ሲወረውሩ ሌላው ቀርቶ «ጠጉር የማይስቱ ነበሩ» ይላል። እነዚህ ሰዎች ያነጣጠሩበትን ዒላማ አይስቱም ነበር። በምሳሌ 19:2 ደግሞ፣ «ጥድፊያም መንገድን ያስታል» ይላል። እነዚህ ጥቅሶች ኃጢአትን መፈጸም ምን እንደሆነ የመጀመሪያውን አሳብ ይሰጡናል። ኃጢአትን ማድረግ ማለት፣ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ዒላማ መሳት ነው። እግዚአብሔር የወሰነልንን ያመለከተንን መንገድ መሳትም ነው። ኃጢአትን መፈጸም ማለት እግዚአብሔር በሚፈልገው ደረጃ ላይ አለመገኘት ማለት አይደለም።

ኃጢአት ሲባል፣ ዒላማን መሳት ነው ብለን በምናስብበት ጊዜ አንድ ድንጋይ ወንጫፊ ዓላማውን ለመምታት ወርውሮ እንደሚሰት ሁሉ፣ እግዚአብሔር ወደሚፈልግብን ደረጃ ለመድረስ ጥረት አድርገን ከደረጃው ላንደርስ እንደ መቅረት አድርገን ብቻ እንወስደው ይሆናል። ያለጥርጥር ኃጢአት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለመፈጸም ሞክረን ሳይሆንልን መቅረትንም ይጨምራል። ነገር ግን የኃጢአት ትርጉም፣ «ዒላማ ለመምታት ሞክሮ መሳት» ብቻም አይደለም። አንድ ሰው ሆኖ ብሎ በተሳሳተ ዒላም ላይ በማነጣጠር ዒላማ መሳቱንም ደግሞ ያጠቃልላል። አንድ ሰው ትክክለኛ ያልሆነውን መንገድ በመምረጡ ምክንያት ትክክለኛውን መንገድ ላት ማለት

ነው። አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ለእኛ ምን እንደሆነ እያወቅን ዳሩ ግን በራሳችን ምርጫ ትእዛዙን እናፈርሳለን። ይህ ኃጢአት ነው። በሌላ ሁኔታ ደግሞ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አናውቅ ይሆናል፤ ነገር ግን አውቀን አለመታዘዝን እንመርጣለን። ይህም ደግሞ ኃጢአት ነው። ኃጢአት ማለት የእግዚአብሔርን ደረጃ ልንደርስበት በምናደርገው ጥረትም ሆነ ፈልገንና አውቀን ዲላማውን ስንስት ነው።

2. ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሕግ መጠበቅ አለመቻል ነው።

ኃጢአት በምንፈጽምበት ጊዜ ምን ደረጃ እናጣለን? ኃጢአት የእግዚአብሔርን የሞራል ሕግ ዲላማ በሥራችን፣ በዝንባሌያችንና በባሕርያችን መምታት ሲያቅተን ነው።

3ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ዮሐንስ 3:4 አንብቡ። እንደ ዮሐንስ አጻጻፍ ኃጢአት ምንድን ነው?

4ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 2:12፤ 4:15 አንብቡ። ሀ) ጳውሎስ «ከሕግ በታች ሰላላት ብሎ ሲል ስለ እነማን መናገሩ ይመስላችኋል? ለ) እነዚህ ከሕግ በታች ያሉ ፍርዳቸውን እንዴት ይቀበላሉ? ሐ) ሐዋርያው ጳውሎስ «ሕጉ ሳይኖራቸው» ብሎ ሲናገር ስለ እነማን መግለጹ ነው? መ) ታዲያ «ሕግ ሳይኖራቸው» የተባሉት እንዴት ፍርዳቸውን ይቀበላሉ?

መሠረታዊ የሆነ የኃጢአት ምንነት ትርጉም የሚገኘው በ1ኛ ዮሐንስ 3:4 ውስጥ ነው። በዚህ ጥቅስ ኃጢአት «የመፅ» መሆኑ ተገልጿል። እንዲህም ማለት ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሕግ መጠበቅ አለመቻል ነው። የእግዚአብሔር ሕግ ሲባል ደግሞ አሥርቱ ትእዛዛት ብቻ ማለትም አይደለም። የእግዚአብሔር ሕግ ማለት የእግዚአብሔር ክቡርና ቅዱስ ምግባር ማለት ነው። ከእነዚህ ደረጃዎች ጥቂቶቹ በአሥርቱ ትእዛዛትና በተቀሩት የብሉይ ኪዳን ሕግጋት ውስጥ ተገልጠዋል። ነገር ግን ይህ የብሉይ ኪዳን ሕግ የእግዚአብሔር ፍጹማዊ የሞራል ሕግ ብቸኛው መገለጫም አይደለም። በመሆኑም አዲስ ኪዳንም ስለ እግዚአብሔር ደረጃዎችና ስለ ሞራል ሕጉ በርካታ ምሳሌዎችን አካትቶአል።

ስዎች ሁሉ፣ ብሉይም ይሁን አዲስ ኪዳን ቢኖራቸውም ባይኖራቸውም፣ ስለ እግዚአብሔር የሞራል ሕግ በልባቸውና በአእምሮአቸው የሚያውቁት ነገር አላቸው። ጳውሎስ በሮሜ ምዕራፍ 2 ላይ አይሁዶችም ሆኑ አሕዛብ ይህን የእግዚአብሔር የሞራል ሕግ እንደ መጠበቃቸው መጠን ፍርዳቸውን ይቀበላሉ ይላል። በሮሜ 2:12 አይሁዶች «ከሕግ በታች ያሉ» ይላቸዋል። ምክንያቱም እግዚአብሔር የብሉይ ኪዳንን ሕግ ለአይሁዶች ሰጥቷቸዋልና ነው። አሕዛብን ደግሞ «ሕጉ ሳይኖራቸው» በማለት የብሉይ ኪዳን ሕግ እንደ ተሰጣቸው ያብራራል። ሆኖም ጳውሎስ አያይዞ ሁለቱም አይሁድም ሆኑ አሕዛብ የእግዚአብሔርን የሞራል ሕግ በጠበቁበት መጠን ፍርዳቸውን ይቀበላሉ ሲል ይናገራል። አይሁዶች የእግዚአብሔር የሞራል ሕግ መገለጫ ብሉይ ኪዳን ባይኖራቸውም፤ የእግዚአብሔር የሞራል ሕግ በልባቸው አለ። ያልተጻፈ ሕግ በልቦናቸውና በአእምሮአቸው ውስጥ አለ። የእግዚአብሔርን

የሞራል ሕግ ሲጥሱ ሕሊናቸው ይወቅሳቸዋል፤ ደግሞም የእግዚአብሔርን የሞራል ሕግ በሚጠብቁበት ጊዜ ደስ እንዲሰኙ ያደርጋል። ስለዚህም አሕዛብ እንኳን ስለ እግዚአብሔር ሕግ መሠረታዊ የሆነ ግንዛቤ አላቸው። በመሆኑም እግዚአብሔር የሞራል ሕጉን በጠበቁበት መጠን ፍርዳቸውን ይሰጣቸዋል።

አይሁድም ሆኑ አሕዛብ የእግዚአብሔርን የሞራል ሕግ ያውቃሉ። ስለዚህ አይሁድ ቢሆንም አሕዛብ የእግዚአብሔርን የሞራል ሕግ ባይጠብቁ ኃጢአት ይፈጽማሉ።

ሌላው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔርን ሕግ ሳይፈጽሙ ስለ መቅረት የሚገልጸው ቃል «መተላለፍ» የተባለው ነው። ይህም ዘርዘር ሲደረግ፡ «ሕጉን መጣስ፡ ደረጃን ማለፍ፡ መግደፍ ማለት ይሆናል»።

- 5ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 4:15 አንብቡ። ሕግ ከሌለ ሌላ ምን ይጎዳል?

6ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 2:23 አንብቡ። ምንም እንኳን አይሁድ የእግዚአብሔርን ሕግ ተቀብለናል ብለው ቢመኩም፡ ምን የፈጸሙት ተግባር አለ?

7ኛ ጥያቄ፡- ዕብራውያን 2:2 አንብቡ። «በመላእክት የተነገረውን መልእክት» የጣሉት ምን ሆኑ?

ሮሜ 4:15 እንደሚናገረው ሰው ሕግን ሲጥስ ያኔ ሕግን ይተላለፋል። ሕግ ባይኖር ኖሮ ሕግን መተላለፍ ባልኖረም ነበር። ነገር ግን ሕግ ባለበት በዚያ ያንን ሕግ የጣሰ ሁሉ ሕግ ተላላፊ ይሆናል ማለት ነው። በሮሜ 2:23 ውስጥ ጳውሎስ ሲናገር፡ እግዚአብሔር ይህን ሕግ ስለሰጣቸው አይሁዳውያን ይመኩ ነበር። ነገር ግን፡ ጳውሎስ ሕግ ቢሰጣቸውም እነርሱ ግን እንዳልጠበቁት በመንገር ያስጠነቅቃቸዋል። እናም ለሕጉ ስላልተገዙ በእግዚአብሔር ፊት ሕግ ተላላፊዎች ሆነዋል። ዕብራውያን 2:2 በመላእክት ስለተነገረ መልእክት ይናገራል። ይህ በመላእክት አማካኝነት ለአይሁድ የተሰጠውን የሙሴ ሕግ ያመለክታል (ዘዳግም 33:2፤ የሐዋ. 7:53፤ ገላትያ 3:19)። ማንም ለዚህ ሕግ የማይታዘዝ ቢኖር ይቀጣ ነበር።

እግዚአብሔር ቅዱስ ደረጃው ወይም መለኪያው የሆነውን የሞራል ሕግ ለሰው ልጆች ሰጥቶአል። ይህ ሕግም የእርሱን ባሕርይ ቅዱስና ጳውሎስ አድርጎ ያንጸባርቃል። መጽሐፍ ቅዱስ ያላቸው የተጻፈ ሕግ አላቸው። መጽሐፍ ቅዱስ የሌላቸው ደግሞ ያልተጻፈው የእግዚአብሔር ሕግ በልባቸውና በአእምሮአቸው ውስጥ አለ። ሰዎች ይህንን ደረጃ በማይጠብቁበት ጊዜ ደረጃውን አለመጠበቃቸውን ማንም ሰው ባያውቅም እንኳ ኃጢአትን ይፈጽማሉ። በማንኛውም ጊዜ ሰዎች ለዚህ ሕግ ባይገዙ አለመታዘዛቸው ባይገለጥባቸውም እንኳ ኃጢአትን ይፈጽማሉ። በማንኛውም ጊዜ ሰዎች እግዚአብሔር ያዘዛቸውን ሳይፈጽሙ ቢቀሩ፡ ምንም እንኳን ሌሎች ሰዎች ይህን መልካም ነገር እንዲፈጽሙ ባይጠብቁቸውም ኃጢአት ሠርተዋል።

8ኛ ጥያቄ፡- እናንተ የምታውቋቸው ሰዎች ስለ ኃጢአት ባላቸው አስተሳሰብና መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኃጢአት ባለው አስተሳሰብ መካከል ምን ልዩነት አለ?

ብዙ ሰዎች ድርጊታቸው በአካባቢአቸው ያሉትን ሰዎች ሲያስቸግር ወይም በኃጢአታቸው ሲያዙ ብቻ ኃጢአት የሠሩ ይመስላቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን የሚለው ምንም እንኳን ድርጊታችን ሌሎች ሰዎችን ባያስቸግርም ወይም በኃጢአታችን ባንያዝም የእግዚአብሔርን ፍጹም መለኪያ እስከ ላትን ድረስ ኃጢአት እየሠራን መሆኑን ነው። ለምሳሌ፡ ውሸት ተናግረን ስናበቃ በውሸታችን ባንጋለጥም ድርጊታችን ኃጢአት ነው። እንዲሁም የራሳችን ያልሆነውን ነገር ብንወስድ ይህን ነገር መውሰዳችንን ሰዎች ባያውቁብንም በድርጊታችን ኃጢአት ሠርተናል። ብዙ ሰዎች ግን በሌሎች ሰዎች ላይ መጥፎ ተግባር ሲፈጽሙና ይህ ተግባራቸው በሌሎች ሰዎች ሲታወቅባቸው ብቻ ኃጢአት የሠሩ ይመስላቸዋል። ምንም እንኳን ማንም ሰው እግዚአብሔር ያዘዘንን መልካም ነገር አለማድረጋችንን ባያውቅም፤ መጽሐፍ ቅዱስ ግን የሚነግረን ያንን ባለማድረጋችን ኃጢአትን መፈጸማችንን ነው። ለምሳሌ ያህል፡ ለሰዎች ቸርነት ማድረግ ሲኖርብን ነገር ግን ሳናደርገው ብንቀር ኃጢአትን እንሠራለን። እንዲሁም ሰዎችን መርዳት እንዳለብን እያወቅን ሳንረዳ ብንቀር ያው ኃጢአት ማድረጋችን ነው። ስለሆነም ኃጢአት ማለት ዒላማን መሳት እንጂ በምንም ዓይነት እስከ እግዚአብሔር ፍጹም ደረጃ ድረስ መድረስ አይደለም።

3. ኃጢአት ማለት ተግባራችንን ብቻ ሳይሆን ዝንባሌአችንንና ባሕርያችንን ከእግዚአብሔር ደረጃ ጋር አለማመሳሰል ማለት ነው።

አንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔርን የሞራል ሕግ በድርጊት አለመጠበቃቸው ብቻ ኃጢአት እንደሚሆንባቸው አድርገው ያስባሉ። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ እንደሚያስረዳው ማንም ሰው የእግዚአብሔርን የሞራል ሕግ በስሜቱ፤ በአስተሳሰቡና በዝንባሌው መጠበቅ ካልቻለ ኃጢአትን ይሠራል።

9ኛ ጥያቄ፡- ማቴዎስ 5:21-22 አንብቡ። ሀ) ኢየሱስ ኃጢአት ነው የሚለው ምንን ነው? ለ) ማቴዎስ 5:27-28 አንብቡ። ኢየሱስ ኃጢአት ነው የሚለው ምንን ነው?

10ኛ ጥያቄ፡- ገላትያ 5:19-21 ላይ ከተዘረዘሩት የኃጢአት ዓይነቶች ውስጥ የተግባር ሳይሆኑ የዝንባሌ ኃጢአቶች የሆኑትን ዘርዝሩ።

ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሕግ በተግባራችን መተላለፍ ብቻ አይደለም። ነገር ግን በስሜታችንና በዝንባሌአችንም ጭምር ይህን ሕግ መተላለፋችን ነው። በኢየሱስ ዘመን የነበሩ አይሁዶች ኃጢአትን ከውጪአዊው ሁኔታቸው ብቻ መራቅ በቂ ይመስላቸው ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ በተራራ ስብከቱ ላይ በልባቸውና በአካባቸው ማለትም በዝንባሌአቸው የእግዚአብሔርን ሕግ ከጣሉ ኃጢአት እንደሚሠሩ አስተምሯቸዋል። በማቴዎስ 5:27-28 ባለው ክፍል ውጫዊው የዝሙት ተግባር ብቻ ሳይሆን ውስጣዊው የቁጣ ስሜትም ራሱ

ኃጢአት መሆኑን ኢየሱስ አስተምሮአቸው ነበር። በገላትያ 5:19-21፥ ጳውሎስ ብዙ ኃጢአቶችን ይዘረዝራል። ከእነዚህም ጥቂቶቹ ብቻ ከውጪአዊ ሁኔታ ጋር የተገናኙ ሲሆኑ ብዙዎቹ ግን እንደ ጥላቻ፥ ምቀኝነት፥ ራስ ወዳድነት፥ ቅናት ያሉ በመሠረቱ የልብ ኃጢአቶች ናቸው። እነዚህ ኃጢአቶች ሁልጊዜ በሌሎች ሰዎች ሊታዩ አይችሉም። ሆኖም ግን የእግዚአብሔርን ቅዱስ ትእዛዛት መተላለፍ ናቸው። ስለሆነም ኃጢአት በተግባራችን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መተላለፍ ብቻ አይደለም። ዳሩ ግን በዝንባሌያችን፥ በሰሜታችንና በአስተያየታችንም የእግዚአብሔርን ሕግ መተላለፍ ነው።

ከዚህ በተለየ ጠለቅ ባለ መንገድ የእግዚአብሔርን ሕግ የምንጥስበት ሁኔታም አለ። ይህም የእግዚአብሔርን ሕግ በድርጊታችንና በአመለካከታችን መተላለፍ ብቻ አይደለም። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ሕግ በውስጣዊ ባሕርያችንና ዝንባሌያችንም መተላለፍ ነው።

11ኛ ጥያቄ፦ ኤፌሶን 2:3 አንብቡ። ከምን የተነሣ ነበር እኛ የቁጣ ልጆች የነበርነው?

በኤፌሶን 2:1-3 ውስጥ ጳውሎስ ሰዎች በክርስቶስ አምነው እንደ አዳኛቸው አድርገው እርሱን በመቀበል ጸጋውን ከማግኘታቸው በፊት እንዴት እንደ ነበሩ ይገልጻል። ከዚሁ ጋር በማያያዝ በዚሁ ማብራሪያው ላይ ሁላችንም ከፍጥረታችን ጀምሮ የቁጣ ልጆች እንደ ነበርን ይናገራል። ጳውሎስ ሲናገር አመለካከታችንና ተግባራችን ብቻ ሳይሆኑ ፍጥረታችንም በኃጢአት የተሞላ መሆኑን ያስረዳል። በሚመጣው ሳምንት በሚኖረን በመጀመሪያው ቀን ትምህርታችን ላይ በኃጢአት ስለተሞላው ተፈጥሮአችን ጉዳይ ሰፋ አድርገን እንወያያለን። እዚህ ላይ ግን ኃጢአት ማለት የእግዚአብሔርን ሕግ በተግባርና በአመለካከት መተላለፍ ብቻ አለመሆኑን መገንዘብ ጠቃሚ ነው። ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሕግ ከተፈጥሮአችንና ከሰሜታችን ጋር እንዲስማማ ለማድረግ አለመቻላችን ኃጢአት ነው። ውስጣዊው ተፈጥሮአችንና ዝንባሌአችን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ሲቃረን ያ ኃጢአት ይሆንብናል።

ኃጢአት ምንድን ነው? ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሕግ በተግባር፥ በአመለካከት ወይም በተፈጥሮአዊ ባሕርይ መጣስ ወይም መተላለፍ ነው።

4. ኃጢአት ማንኛውንም ነገር በእግዚአብሔር ቦታ መተካት ነው።

ኃጢአት ምናልባት የእግዚአብሔር የሞራል ሕግ መስበር ከመሆኑ ባሻገር ጠለቅ አድርገን ስለ ምንነቱ ልንገነዘበው የሚገባን መንገድ ነው። የእግዚአብሔር የሞራል ሕግ እንደ እውነቱ ከሆነ የማንነቱ ተጨማሪ መግለጫ ነው። የእግዚአብሔር የሞራል ሕግ የቅዱስ ባሕርይው ተጨማሪ መግለጫ ነው። ኃጢአት እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ አምላክ እንዲሆን አለመፍቀድ ነው። ኃጢአት በሕይወታችን እጅግ ከፍተኛ

የምንለውን ማለትም ለእግዚአብሔር የሚገባውን ስፍራ ተክቶ እንዲይዝ ማድረግ ነው።

12ኛ ጥያቄ፡- ዘፀአት 20:3 አንብቡ። የመጀመሪያው ትእዛዝ ምንድን ነው?

13ኛ ጥያቄ፡- ማርቆስ 12:30 አንብቡ። ኢየሱስ ከሁሉ የበለጠ ትእዛዝ ነው ብሎ ያለው ምንድን ነው?

ከአሥርቱ ትእዛዛት መካከል የመጀመሪያው በእውነተኛው አምላክ ፊት ሌላ አምላክ እንዳይኖረን ነው። የዚህ ትእዛዝ ጽንሰ-ሃሳብ ለጣዖታት እንዳንሰግድ ወይም ለአጋንንትና ለመናፍስት መሥዋዕት እንዳናቀርብ ብቻ አይደለም። የዚህ ትእዛዝ የማስጠንቀቂያ አሳብ በሕይወታችን ውስጥ ከእግዚአብሔር በስተቀር ማንንም ከእርሱ አስበልጠን ቦታ እንዳንሰጠው ነው። ይህንንም በተመለከተ ኢየሱስ እውነተኛይቱ ትእዛዝ የትኛይቱ እንደሆነች በገለጸ ጊዜ እንዲህ ብሏል፡ «እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍስህ፣ በፍጹም አሳብህ፣ በፍጹም ኃይልህ ውደድ።» እንግዲህ ፍቅራችን ከእግዚአብሔር ይልቅ ሌላ ሰው ወይም ነገር የሚበልጥብን ከሆነ ኃጢአት ነው።

14ኛ ጥያቄ፡- በሕይወታችሁ ውስጥ ለእግዚአብሔር ይገባው የነበረውን ክብር ለሌላ ሰው ወይም ነገር በመስጠት ከእግዚአብሔር አስበልጣችሁ ለመውደድ ተፈትናችሁ ከሆነ በግልጽና በታግኝነት ቢያንስ ሦስት ምሳሌዎችን ጻፉ። ስለፈጸማችሁት ስሕተትም በእግዚአብሔር ፊት ተናዘዙ።

አንዳንድ የክርስትና እምነት ተከታይ ነን የሚሉ ሰዎች የሚፈልጉትን ነገር ለማግኘት ሊሉ ሥዕልንና ቅርጽን በመሳለም፣ ለመናፍስት በመሠዋዕት ወይም ሌሎች ስጦታዎችን በማቅረብ ሐሰተኞች አማልክትን ለማምለክ ይፈተናሉ። ሆኖም ሐሰተኛ ለሆኑ አማልክት የሚደረገው ስግደት ይህ ብቻ አይደለም። ክርስቲያኖች አብዛኛውን ጊዜ ከእግዚአብሔር ይልቅ ሌሎች ነገሮችን ያስቀድማሉ፤ ማለትም ትምህርት፣ ሥራ ወይም ሙያ፣ ባል ወይም ሚስት ማግኘት፣ ልጆችን መውለድ፣ በኅብረተሰቡ መካከል ታዋቂና ዝነኛ መሆን፣ ጊዜን በመዝናናት ማሳለፍ፣ እንዲሁም እንደ ቤትና ንብረት ያሉትን ማግኘት የመሳሰሉት ናቸው። እነዚህን የመሳሰሉ ነገሮች በሕይወታችን ውስጥ በጣም ከፍተኛውን ስፍራ በሚይዙበት በማንኛውም ጊዜ ኃጢአትን እናደርጋለን። ስለዚህ ከእግዚአብሔር አስበልጠን አንድን ነገር በምንወድበት ጊዜ ኃጢአትን እንፈጽማለን። በየቀኑ አንድን ነገር ወይም ሰው ከእግዚአብሔር ስለምናስቀድም ሁላችንም ብንሆን በየቀኑ በሕይወታችን ውስጥ ብዙ ጊዜ ኃጢአትን እንሠራለን። የእግዚአብሔርን ሕግ በሥራችን፣ በአሳባችንና በሰሜታችን በተፈጥሮአዊ ባሕርያችን የምንጥስ ከመሆናችንም በላይ ሌሎች ነገሮችን ከእግዚአብሔር በላይ አድርገን ስለምንመለከት ከዚህ ኃጢአታችን የሚቤዠንን አዳኝ እንሻለን።

ሁለተኛ ቀን- ኃጢአት ከየት መጣ?

ኃጢአት ከየት መጣ? ለምን ኃጢአትን እናደርጋለን? ደግሞስ ለምን በኃጢአት በተሞላ ዓለም ውስጥ እንኖራለን? ኃጢአትን እንዴት እንደምንከላከል ወይም ለኃጢአት ችግር መፍትሔ የምናገኝበትን መንገድ

ከመረዳታችን በፊት ኃጢአት ከየት እንደ መጣ ለማወቅ በመጀመሪያ ለእነዚህ ጥያቄዎች መልሶችን ማግኘታችን ወሳኝ ነው።

15ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እናንተ የምታውቁዎቸው አብዛኞቹ ሰዎች የኃጢአት ዋና ምንጭ ምንድን ነው ይላሉ? ለ) እነዚህ ሰዎች ለኃጢአት ችግር እጅግ ተመራጩ መፍትሔ ምንድን ነው ይላሉ?

አንዳንድ ሰዎች ኃጢአት ከድንቁርና ወይም ከእውቀት ማነስ ይመጣል ይላሉ። ኃጢአት ከዕውቀት ማነስ የሚመጣ ከሆነ እኛን ከኃጢአት የሚያድነን ትልቁ ነገር ትምህርት ነው ማለት ነው። ሌሎች ሰዎች ደግሞ ሰዎች በድህነትና በጭቆና ቀንበር ሥር ከመኖራቸው የተነሣ ኃጢአት በዚህ ምክንያት ይመጣል ይላሉ። እንግዲህ ኃጢአት ከድህነትና ከጭቆና የሚመጣ ሆኖ ከተገኘ፤ እኛን ከኃጢአት የሚያድነን ትልቁ ቁም ነገር ኢኮኖሚያዊና ፖለቲካዊ ለውጥ ነው ማለት ነው። አንዳንዶቹ ደግሞ ሰዎች ከሰዎች ተለይተው ባዕዳን ሲሆኑና ከአካባቢያቸው ኅብረተሰብ ሲገለሉ፤ ያኔ ኃጢአት ይከሰታል ባይ ናቸው። በመሠረቱ ሰዎች ከኅብረተሰብ በመገለላቸው ኃጢአት የሚመጣ ከሆነ በጣም ተገቢ የሚሆነው ተግባር ሰዎች የማኅበረሰባቸው ጠቃሚ አካል እንዲሆኑ ማድረግ ነው። በእነዚህ አስተሳሰቦች ሁሉ ውስጥ ጥቃቅን እውነቶች አሉ። ነገር ግን ማንኛቸውም መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኃጢአት ምንጭ ምንነት የሚያስተምረውን ሐቅ አያንጸባርቁም። ስለሆነም፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው ብቸኛ የኃጢአት እውነተኛ ምንጭ ምን ሊሆን ይችላል።

1. ኃጢአት ሊመጣ የሚችለው ለምኞታችን ከእግዚአብሔር የበለጠ ስፍራ ስንሰጥ ነው።

16ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ 1:13 አንብቡ። ሀ) ሰዎች በሚፈተኑበት ጊዜ ምን አይበሉ? ለ እንደዚህ ጥቅስ አገላለጽ ለእግዚአብሔር የሚላኩት ሁለት ነገሮች ምንድን ናቸው?

17ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ 1:14-15 አንብቡ። ሀ) የኃጢአት ምክንያት ምንድን ነው? ለ የኃጢአትስ ውጤት ምንድን ነው?

18ኛ ጥያቄ፡- ዘዳግም 32:4 አንብቡ። ሀ) የእግዚአብሔር ሥራና መንገድ እንዴት ተገለጹ? ለ) እግዚአብሔር ራሱ እንዴት ተገለጸ?

ያዕቆብ 1:13-15 ያለው ክፍል ስለ ፈተናና ብዙ ሰዎች በምን ምክንያት ኃጢአት እንደሚሠሩ ይገልጻል። ከዚህ ክፍል በመጀመሪያ የምንማረፎ እግዚአብሔር ማንንም ሰው ኃጢአት እንዲሠራ እንደማይፈትነው ነው ሰዎች በገዛ ምኞታቸው ኃጢአት ሊሠሩ ስላትታቸውን በእግዚአብሔር ላይ ሊያላክኩ አይገባም። እርግጥ ሰዎች በእምነታቸው እንዲያድጉ እግዚአብሔር ሰዎችን የሚፈተንበት ጊዜ ሊኖር ይችላል። ግን እግዚአብሔር በማንም ሰው ላይ ኃጢአትን እንዲሠራ የሚገፋፋ ምኞት አያመጣበትም። እንዲሁ፤ ዘዳግም 32 ላይ የእግዚአብሔር ሥራ ሁሉ ፍጹም ነው፤ መንገዱም ፍጹም ነው ይላል። እንግዲህ ፍጹም የሆነ አምላክ ኃጢአትን አይሠራም፤ ደግሞ፤ ማንም ሰው ቢሆን በምኞቱ ተፈትኖ ኃጢአት እንዲፈጽም ከቶ አያደርግም

ዳሩ ግን አንዳንድ ጊዜ እኛው ራሳችን ስለ ኃጢአታችን እግዚአብሔርን እንድናማርር እንፈተናለን። እንዲህ የሚል አስተሳሰብም ሊቀረጽብን ይችላል ይሆናል። «እግዚአብሔር እንድፈተን ባያደርግ ኖሮ ኃጢአት ባልሠራሁ ነበር።» አያችሁ ኃጢአት ወይም ኃጢአትን የመሥራት ምኞትና ዝንባሌ የሚመጣው ከእግዚአብሔር ነው ብሎ መናገር ራሱ እግዚአብሔርን መሳደብ ወይም ክብሩን ማዋረድ ነው። በግልጽ መታወቅ ያለበት ነገር እግዚአብሔር ራሱ ኃጢአትን የመፈጸም ምኞት ወይም ዝንባሌ እንደሌለው ሁሉ፤ ማንም ሰው ቢሆን ኃጢአትን የመሥራት ፍላጎት እንዲያደርግበት አድርጎም አያውቅም፤ ወደፊትም አያደርግም። ኃጢአት ያለበት ምኞት ወይም ፍላጎት ከእግዚአብሔር ዘንድ አይመጣም።

እውነቱ ይህ ከሆነ፤ የኃጢአት ፈተናዎች ከየት ይመጣሉ? በቁጥር 14 ውስጥ ካለው ጥቅስ የምንማረው ሁለተኛው ነገር «እያንዳንዱ በራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ይፈተናል» የሚለው ቃል ነው። ከጅምሩ አብዛኛዎቹ ምኞቶች ለሰዎች የተሰጡት ከእግዚአብሔር ሲሆን፤ እንደ እርሱ ፈቃድና ፍላጎት ከተፈጸሙ መልካም ናቸው። ሆኖም እነዚህን በእርሱ ፈቃድ የተሰጡንን ምኞቶች በሚገባ በመጠቀም ፈንታ ዓላማቸውን ስተው ወደ ክፉ አቅጣጫ ስበው እንዲወስዱን በመታለል ከፈቀድንላቸው ሕይወታችንን ለጥፋት ይዳርጉታል። በአማርኛ ቋንቋ፡- «አታለለ» የሚለው ቃል በግሪኩ አገላለጽ በዓሣ ወጥመድ ወይም መንጠቆ ጫፍ ላይ የሚደረግ ምግብን ያመለክታል። ዓሣው በወጥመዱ ጫፍ ላይ የተደረገለትን ምግብ ካየ በዚያ ይሳብና ለመብላት ይሞክራል። ይህን ጊዜ በመንጠቆው ይያዛል፤ ወይም መረቡ ውስጥ ጥልቅ ይላል። ከዚያም አጥማጁ ከባሕሩ ወይም ከወንዙ ውስጥ ስቦ ይወስደዋል። በተመሳሳይ መንገድ፤ የራሳችንን ምኞቶች በተቻለ መንገድ ሁሉ ለመፈጸም ከአግባብ ያለፈ ስንሯሯጥ በእነዚሁ ምኞቶቻችን ተጠምደን ወደ ኃጢአት እንወሰዳለን። ለመሆኑ ምኞቶቻችን አጥምደውን እንዲወስዱን እንዴት ዕድል እንሰጣቸዋል? ይህን የምናደርገው ምኞታችን በሕይወታችን ውስጥ ዋናውን ስፍራ ይዞ እንዲንሠራፋ ስንፈቅድለት ነው። በተለይም ምኞታችን ወደ ባለ ጥፋት የሚያደርሰን ከእግዚአብሔር አምላክ አስበልጠን በሕይወታችን ውስጥ ስፍራ በመስጠት እርሱኑ ለመፈጸም ማንኛውንም አማራጭ መጠቀምን ምርጫችን ስናደርግ ነው። ይኸውም ትክክለኛ ባልሆነ መንገድም እንኳ ቢሆን ይህን ምኞት ለማሳካት እስከምንጠመድ እንወስዳለን ማለት ነው።

ሰዎች ይህን እግዚአብሔር አስቀድሞ ለበጎ ዓላማ የሰጠን ምኞት ለክፉ ተግባር ሊያውሉት ቢመርጡ ቀድሞ መልካም የነበረው ምኞት ይለወጥና ተጣም የክፉ መካተቻ ይሆናል።

ለምሳሌ ያህል፤ የምግብ ፍላጎት መልካም ነገር ነው። ለመኖር መብላት አለብን። ነገር ግን ለመብል ያለንን ፍላጎት ለማሟላት ትክክለኛ ባልሆነ መንገድ ብንጠቀምና ከገደብ ውጭ ብንበላ፤ የሆዳምነት ኃጢአት እንፈጽማለን። የእንቅልፍ ፍላጎት በጎ ነገር ነው። ሁላችንም ብንሆን ለመኖር ዕረፍት ያስፈልገናል። ነገር ግን የእንቅልፍን ዓላማ አጣምመን ሌላ ትርጉም

በመስጠት ልንጠቀምበት ብንፈልግ፤ ይህ ምኞት ወደ ስንፍና ኃጢአት ይመራል። አንድ ሰው ከባለቤቱ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት ለመፈጸም ያለው ፍላጎት የተፈቀደና ጤናማም ነው። ነገር ግን ከተፈቀደው ውጭ ወጥተን ሕገ-ወጥ ግብረ ሥጋ ግንኙነት ብንፈጽም፤ ይህ የፍትወተ ሥጋ ምኞት የወሲባዊ ምግባረ ብልሹነትና የዝሙት ኃጢአትን መፈጸም ነው። የራስን ቤተሰብ ለማስተዳደርም ሆነ ድሆችን ለማግዝ ገንዘብ ለማግኘት መመኘት ጥሩ ነው። ግን ብዙ ገንዘብ አግኝቶ ለመበልጸግና የተለያዩ ነገሮችን ለመግዛት ስለ ገንዘብ የሚነሣው ምኞት የስስትና ራስን የመውደድ ኃጢአት ነው። እንዲሁም አንድ ሰው የሌላውን ሰው ገንዘብ ወስዶ ለመጠቀም ቢመኝ፤ ይህን የመሰለው ምኞት የሌብነት ኃጢአት ይሆናል። ለእግዚአብሔር ታላላቅ ሥራዎችን የመፈጸም ፍላጎት ድንቅ ነው። ነገር ግን እንዲህ ያሉትን ተደናቂ ሥራዎችን የምንፈጽመው ታዋቂነትን፣ ዝነኛነትን ለማትረፍ ከሆነ፤ የዚህ ፍላጎት ፍጻሜ ትዕቢትና ራስን የመውደድ ከንቱ ምኞት ሆኖ ይቀራል። እንዲሁም ሥራም ሆነ ትምህርትን ለማግኘት መመኘት መልካም ነው። ዳሩ ግን በቃለ መጠይቅ ወይም በምናቀርበው ማመልከቻ በማጭበርበር ሥራ ለማግኘት አልያም ትምህርት ቤት ለመግባት ብንሞክር፤ ይህ የሥራ ወይም የትምህርት ፍላጎታችን የማጭበርበርና የማታለል ኃጢአት ሆኖ ይቆጠርብናል።

የገዛ ምኞታችን መልሶ እንዲቆጣጠረን በምንፈቅድለት ጊዜና በተለይም ይህን ምኞታችንን ከእግዚአብሔር በላይ አድርገን በምንመለከትበት ወቅት ኃጢአትን እንፈጽማለን። ስለሆነም ለምኞታችን ከእግዚአብሔር አስበልጠን ስፍራ ስንሰጠው እርሱን መፈጸም በሕይወታችን ውስጥ ዋናውን ስፍራ ይይዛል። ይህን ምኞት ለመተግበር በምናደርገው ሁሉ ሕይወታችን ወጥመድ ውስጥ ይገባል። ከዚህም የተነሣ ምኞታችንን ለመፈጸም ከአግባብ ውጭ የሆኑ መንገዶችን ወደ መጠቀሙ አዝማሚያ እንሳባለን። ከዚያም አንድ ጊዜ ምኞታችን እንዲያጠምደን ካደረግነው ሐዋርያው ያዕቆብ እንዳለው፤ ምኞት ትፀንሳለች ሷም ያረገዘችው ምኞት ኃጢአትን ትወልዳለች።

የኃጢአት ዋጋ ደግሞ ሞት ነው። በሚቀጥለው ትምህርታችን ውስጥ መለስ ብለን የኃጢአት ዋጋ ሞት ስለ መሆኑ እንማራለን።

2. ለእግዚአብሔር ካለን ምኞት ልቀው የሚገኙ ሦስት የኃጢአት ምኞቶች የሚከተሉት ናቸው፡- ተድላ፣ ቁሳቁሶችና ስኬት (ውጤታማነት) ናቸው።

2.1 1ኛ ዮሐንስ 2:15-16

19ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ዮሐንስ 2:15-16 አንብቡ። ሐዋርያው ዮሐንስ ሲናገር ከኩባት የማይመጡ ነገር ግን ከዓለም የሚመጡ ብሎ የጠቀሳቸው ሦስቱ ነገሮች ምንድን ናቸው?

ሐዋርያው ዮሐንስ በ1ኛ ዮሐንስ 2:15-16 ባለው መልእክቱ ሦስት የፈተና ምንጮችን ይገልጻል። እነርሱንም፡ «የሥጋ ምኞት፣ የዓይን አምሮትና

የኑሮ ትምክህት» (ቁ. 16) ይላቸዋል። እነዚህ ነገሮች እያንዳንዳቸው በመሠረቱ በእግዚአብሔር የተሰጡና በራሱ መልካም የሆነ ነው። ነገር ግን እያንዳንዳቸው እግዚአብሔር በማይፈቅደው መንገድ በተግባር ላይ ሲውሉ ስሕተት ስለሚሆኑ ድርጊቱ ኃጢአትን መሥራት ነው። የሥጋ ምኞቶች ሲባል እኛን ደስ እንዲያሰኙን የተሰጡን ምግብ፣ መጠጥና ግብረ ሥጋን የመሳሰሉት ናቸው።

እነዚህን ምኞቶች የምንፈጽምበት ተገቢና እግዚአብሔርን የሚያስደስት መንገድ አለ። ነገር ግን እነዚህ የሚያስደስቱንን ነገሮች ያለአግባብ በመጠቀም እንዲቆጣጠሩን ወይም እንዲወስዱን ከፈቀድን ከእግዚአብሔር እንዲበልጡብን እናደርጋቸዋለን። እነዚህ ምኞቶች ከእግዚአብሔር በሚበልጡብን ጊዜ በተሳሳተ መንገድ እንጠቀምባቸዋለን ማለት ነው። ያም ኃጢአት ይሆንብናል። በዚህም ሆኖም እንሆናለን፤ በፍትወት ምኞት እንቃጠላለን። ከዚያም ከሞራል ውጪ የሆነ ግብረ ሥጋ እንፈጽማለን። የዓይን አምሮት ነገሮችን ለማግኘት የሚኖረን ምኞት ነው። ለእግዚአብሔር ክብርና አገልግሎት የሚጠቅሙ ነገሮችን ብንመኝ ችግር አይደለም። ነገር ግን ነገሮችን ለማግኘት ያለን ምኞት ሁለንተናችንን እንዲወስድ ከፈቀድን ይህ ምኞት ከእግዚአብሔር በላይ ሆኖ በሕይወታችን ውስጥ ስፍራ ይይዛል። እነዚህ ምኞቶች ከእግዚአብሔር በልጠው በውስጣችን ሲገኙ እነርሱኑ ለመፈጸም ትክክለኛ ያልሆነ መንገድ መጠቀም ግድ ይሆንብንና ኃጢአት እናደርጋለን። ከዚህም የተነሣ እንዋሻለን፤ እናታልላለን፤ እንሰርቃለን ወይም ነገሮችን ለማግኘት ስንል ሌሎችን ሰዎች እንጎዳቸዋለን። ይህ ብቻ አይደለም የእኛ ስለሆነው ነገር ሁሉ ስለታሞችና ራስ ወዳዶች እንሆናለን።

የቀድሞው የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ሦስተኛውን ምኞት «ስለ ገንዘብ መመካት» ይለዋል። ይህ አገላለጽ ግን የግሪኩን ቋንቋ ትርጉም እጅግ የሚያጠብብው ነው። አዲሱ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ሦስተኛውን ምኞት «የኑሮ ትምክህት» ብሎታል። ይህ የበለጠ ትክክለኛ ትርጉም ነው። በእርግጥም የኑሮ ትምክህት ሥራን ለመሥራትም ሆነ አንድ ነገርን ለማድረግና የክንዋኔ ውጤትን ለማግኘት ያለው የምኞት ግፊት ነው። ለእግዚአብሔር ክብር የሚከናወን ተግባር እንዲሁም ከሥራችን ውጤት ወይም ገቢ ቤተሰባችንን ለመርዳት የምናደርገው ጥረት ምንም ነቀፌታ የለበትም። ሆኖም፤ ስኬትን ለማምጣት ያለን ምኞት እኛኑ መልሶ እንዲቆጣጠረንና እንዲወስደን ከፈቀድን ይኸው ምኞት ራሱ ለእግዚአብሔር መስጠት የነበረብንን ዋና ስፍራ ይይዛል። እነዚህን የመሰሉ ምኞቶች ከእግዚአብሔር የበለጡ መስለው ሲታዩን እነርሱኑ ለማሳካት የተሳሳተ መንገድ እንጠቀማለን። ይህን በማድረጋችን ኃጢአት እንሠራለን። ከዚህ የተነሣ ቀናተኞች፣ ተዕቢተኞችና ኩራተኞች፣ እንዲሁም ምቀኞችና ራስ ወዳዶች እንሆናለን።

ስይጣን ምኞታችን ምን እንደሆነ ያውቃል። ከምኞቶቻችን መካከል ይበልጥ የሚስቡንን ያውቃል። እነዚያን ምኞቶች ከእግዚአብሔር ለማስቀደም

በቀላሉም እንደምንፈተን ያውቃል። ስለዚህ እነዚህን ምኞቶቻችንን በተሳሳተ መንገድ እንድናሳካ በተደጋጋሚ ይፈትነናል።

20ኛ ጥያቄ፡- በተሳሳተ መንገድ እንድታሳኩአቸው በቀላሉ የምትፈተኑባቸው በልዩ ሁኔታ የሚሰቡአችሁ ምኞቶች ምንድን ናቸው? ከእነዚህ መካከል ቢያንስ ሦስቱን ጻፉአቸው።

ሁላችንም ብንሆን ምኞቶቻችንን በማይገባ መንገድ ለማሳካት እንፈተናለን። አንዳንድ ሰዎች በእምነት ቢሰኑት ይፈተናሉ። አንዳንዶቹ ደግሞ በፍትወተ ሥጋ ፍላጎት ወይም ከሞራል ውጭ ግብረ ሥጋ ግንኙነት ለማድረግ ይፈተናሉ። ሌሎች ደግሞ በስንፍና ይፈተናሉ። እንዲሁም አንዳንድ ሰዎች ለመታወቅ በሚያድርባቸው ምኞት የተነሣ በኩራት፣ በትዕቢትና በራስ ወዳድነት ይፈተናሉ። ከዚህም በስተቀር አንዳንዶች አንድን ነገር አላግባብ ለማግኘት ስለሚሹ ስስታሞችና እምነት ቢሰኙ ለመሆን ይፈተናሉ። አንዳንድ ሰዎች ሕይወት እነርሱ በፈለጉት መንገድ አልሄድ ስትላቸው ቁጡዎችና ብስጤዎች በመሆን ይፈተናሉ። ይሁን እንጂ ሁላችንም ምኞቶች አሉን። ታዲያ ኃጢአት የሚመጣው እነዚህ ምኞቶቻችን ወጥመድ ሆነው ሲጎትቱን ነው። እንዲህ በሚሆንበት ጊዜ ኃጢአትን በማድረግ ምኞቶቻችንን በተሳሳተ መንገድ እናሳካለን።

2.2. ዘፍጥረት 3፡6

የመጀመሪያው ኃጢአት ወደ ሰው ዘር የመጣው ዛሬም የኃጢአት ፈተና ወደ እኛ በሚመጣበት በዚያው መንገድ ነው። የመጀመሪያው ኃጢአት እንዴት ወደ አዳምና ሔዋን እንደ መጣ በምናስብበት ጊዜ እነዚህ ሰዎች ምኞቶቻቸውን ከእግዚአብሔር በማስቀደማቸውና በተሳሳተም መንገድ ለማሳካት ስለ ወደዱ ነው።

21ኛ ጥያቄ፡- ዘፍጥረት 3፡6 አንብቡ። ሔዋን ፍሬውን ከመብላትዋ በፊት ስለ ፍሬው ምን ሦስት ነገሮችን ተመለከተች?

ስይጣን ሔዋንን በአትክልቱ ውስጥ በፈተናት ጊዜ ስለ ፍሬው ሦስት ነገሮችን አይታለች። ስለ ፍሬው ያየቻቸው ነገሮች ዮሐንስ በመልእክቱ በ1ኛ ዮሐንስ 2፡15-16 የገለጸቸው ሦስቱ ምኞቶች ራሳቸው ነበሩ። በመጀመሪያ ፍሬው ለምግብነት ያማረ እንደ ነበረ ተመለከተች። ይህ እንግዲህ የሥጋ ምኞት ነበር። ይህ የደስታን ስሜት ለማግኘት በነገሮች ለመርካት የመሻት ምኞት ነው። እናም ሔዋን ምግብ መመኘትዋ ወይም መፈለግዋ ስሕተት የለበትም። ነገር ግን እግዚአብሔር ይህን ምግብ ከልክሎ ነበር። ስለሆነም ሔዋን ሌላ ፍሬ በመብላት የምግብ ፍላጎትዋን ባረካች ነበር። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ሊኖራት ከሚገባት ፍላጎት ይልቅ የምግብ ፍላጎትዋ እንዲበልጥባት ፈቀደች። ሔዋን ለዚህ የተለየ ምግብ የነበራት ፍላጎት እንዲቆጣጠራትና እንዲወስዳት በፈቀደች ጊዜ ኃጢአትን መረጠች። ሁለተኛ፡ ሔዋን ፍሬው ለዓይን የሚያስገመጅ ሆኖ አገኘችው። ይህ እንግዲህ የዓይን አምሮት የሚባለው ነው። አንድን ነገር ለማግኘት የሚደረግ ፍላጎት ነው።

ፍሬው ለዓይን ያማረ ስለነበረ ሔዋን ልትበላው ጎመጀች። ሔዋን ለዓይን ያማረ ነገር መመኘትዋ ኃጢአት አልነበረም። ነገር ግን እግዚአብሔር በተለይ ይህን ያማረ ነገር ከልክሏል። ሔዋን በዚህን ጊዜ በገነት አትክልት ስፍራ ሞልተው የነበሩ ልዩ ልዩ ፍሬዎችንና አበቦችን በመውሰድ ፍላጎቷን ባረካች ነበር። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ሊኖራት ከሚገባው በላይ ምኞትዋን ለዚህ ለዓይንዋ ላማረው ፍሬ አደረገች። ሔዋን ለዚህ ያማረ ፍሬ የነበራት ምኞት ለእግዚአብሔር ከነበራት ፍላጎት እንዲበልጥ በመፍቀዱ ኃጢአትን መረጠች። ሦስተኛ፡ ሔዋን ፍሬው ለጥበብ መልካም እንደሆነ ተመለከተች። ይህ ወደ አንድ ነገር የመድረስ ወይም አንዳች ነገርን የመፈጸም ፍላጎት ነው። ሔዋን ጥበብን ለማግኘት አለበች። በመሠረቱ ሔዋን ጥበብን ለማግኘት መመኘትዋ ከፋት የለውም። ነገር ግን ከፋና ደጉን ለማወቅ ከዚያ ፍሬ መመገብ የእግዚአብሔር መንገድ አልነበረም። ሔዋን ይህን በማድረግ ፈንታ፡ ግንኙነትዋን ከእግዚአብሔር ጋር የበለጠ ብታስፋ ኖሮ በምታገኘው ጥበብ ፍላጎቷ በረካ ነበር። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ሊኖራት ከሚገባው ፍላጎት በላይ ምኞትዋን መረጠች። ሔዋን ምኞትዋ እንዲቆጣጠራት በፈቀደች ጊዜ ኃጢአት መፈጸምን መረጠች።

22ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 5:12 አንብቡ። ሀ) ኃጢአት ወደ ዓለም በማን በኩል ገባ? ለ) አዳም ኃጢአት ስለ ሠራ ምን ደረሰ?

23ኛ ጥያቄ፡- ዘፍጥረት 3:4-5 አንብቡ። ሔዋን ፍሬውን ለመብላት እንድትመኝ አንዳንዱን ሁኔታ የመከራት ማን ነበር?

በዘፍጥረት ምዕራፍ 3 ውስጥ ከተጻፈው የመጀመሪያው ኃጢአት የምንማራቸው ሌሎች ሁለት ትምህርቶች አሉ። የመጀመሪያው፡ የአዳም ኃጢአት ከእርሱ ዘር በተወለዱ ሁሉ ላይ ተጽዕኖ ነበረው። የአዳም ኃጢአት ሁላችንንም ኃጢአተኞች አድርጎናል። ስለዚህም በሁላችንም ላይ የኃጢአት ዋጋ ሞት እንዲፈረድብን አድርጓል። ምኞቶቻችንን ከእግዚአብሔር በማስቀደም በተሳሳተ መንገድ ለማሳካት የምናደርገው ጥረት የሚቀልለን አንደኛው ምክንያት ኃጢአተኞች ሆነን በመወለዳችን ነው። የአዳም ኃጢአት ምንን እንዳስከተለብን በዚህ ሳምንትና በሚመጣው ሳምንት ትምህርታችን ውስጥ መለስ ብለን እናጠናዋለን። ሁለተኛ፡ የኃጢአት ምኞት የሚመጣብን በሰይጣንና በአጋንንቱ ማባበልና ግፊት የተነሣ ነው። በዚህም መንገድ ነው ሰይጣን ሔዋንን ከፍሬው እንድትበላ የገፋፋትና ፍሬውም እንዴት እንደሚያምር አይታ እንድትመኝ ያደረጋት። ሰይጣን ዛሬም ቢሆን ወደ ሁላችን ዘንድ መጥቶ የሚፈትነን ለመደሰት እየነገረ፡ የፈለግነውን ለማግኘት ያቀድነውን ለማከናወን መመኘታችን ከእግዚአብሔር በላይ አስፈላጊ መሆኑን በመንገር ነው። እነዚህን ከእግዚአብሔር በማስቀደም እንድንመለከታቸው በግድረግ ይፈትነንና በኃጢአተ እንድንወድቅ ያደርገናል። ነገር ግን ኃጢአታችንን በሰይጣን ላይ ልናመካኝ አይገባም። ሰይጣን የሚያደርገው ወደ እኛ ዘንድ መጥቶ ኃጢአት የሚመኙት ነገር መሆኑን ሹክ ማለት ነው። ነገር ግን ይህን ስምተን ኃጢአትን ማድረግ

እንደ ምርጫ ስንወስድ፣ ምኞታችንን ከእግዚአብሔር ማስበለጥ የራሳችን ውሳኔ ይሆናል።

ከሰብአዊ ፍላጎት ይልቅ፣ እግዚአብሔርን እጅግ አስፈላጊ ምርጫው ሰላደረገው አስደናቂው የኢየሱስ ሕይወት ማየት እንችላለን።

2.3. ሉቃስ 4:1-13

24ኛ ጥያቄ፦ ሉቃስ 4:1-13 አንብቡ። ሀ) ሰይጣን ኢየሱስን የፈተነበትን ሦስቱን መንገዶች ጻፉ? ለ) ኢየሱስ በተፈተነ ጊዜ ለሰይጣን ምላሽ የሰጠባቸውን ሦስቱን መንገዶች ጻፉ?

ሰይጣን ኢየሱስን በምድረ በዳ ሊፈትነው በመጣ ጊዜ የተጠቀመበት ፈተና ቀደም ሲልም በሔዋን ላይ የተጠቀመው ነበር። በ1ኛ ዮሐንስ ምዕራፍ 2 ላይ እንደተጠቀሰው እኛንም ለማጥቃት በዚሁ ዓይነት ፈተና ይጠቀማል። በመጀመሪያ፣ ሰይጣን ኢየሱስ ድንጋዩን ወደ ዳቦ እንዲለውጠው ፈተነው። ሰይጣን ይህን በማድረጉም ኢየሱስን በሥጋ ፍላጎት የሆነ ነገርን አግኝቶ የመደሰት ማለትም ምግብን በመብላት በሚገኘው እርካታ ነበር የፈተነው። በመሠረቱ ኢየሱስ ምግብን መብላቱ ነውር አይደለም። ነገር ግን በዚህ ሁኔታ ላይ ኢየሱስ ታምራዊ ኃይሉን ለራሱ ፍላጎት ብሎ እንዲጠቀምበት ወይም በዚህን ሰዓት ኢየሱስ እንዲበላ የአብ ፈቃድ አልነበረም። በዚህን ወቅት ኢየሱስ ምግብ ለመብላት ከፍተኛ ፍላጎት ቢኖረውም፣ እግዚአብሔርን ከምግብ ማስቀደምና ፈቃዱንም መፈጸም አስፈላጊ መሆኑን ለሰይጣን ነግሮታል።

ሁለተኛ፣ ሰይጣን ወድቆ ቢሰግድለት የዓለምን መንግሥታት ሁሉ በእጁ እንደሚያስገባለት ኢየሱስን ፈትኖት ነበር። ሰይጣንም ኢየሱስን በዓይን አምሮት ፈተነው። ይህ አንዳች ነገርን ለማግኘት መመኘት ነው። በዚህ ስፍራ ይህ አንድ ነገር የዓለምን መንግሥት መጨበጥ ነበር። በመሠረቱ ለኢየሱስ የዓለም መንግሥታት ገዥ መሆን የሚገባው መብቱ ሲሆን፣ በእርግጥ የእነርሱ ሁሉ ገዢ ለመሆን ቢመኝ ኖሮ ኃጢአትም አልነበረም። ነገር ግን ሰይጣን ያቀረበለትን ፈተና ተቀብሎ ሰግዶለት ቢሆን ኖሮ ሰይጣንን ከእግዚአብሔር ማስቀደም በሆነበት ነበር። እንግዲህ ኢየሱስ ምኞቱን ተከትሎ አልሄደም። በዚህ ፈንታ ኢየሱስ ማናቸውንም ሌሎች ቁሳዊ ፍላጎቶችን ከመከተል ይልቅ እግዚአብሔርን ማስቀደምና እርሱን ብቻ ማምለክ እንዳለበት ለሰይጣን ነገረው።

ሦስተኛ፣ ሰይጣን ኢየሱስን የእስራኤል መሢሕ መሆንህ ተቀባይነት እንደሚያገኝ ከቤተ መቅደስ ጫፍ ራስህን ቁልቁል ወርውር በማለት ፈተነው። በዚህም ኢየሱስን አንድን ነገር ለማግኘት በሚፈጸም የሕይወት ትምክህተኝነት ሊያጠምደው ነበር። በዚህ ሁኔታ ኢየሱስ እውነተኛ መሢሕ ተብሎ ታዋቂነትን ባገኘ ነበር። ኢየሱስ እውነተኛው መሢሕ ስለነበረ መሢሕ ተብሎ ታዋቂነትን ማግኘቱ ስሕተት አልነበረበትም። ነገር ግን ራሱን ከቤተ መቅደስ ጫፍ ቢወረውር፣ ኖሮ በአንድ በኩል እግዚአብሔርን ተአምር እንዲያደርግ ባስገጸደው ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ እግዚአብሔር

ለመሢሔ የሰጠውን ተስፋ ሁሉ እስኪፈጽም የታመነ መሆኑን የሚፈትን ሁኔታ ነበር። ኢየሱስ ከመቅደሱ ሜፍ ራሱን ቁልቁል ወርውሮ ቢሆን ኖሮ ለራሱ ታዋቂነትን ለማግኘት ሲል ፍላጎቱን እግዚአብሔር በሕይወቱ ሊያከናውን ካለው ፈቃዱ ባስቀደመ ነበር። መቼና እንዴት መሢሔ ሆኖ ታዋቂነቱን እንደሚያገኝ እግዚአብሔር ካለው የመቆጣጠር ሥልጣን የራሱን ምኞት ባስቀደመ ነበር። እንግዲህ ኢየሱስ ምኞቱን አልተከተለም። እንዲያውም እግዚአብሔር እኛ በፈለግነው መንገድ እና ጊዜ ነገሮችን እንዲያከናውን ልናስገድደው እንደማይገባ ለሰይጣን በብርቱ ነገረው።

25ኛ ጥያቄ፡- እናንተ ከሰይጣን ጋር ለምታደርጉት ትግል ኢየሱስ የመጣበትን ፈተና ያሸነፈበት ሁኔታ እንዴት ሊረዳችሁ ይችላል?

ኃጢአት ከየት ይመጣል? ኃጢአት የሚመጣው የራሳችንን ምኞት ከእግዚአብሔርና ከእርሱ መንገድ ስናስቀድም ነው። ኢየሱስ ልክ እንደ እኛው ምኞቱን ከእግዚአብሔር ለማስቀደምና በራሱ መንገድ ለመፈጸም ተፈትኖ ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ እግዚአብሔርን በሕይወቱ ውስጥ ከምንም በፊት በማስቀደም የመጣበትን ፈተና አሸንፎአል። የራሱ ምኞት አጥፊው እንዲሆን አልፈቀደለትም። እንደዚሁም ምኞቱ እንዲሰበው፣ እንዲያታልለው፣ ወጥመድ እንዲሆንበትና እንዲወስደው አልፈቀደለትም። በዚህ ፈንታ ምኞቱ እግዚአብሔርን የማወቅና ለእርሱም የመታዘዝ ፍላጎት ሕይወቱን እንዲጠቀልል ፈቀደ። ኢየሱስ ለእግዚአብሔር የነበረው ፍላጎት የራሱን ፍላጎት አሸነፈ። እኛ እንዴት አድርገን ፈተናን ማሸነፍ እንደምንችል ኢየሱስ ለእኛ ምሳሌያችን ነው። በምንም ዓይነት ለምኞታችን ትኩረት ሰጥተን እንዲቆጣጠረን ልንፈቅድለት አይገባም። በዚህ ፈንታ ትኩረታችንን በእግዚአብሔር ላይ በማድረግ ምኞታችን ለእርሱ አገልግሎት እንዲውል እንዲጠቀምበት ማድረግ አለብን።

ሦስተኛ ቀን- የኃጢአት ውጤት፡- ሞት

አንዳንድ ሰዎች ኃጢአት የከፋ ውጤት እንደሚያመጣቸው አያውቁም። ስለዚህ «ምንም ያህል ስሕተት ብሠራ፣ እግዚአብሔር ይቅር ስለሚለኝ የምፈልገውን ማድረግ እችላለሁ» ይላሉ። እንዲሁም፡ «እኛ የምንፈጽመው ኃጢአት ይህን ያህል ከባድ ጉዳይ በእኛም ሆነ በሌሎች ሰዎች ላይ አያደርስም፤ እንዲያው ብቻ ትንሽ ነው» ይላሉ።

26ኛ ጥያቄ፡- በታማኝነት ባለፈው ሳምንት ውስጥ ስለ ፈጸማችሁት ኃጢአት መለስ ብላችሁ አስቡ። ከዚያም በዚህን ጊዜ ከፈጸማችሁት ውስጥ የማትጎዳ ትንሽ ኃጢአት ናት የምትሉአትን ለይታችሁ ዳቱ።

ሁላችንም ብንሆን ይህን ያህል ከባድ ጉዳት አያደርስብንም ብለን በመዘናጋት ኃጢአት የምንፈጽምበት ጊዜ አለ። ችግሩ በዚህ ሁኔታ ኃጢአትን በምንፈጽምበት ጊዜ ኃጢአት ምን ያህል መጥፎ መሆኑን ከልብ አንገንዝብም። እንዲሁም የኃጢአት ውጤት ምን ያህል እንደሚከፋ አንረዳም። ታዲያ የኃጢአት ውጤት ምንድን ነው?

27ኛ ጥያቄ፡- ዘፍጥረት 2:17 አንብብ። አዳምና ሔዋን ከፋና በጎውን ከምታስታውቀው ዛፍ ፍሬ በበሉ ቀን ምን እንደሚሆን ነበር? ለ) ዘፍጥረት 3:8 አንብብ። አዳምና ሔዋን ኃጢአት ከሠሩና እግዚአብሔር ወደ አትክልቱ ውስጥ ሲመጣ ድምፁን በሰሙ ጊዜ ምን አደረጉ? ሐ) ዘፍጥረት 3:22-23 አንብብ። እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን በምን ምክንያት ከኤድን ገነት አውጥቶ አባረራቸው?

28ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 5:12 አንብብ። በአንድ ሰው ኃጢአት ምክንያት ወደ ዓለም ምን መጣ?

29ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 6:23 አንብብ። የኃጢአት ውጤቶች ምንድን ናቸው?

30ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 7:5 አንብብ። ኃጢአተኛው ምኞታችን ምን ፍሬ ያፈራል?

31ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ 1:15 አንብብ። ኃጢአት ካደገች በኋላ ምንን ትወልዳለች?

32ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ቆሮንቶስ 15:50-57 አንብቡ። ሞት በመጨረሻ የሚደመሰሰው መቼ ነው?

33ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 8:20-21 አንብቡ። ሀ) ፍጥረት ለከንቱነት እንዲገዛ አልፎ ለምን ተሰጠ? ለ) ፍጥረት ለከንቱነት ከመገዛት መቼ ነፃ ይወጣል?

የኃጢአት ውጤት ወይም ዋጋ በመሆን በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ በብዛት የተጠቀሰው ሞት ነው። ሮሜ 5:12 ኃጢአት በአንድ ሰው ማለትም በአዳም ወደ ዓለም ወይም በዓለም ባሉ ሰዎች ሁሉ ላይ መጣ ይላል። እንዲሁም ሮሜ 6:23 ላይ ሰዎች ከሥራቸው ከፍታ ደመወዝ እንደሚቀበሉ ሁሉ፣ ለኃጢአታቸውም ዋጋ ሞትን ያለጥርጥር ይቀበላሉ ይላል። ሮሜ 7:5 ላይ ደግሞ ኃጢአት የሰፈነበት ምኞታችን የሞትን ፍሬ ያፈራል ይላል። በያዕቆብ 1:15 ደግሞ፣ ኃጢአት ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች በማለት ይናገራል። ትከክለኛው የኃጢአት ውጤት ወይም ዋጋ ሞት ነው።

ታዲያ ሞት ምንድን ነው? ሞት መለየት ነው። የሥጋ ሞት የመንፈስ ከአካል መለየት ነው። የመንፈስ ሞት ደግሞ የሰው ከእግዚአብሔር መለየት ነው። ዘላለማዊ ሞት ደግሞ ለዘላለም ከእግዚአብሔር መለየት ነው። እንግዲህ ኃጢአት ከእነዚህ የመለየት ዓይነቶች ቢያንስ አንዱን ያመጣል። እንደዚሁም ኃጢአት ሁልጊዜ ከእነዚህ የሞት ዓይነቶች አንዱን ያስከትላል።

1. ኃጢአት የሥጋ ወይም የአካል በሞት መለየትን ያመጣል።

እግዚአብሔር አዳምና ሔዋን መልካምና ከፋን ከሚያሳውቀው ዛፍ ፍሬ አትብሉ ባላቸው ጊዜ እንዲህ ነበር ያላቸው፡ «ከዚህ ዛፍ ፍሬ በበላችሁበት ቀን በእርግጥ ትሞታላችሁ»። ነገር ግን በዘፍጥረት ምዕራፍ 3ኛ 4 ላይ ከተጻፈው ከፍል በግልጽ እንደምንረዳው አዳምና ሔዋን ከዛፉ ፍሬ በበሉበት ቀን ወዲያውኑ የሥጋ ሞት አልሞቱም ነበር። ታዲያ ምን ሆኑ? የሆነው ነገር ይህን ፍሬ ከተመገቡበት ዕለት ጀምሮ አዳምና ሔዋን የሥጋ ሞት መሞት ጀመሩ። ግን የዚህን ዛፍ ፍሬ ባይመገቡ ኖሮ፣ ለዘላለም ሕያዋን ሆነው በኖሩ ነበር። ግን ምን ያደርጋል። ኃጢአት ከሠሩበት ቀን ጀምሮ ሁለቱም አካላቸው ማለትም ሥጋቸው መበስበስ ጀመረ። በመጨረሻም ሟች ሆነ።

ከዚህ ሰበብ የተነሣ ሥጋቸው ማለትም ሰውነታቸው ያረጅ ጀመር። ይህም ብቻ አይደለም፤ አካላቸውን ታማሚ የሚያደርጉ በሽታና ጀርሞች ወደ ዓለም ገቡ። ለዘላለም እንዲኖሩ ሊያደርጋቸው ከሚችለው የዛፍ ፍሬ እንዳይበሉ እግዚአብሔር ከለከላቸው (ዘፍጥረት 3:22-23)። ከዚህ የተነሣ አዳምና ሔዋን ከዚህ የዛፍ ፍሬ ከተመገቡበት ቀን አንሥቶ በአካል መሞት ጀመሩ።

የአካል ወይም የሥጋ ሞት በኃጢአት ምክንያት እንደሚመጣ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። 1ኛ ቆሮንቶስ 15:54-55 «ይህም የሚሞተው የማይሞተውን ሊለብስ፤ በዚያን ጊዜ፦ ሞት ድል በመነሣት ተዋጠ» ይላል። ይህ እንግዲህ የሥጋ ሞት የኃጢአት ውጤት መሆኑን ያስረዳናል። ሮሜ 8:18-25 እንደሚለው ከኃጢአት ውጤት የተነሣ የሰው ተፈጥሮ ሁሉ የተሸነፈበት የሚያበቃው ክርስቶስ ለሕዝቡ ደገንነትን በመጨረሻ በሚያመጣበት ጊዜ ነው። ይህ የሚያመለክተን በሞት ምክንያት የሚመጣው መበስበስ የኃጢአት ውጤት መሆኑን ነው።

2. ኃጢአት በመንፈስ ሞት መለየትን ያመጣል

አዳምና ሔዋን ኃጢአት በሠሩ ጊዜ በአካላቸው መሞት ጀመሩ። እንዳይበሉ ከታዘዙት ፍሬ በበሉበት ቀን በተለይም በመንፈሳቸው ሞቱ። አዳምና ሔዋን ይህን ኃጢአት ከመፈጸማቸው በፊት ከእግዚአብሔር ጋር ደስታ የሞላበት አንድነት ነበራቸው። ኃጢአት ከሠሩ በኋላ እግዚአብሔር ሊገናኛቸው ሊመጣ ፈርተው ተሸሽጉ (ዘፍጥረት 3:8)። ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ቅርበትና አንድነት ከዚህ ዕለት ጀምሮ መቋረጡንና ራሳቸውን ከእግዚአብሔር መለየታቸውን ተረዱ። የመንፈስ ሞት የሚባለው የሰዎች ከእግዚአብሔር መለየት ማለት ነው። አዳምና ሔዋን ኃጢአትን በፈጸሙበት ቀን ከእግዚአብሔር ተለዩ።

መጽሐፍ ቅዱስ ራሳችንን ከእግዚአብሔር ስለ መለየታችን ሲገልጽ ራሳችንን የእግዚአብሔር ጠላቶች ማድረግ፤ እግዚአብሔርን መጥላትና ቁጣውንም በእኛ ላይ ማምጣት መሆኑን ያስገነዝባል።

34ኛ ጥያቄ፦ ዘዳግም 7:10 አንብብ። ለእግዚአብሔር የማይታዘዙት፤ በዚህ ክፍል በምን ሁኔታ ተገለጹ?

35ኛ ጥያቄ፦ መዝሙር (106):40 አንብብ። ከቁጥር 39-40 ያለው ክፍል የእግዚአብሔር ሕዝብ ስለፈጸሙዋቸው የኃጢአት ዓይነቶች ዘርዝር ይዟል። በቁጥር 40 ላይ እግዚአብሔር ምን አደረገ?

36ኛ ጥያቄ፦ ኤርምያስ 4:4 አንብብ። ሕዝቡ በፈጸሙት ክፉት ምክንያት ምን ሆነ?

37ኛ ጥያቄ፦ ያዕቆብ 4:4 አንብብ። የዓለም ወዳጅ በሚሆን ሰው ላይ ምን ይደርሳል?

38ኛ ጥያቄ፦ ቆላስይስ 1:21 አንብብ። በአላባቸውና በከፉ ሥራቸው ባሕርይ የሚመሩ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖራቸው ግንኙነት እንዴት ነው?

39ኛ ጥያቄ፡- ሮጫ 1:18 አንብብ። ከሰዎች ክፋት የተነሣ እግዚአብሔር በሰዎች ላይ ምንን ይገልጣል?

ሰዎች ኃጢአትን በሚፈጽሙበት ጊዜ የእግዚአብሔር ጠላቶች በመሆን ከእግዚአብሔር ራሳቸውን ይለያሉ። እግዚአብሔርም በኃጢአታቸው ላይና ኃጢአትን በመሥራታቸው በእነርሱም ላይ ቁጣውን ያወርዳል። እግዚአብሔር እነዚህን ሰዎች ይቆጣቸዋል ሲባል ደግሞ ሰዎቹን በሰውነታቸው ይጠላል ማለት አይደለም። እነዚህ ሰዎች በኃጢአት ምክንያት ራሳቸውን የእርሱ ጠላቶች ቢያደርጉም፤ ደግሞም ከእርሱ ጋር የነበራቸውን ግንኙነት ቢያቋርጡም፤ እግዚአብሔር ግን ይህ ሁሉ ሆኖ ኃጢአታቸውን ብቻ ይጠላል። እግዚአብሔር ራሳቸውን ጠላቶቹ ባደረጉት ሁሉ ላይ ያሟደው ደው ቁጣ የጻድቅነቱ ምላሽ ነው። በዘዳግም 7:10 ላይ የተጻፈው ቃል ኃጢአትን የሚሠሩትንና የማይታዘዙትን እግዚአብሔርን እንደ ጠሉ አድርጎ ይገልጻቸዋል። መዝሙር (106):34-39 ደግሞ እስራኤላውያን የፈጸሙዋቸውን ብዙ ዓይነት ኃጢአቶች ዘርዘሮ ይገልጻል። በቁጥር 40 ላይ ደግሞ እግዚአብሔር እንደ ተቆጣቸው ይናገራል። ምንም እንኳን የእርሱ ወራሾች ቢሆኑም፤ ኃጢአታቸው ከእርሱ እንዲለዩ በማድረግ ቁጣውን ሊያመጣባቸው ቻለ። ኤርምያስ 4:4 ሲናገር በክፉ አድራጊዎች ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ይወርዳል ይላል። ይህ ቁጣውም ማንም ሰው ሊያጠፋ እንደማይችለው እሳት ተገልጾአል። የእግዚአብሔር ቁጣ ሲባል ጨርሶ ትዕግሥቱን አግራል ማለትም አይደለም። ይልቁን ይህ ባሕርይ የሆነውን የእርሱን ንጹሕና በጎነት ለሚጻረር ማንኛውም ነገር እርሱ የሚሰጠው የጽድቅ ምላሽ ነው። ይህ ምላሽም ለዓለም እንደሚበጅ እርሱ ያውቃል። ያዕቆብ 4:4 በዓለም ውስጥ የእግዚአብሔርን ጠላቶች መከተል በፈቀድንበት ጊዜ፤ ራሳችንን የእግዚአብሔር ጠላቶች እናደርጋለን ማለት ነው። ቆላስይስ 1:21 ደግሞ ወደ ክርስቶስ ያልተመለሱ ሰዎች ያላቸው ክፉ ባሕርይ የእግዚአብሔር ጠላቶች እንዲሆኑ አድርጎአቸዋል ይላል። ሮጫ 1:18 በኃጢአታቸውና በክፋታቸው ምክንያት የእግዚአብሔር ቁጣ ከሰማይ ይገለጥባቸዋል በማለት ያስጠነቅቃል።

ማስታወስ የሚገባችሁ ቁም ነገር እግዚአብሔር ራሱን የሰዎች ጠላት ለማድረግ ያልመረጠ መሆኑን ነው። ነገር ግን ሰዎች ኃጢአትን በሚሠሩበት ጊዜ የእግዚአብሔር ጠላቶች መሆንን ይመርጣሉ። ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ለመለየት ይመርጣሉ። ሰዎች በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአትን መሥራት በሚመርጡበት ጊዜ የእግዚአብሔር ጠላት ይሆኑና የእግዚአብሔርን የጽድቅ ቁጣ በራሳቸው ላይ ያመጣሉ።

40ኛ ጥያቄ፡- ሆሴዕ 11:1-4 አንብብ። ሀ) እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ ስለ እስራኤል የነበረው ስሜት እንዴት ነበር? ለ) እግዚአብሔር ለሕዝቡ ለእስራኤል ምን አደረገ?

41ኛ ጥያቄ፡- ሆሴዕ 11:5-7 አንብብ። ከኃጢአታቸው የተነሣ በእስራኤል ሕዝብ ላይ ምን ደረሰ?

ይህ ትንቢተ ሆሴዕ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ምን ያህል ፍቅር እንዳለውና ኃጢአት በሚሠሩበትም ጊዜ እግዚአብሔር ስለ እነርሱ የሚሰማውን ስሜት ደህና አድርጎ የሚገልጽ መጽሐፍ ነው። በሆሴዕ ከምዕራፍ 1-3 ባለው ክፍል እግዚአብሔር ሕዝቡን እስራኤልን ከሆሴዕ አመንዝራ ሚስት ከጎሜር ጋር ያመሳስላቸዋል። በመሠረቱ እግዚአብሔር፣ አንድ ባል ሚስቱን በጣም እንደሚወዳት ሁሉ፣ እስራኤልን ይወዳል። ነገር ግን እስራኤላውያን እንደ አመንዝራ ሴት አምላካቸውን ትተው ወደ ባዕድ አምልኮ ወደ ጣዖት በሄዱ ጊዜ እግዚአብሔርን በደሉት፣ አስቀየሙት፣ ልክ አንድ ባል ሚስቱ እርሱን ከድታ ወደ ሌላ ስትሄድ እንደሚሰማው ማለት ነው። በሆሴዕ 11:1-4 እግዚአብሔር እስራኤልን አንድ አባት ልጁን የሚወደውን ያህል እንደሚወድ ይናገራል። እንዲሁም ልክ አንድ አባት ልጁን የሚንከባከበውን ያህል እግዚአብሔርም እስራኤልን ይንከባከባል። ስለዚህም መራመድ እንዲችል ይመራዋል፣ ከበሽታው ይፈውሰዋል፣ ሽክምንም ከራሱ ላይ ያነሣለታል። ዳሩ ግን እስራኤል ይህን ሁሉ ዘንግቶ እግዚአብሔርን ችላ በማለት እንዳይታዘዘው ዐመፀ። በዚህም ሕዝቡ እግዚአብሔርን ላለመታዘዝ በመምረጣቸው እግዚአብሔር ሊቀጣቸው ወሰነ። ስለሆነም ከተማቸው ተደምስሶ እነርሱም በምርኮ ወደ ግብፅና ወደ ሶሪያ እንደሚወሰዱ ይገልጻል (ሆሴዕ 11:5-7)።

ምንም እንኳን እግዚአብሔር ሰው ባይሆንም፣ ስብእና አለው። ስለዚህ ይወደናል፣ ከእርሱም ጋር የቅርብ ግንኙነት እንዲኖረን ይፈልጋል። ሆኖም ኃጢአት በምንፈጽምበት ጊዜ ስሜቱን እንጎዳለን። እግዚአብሔርን በኃጢአታችን ስንጎዳው፣ በጣም አድርጎ ይቀየመናል። ጳላም ከእርሱ ጋር የነበረን ግንኙነት ይቀጫል። ከዚያም የእርሱ ወዳጅ መሆናችን ይቀርና ራሳችንን የእርሱ ጠላቶች እናደርጋለን። ኃጢአታችን ከእግዚአብሔር ከፍቅሩና ከወዳጅነቱ እንዲሁም ከእርሱ ጋር ከነበረን ግንኙነት ጨርሶ ይለየናል። ከዚያ በኋላ ኃጢአታችን የእግዚአብሔርን ቁጣ የምንቀበል የእግዚአብሔር ጠላቶች ያደርገናል።

42ኛ ጥያቄ፦ ኃጢአት መንፈሳዊ ሞትን ከእግዚአብሔርም መለየትን ያመጣል። ይህን ሁኔታ ማወቃችሁ ኃጢአት በመሥራት ፈንታ ለእግዚአብሔር ታዛዦች እንድትሆኑ እንዴት ሊቀሰቅሳችሁ ይችላል?

እግዚአብሔር ከሁሉ የሚበልጥብን ወዳጆችን ነው። ይወድደናል፣ ከእርሱ ጋርም አንድነት እንዲኖረን ይሻል። ስለሆነም ከእርሱ ጋር የተሟላ ግንኙነት በሚኖረን ጊዜ እጅግ በጣም ደስተኞች እንሆናለን። ነገር ግን ኃጢአታችን እግዚአብሔርን ከፋኛ ይጎዳዋል። ከዚያም ከእርሱ ጋር ያለንን ግንኙነት ይደመስሰዋል። ይህን ግንኙነታችንን በምናበላሽበት ጊዜ እግዚአብሔር ያዝናል፣ ይከፋልም። ኃጢአት ለመሥራት በምንፈተንበት ጊዜ የሰማይ አባታችንን እንደምናስከፋው፣ ከእርሱ ጋር ያለንን ግንኙነት እንደምናበላሽ እናም ወደ ሐዘን፣ ተስፋ መቁረጥና ትካዜ እንደሚጥለን ማወቅ አለብን።

በሚመጣው ሳምንት በሦስተኛው ቀን ጥናታችን ላይ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ኃጢአት ምን ዓይነት ውጤት እንደሚኖረው ሰፋ አድርገን እንመለከታለን።

3. ኃጢአት በዘላለማዊ ሞት መለየትን ያመጣል።

43ኛ ጥያቄ፡- ራእይ 20:14 አንብቡ። ሁለተኛው ሞት ምንድን ነው?

ሰዎች በመንፈሳቸው የሞቱ ሆነው (ከእግዚአብሔር የተለዩና የእግዚአብሔር ጠላቶች ሆነው) እና በአካል በሚሞቱበት ጊዜ (አካላቸው ሞቱ ከመንፈሳቸው ሲለይ) ወደ ዘላለማዊ ሞት ይገባሉ። ዘላለማዊ ሞት ደግሞ ለዘላለም ከእግዚአብሔር መለየት ነው። ራእይ 20:14 የእሳት ባሕር ስለሆነው «ስለ ሁለተኛው ሞት» ይናገራል። የመጀመሪያው ሞት የሥጋ ወይም የአካል ሞት ነው። ይህም አካል ከመንፈስ የሚለይበት ሁኔታ ነው። የመጀመሪያውን ሞት የሚሞቱ ሰማቸው በሕይወት መጽሐፍ ያልተጻፈና ከእግዚአብሔር የተለዩት፤ ወደ እሳት ባሕር ይጣሉና በዘላለማዊ ሞት ምክንያት ከእግዚአብሔር ይለያሉ።

4. ኃጢአት ለሞት ያደርሳል፤ ደግሞም በዕለታዊ ሕይወታችንም ላይ ጥፋትን ያመጣል።

ኃጢአት የሥጋ፣ የመንፈስና የዘላለም ሞትን ያመጣል የሚለው እውነታ ኃጢአት ዕለታዊ ሕይወታችንን ወደ ሞት ይመራዋል ከሚለው ጋር አብሮ መታየት አለበት። ኃጢአት አጥፊ ነው፤ የበከለውን ሁልጊዜ ወደ ሞትና ወደ ጥፋት ይመራል።

44ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ብዙ ጊዜ ከምንሸነፍባቸው ኃጢአታዊ ፈተናዎች ቢያንስ ሦስት ምሳሌዎችን ጻፉ። ለ) እነዚህን ኃጢአቶች ማድረጋችሁ ሕይወታችሁን እንዴት ይጎዳል? ከእነዚህ ከጻፋችኋቸው ከሦስቱ የፈተና ዓይነቶች ትይዩ እነዚህ ኃጢአቶች ሕይወታችሁንና ከሌሎች ጋር ያላችሁን ግንኙነት እንዴት እንደሚያበላሹባችሁ ጻፉ?

45ኛ ጥያቄ፡- ገላትያ 6:7-8 አንብቡ። በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ የምትመለከቱትን መሠረተ አሳብ ወይም መርሐ በራሳችሁ ታላት ጻፉ።

በሕይወታችን ውስጥ በየዕለቱ የሚፈጸሙ ኃጢአቶች ወደ ሞትና ወደ ጥፋት እንደሚያደርሱን የሚያስገነዝቡ ጥቂት ምሳሌዎች እነሆ፡-

በማንኛውም ጊዜ በሰዎች ላይ ምሬት የምናሳይ ከሆነና ይቅርታም የማናደርግላቸው ከሆነ፤ ምሬቱ በውስጣችን ይከማችና ራሳችንን መራራ ሰዎች ያደርገናል። አዘውትረን ለወደፊት ስለሚሆነው ነገር በምንጨነቅበት ጊዜ ሁሉ ውስጣዊ ሰላምና መጽናናትን እናጣለን። ምሬትና ጭንቀት ተደማምረው ጤናችንን የሚያቃውስ አካላዊ በሽታ ያመጡብናል። ከዚህም በስተቀር፤ ምሬትና ይቅርታን አለማድረግ በአንድ ሆነው ከሌሎች ሰዎች ጋር የሚኖረንን ግንኙነት ያበላሻሉ። የምሬት፣ ይቅርታን ያለማድረግ፣ የጭንቀት ኃጢአቶች ተባብረው በጤናችንና በግንኙነታችን ላይ ሞትን ያመጣሉ።

- ትዕግሥት አጥተን በሌሎች ሰዎች ላይ በምንቆጣበት ጊዜ ሁሉ በመካከላችን ባለው ግንኙነት ላይ ሞትን እናመጣለን። አሉባልታን በማስተጋባት ሰዎችን በምናማበትና በምንሰድባቸው ጊዜ ሁሉ ሰዎች ከሌሎች ጋር ያላቸውን ግንኙነት እናበላሽባቸዋለን።
- ሰዎች ከትዳር ንደኛቸው ሌላ የግብረ ሥጋ ግንኙነትን ኃጢአት በሚፈጽሙበት ጊዜ ጋብቻቸውን ይበድላሉ። ገና ያላገቡም ከሆኑ ተገቢ ትዳር ለመመሥረት ያላቸውን ዕድል ያጣብቡታል። እንዲሁም በግብረ ሥጋ የሚመጣ ኃጢአት ወደ አባላዘር በሽታና ኤድስን ወደ መሳሰሉ ገዳይ የሆኑ በሽታዎች ይደርሳል። የምኞት ኃጢአት እንኳን ትዳርን ያጠፋል፤ ምክንያቱም ምኞት ሌላውን እንድንፈልግና እግዚአብሔር በሰጠን በባል ወይም በሚስት እንዳንረካ ያደርገናል።
- በምንዋሽበት ጊዜ ሁሉ ከብራችንንና ሰዎች በእኛ ላይ ያላቸውን እምነት እናበላሻለን። ከዋሽንበት ጊዜ ጀምሮ ሰዎች በእኛ ላይ እምነት ሊጥሉ ይላናቸዋል።

ኃጢአትን በፈጸምን ቁጥር በሕይወታችን ላይ በግንኙነቶቻችንና በአካባቢአችን ባሉ ሰዎች ላይ ሁሉ ሞትን እናመጣለን። እንዲሁም የኃጢአት ተግባራችንን በሕይወታችን ውስጥ አብሮን የሚዘልቅ ኃጢአት እንዲሆን በምናደርግበት ጊዜ ራሳችንን፣ ጋብቻችንን፣ ቤተ ክርስቲያናችንን፣ እንዲሁም ቤታችንንና ሙያችንን እናጠፋለን፤ እንገድላለን። ይህ ብቻ አይደለም ኃጢአት አካላዊ፣ መንፈሳዊና ዘላለማዊ ሞትን ያመጣል።

ሰዎች ብዙ ጊዜ ኃጢአታቸው ምን ያህል ከባድ መሆኑን አይገነዘቡም። ከዚህም የተነሣ ኃጢአት ቢሠሩ የከፋ ውጤት እንደሚደርስባቸው አይሰማቸውም። ነገር ግን በገላትያ 6:6-7 የተጻፈው መመሪያ ኃጢአት ሁልጊዜ ወደ ጥፋት እንደሚያደርስን በውል ያስጠነቅቀናል። ልክ አንድ ዘር በቅሎ ተክል እንደሚሆን ሁሉ፣ ኃጢአትም በቅሎ ወደ ጥፋት ያድጋል። የኃጢአት ተፈጥሮአዊ ውጤት ሞት ነው። ኃጢአት ብዙ ጊዜ ወዲያውኑ ወደ ሥጋ ሞት አያደርስም። ነገር ግን አካላዊ ሕይወታችንና ሰብአዊ ግንኙነቶቻችንን ሁልጊዜ ያበላሻል። ደግሞም ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ሁልጊዜ ያቋርጥብናል። በሚመጣው ሳምንት በሦስተኛው ቀን ኃጢአት በእውነት እንደገና የተወለደን ክርስቲያን እንኳ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት እንዴት እንደሚጎዳ እንማራለን። ነገር ግን በክርስቶስ እውነተኛ እምነት የሌላቸው ሰዎች ከእግዚአብሔር እንደ ተለዩ ሆነው የሥጋ ሞት በሚደርስባቸው ጊዜ ዘላለማዊ የሆነ የሥቃይ ሞትን ይሞታሉ። ሁልጊዜ ኃጢአት ለሞት አሳልፎ ይሰጣል።

አራተኛ ቀን- ሁላችንም ከአዳም ኃጢአት በደልን ወርሰናል።

ከሁለት ቀናት በፊት አዳምና ሔዋን በገነት ውስጥ ስለፈጸሙት ኃጢአት ተምረናል። ይህ የአዳምና የሔዋን ኃጢአት በእነርሱ ላይ ብቻ ተወስኖ አልቀረም። ከእነርሱ በኋላ የመጣውን የሰው ዘር ሁሉ ኃጢአታቸው በክሎአል። በመሆኑ ከአዳምና ከሔዋን የተገኙትን የሰው ዘሮች ሁሉ

የእነርሱ ኃጢአት እንዴት ሊበከላቸው ቻለ? ይህ የሆነው በሁለት መንገዶች ነው። በመጀመሪያ ነገር፤ አዳምና ሔዋን ኃጢአት በመሥራታቸው የተነሣ ሰዎች ሁሉ በደለኞች ሆነዋል። ሁለተኛ ደግሞ፤ አዳምና ሔዋን ኃጢአት ከመሥራታቸው የተነሣ ሰዎች በኃጢአት የተበከለ ተፈጥሮ ተላብሰዋል። ዛሬ ከአዳምና ከሔዋን ኃጢአት የተነሣ ሰዎች ሁሉ በደለኞች ስለመሆናቸው እናጠናለን። በሚመጣው ሳምንት ደግሞ አዳምና ሔዋን ኃጢአት ከመሥራታቸው የተነሣ ሰዎች ሁሉ በተፈጥሮአቸው ኃጢአተኞች ስለመሆናቸው እንማራለን።

2. የአዳም ኃጢአት በሰዎች ሁሉ ላይ ሞትን አመጣ።

46ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 5:12 አንብቡ። ሀ) ኃጢአት እንዴት ወደ ዓለም ገባ? ለ) ኃጢአት ወደ ዓለም በገባ ጊዜ፤ ምን ወደ ዓለም አብሮት ገባ? ሐ) ሰዎች ሁሉ በምን ምክንያት ይሞታሉ?

47ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 5:13-14 አንብቡ። ሀ) ሐዋርያው ጳውሎስ፤ «ሕግ በሌለበት ጊዜ ኃጢአት አይቆጠርም ሲል ምን ማለቱ ነበር? ለ) ከአዳም እስከ ሙሴ ድረስ ሞት በማን ላይ ነገሠ?

48ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 4:15 አንብቡ። ሀ) ሕግ ምንን ያመጣል? ለ) ሕግ ከሌለ ምን ሌላ ነገር የለም?

49ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 5:15 አንብቡ። ሀ) በአንድ ሰው መተላለፍ የተነሣ ምን መጣ? ለ) ሮሜ 5:16 አንብብ። ኩነኔ ከየት መጣ? ሐ) ሮሜ 5:17 አንብብ። በአንድ ሰው በአዳም መተላለፍ የተነሣ ምን ሊመጣ ቻለ? መ) ሮሜ 5:18 አንብብ። አዳም በሠራው አንድ የመተላለፍ ኃጢአት ምን ውጤት መጣ?

በሮሜ 5:12-21 ድረስ ሐዋርያው ጳውሎስ፤ አማኞች ስለ ዘላለማዊ ደኅንነታቸው እርግጠኞች ሊሆኑ እንደሚችሉ ያስተምራል። እንደዚሁም አማኞች ስለ ዘላለማዊ ደኅንነታቸው እርግጠኞች መሆናቸውን ለማሳየት ሐዋርያው በአዳምና በክርስቶስ መካከል ስላለው ሁኔታ በማነጻጸር ይጠቅሳል። ከአዳም በተወለዱት ሁሉ ላይ ሞት እንደ መጣ ሁሉ፤ በእምነት በክርስቶስ ለሆኑት ሁሉ ዘላለማዊ ሕይወት መጣ በማለት ጽፎአል። እንዲሁም በሮሜ 5:12 አዳም በበደለ ጊዜ ኃጢአትን ወደ ዓለም አመጣ፤ ከዚያም የኃጢአት ዋጋ የሆነውን ሞትንም ወደ ዓለም እንዲመጣ አደረገ በማለት ይገልጻል። ስለሆነም ኃጢአት ከመኖሩ በፊት ሞት አልነበረም፤ የኃጢአት ጅማራ የሞት ጅማራ ሆነ። አዳም ኃጢአት ከመሥራቱ የተነሣ ሞት ብቻ አልመጣበትም። አዳም በመበደሉ ምክንያት ሞት በሰዎች ሁሉ ላይ መጣ። ምክንያቱም አዳም ስለ በደለ ሁሉም በድለዋል ወይም ኃጢአትን ሠርተዋል።

ሐዋርያው ጳውሎስ «ሁሉም ኃጢአትን ሠሩ» ሲል ሁሉም በግሪ በሠሩት ኃጢአታቸው ምክንያት ይሞታሉ ማለቱ ነበር? አይደለም፤ አዳም ኃጢአትን በመሥራቱ ሁሉም ይሞታሉ ማለቱ እንደሆነ ግልጽ ነው። በአንድ በኩል አዳም ከበደሉ የተነሣ ሰዎች ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል ስለዚህ ሁሉም የኃጢአት ዋጋ በሆነው ሞት ይቀጣሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ

ከአዳም ኃጢአት የተነሣ ሁሉም ኃጢአተኞች ስለሆኑ መሞት አለባቸው ያለበት ሦስት ምክንያቶች አሉት።

1) ሮሜ 5:12 ሰዎች በየግላቸው በሚሠሩት ኃጢአት ምክንያት ይሞታሉ አይልም። ምክንያቱም ሰዎች ሁሉ በግል ኃጢአታቸው መሞታቸው እውነት ስላልሆነ ነው። ሕፃናት በግላቸው የሚፈጽሙት ኃጢአት ባይኖርም፣ ይሞታሉ።

2) ጳውሎስ በሮሜ 5:13-14 ላይ ሲናገር፡ በግል ኃጢአት ባልሠሩት ሰዎች ላይ እንኳን ሞት ሥልጣን አገኘ ይላል። ይህም በአዳምና በሙሴ መካከል ባሉት ዘመናት ሆነ። እንደዚሁ በቁጥር 13 ላይ እግዚአብሔር ለሙሴ በሲና ተራራ ላይ ሕጉን እስከ ሰጠበት ጊዜ ድረስ ፃሉም በኃጢአት ተሞልታ እንደ ነበረች ያስረዳል። ሆኖም ያ ኃጢአት አይቆጠርም ነበር። ሕግ በሌለበት ኃጢአት እንደ ኃጢአት አይቆጠርም ብሎ ሲል ምን ማለቱ ነው? ሮሜ 4:15 ላይ ያለው ቃል በሮሜ 5:13 ላይ የተጻፈውን ጥቅስ ለማብራራት ይረዳናል። ሮሜ 4:15 የሚነግረን ሕግ በሌለበት መተላለፍም ሆነ ቅጣት አለመኖሩን ነው። ኃጢአት ምን ጊዜም ኃጢአት ነው። መተላለፍ ሁልጊዜም መተላለፍ ነው። ነገር ግን የሚተላለፈው ሕግ ከሌለ አንድ ሰው ሕግ ተላለፈ ሊባል አይችልም። ሕግ እስካልተሰጠ ድረስ አንድ ሰው ሕግ አፈረሰ ተብሎ ሊቀጣ አይችልም።

በእርግጥ እግዚአብሔር በአዳምና በሙሴ ዘመን መካከል ለኖሩ ሰዎች አንዳንድ ትእዛዛትን ሰጥቶአቸዋል። ለምሳሌ ያህል፡ ደም ያለበትን ሥጋ እንዳይበሉና ሰውን እንዳይገድሉ አዝዞአቸው ነበር (ዘፍጥ. 9:4-6)። በተጨማሪ እያንዳንዱ ሰው በልቡ ውስጥ የተጻፈ ሕግ አለው (ሮሜ 2:15)። ይህን ሕግን ሲተላለፉ መቀጣት ነበረባቸው (ሮሜ 2:12)። ነገር ግን ከአዳም እስከ ሙሴ በነበረው ዘመን ገና ሕግ ተጽፎ ስላልተሰጠ እግዚአብሔር የሚፈቅዳቸውንም ሆነ የሚጠላቸውን ነገሮች በውል ለይቶ ለማወቅ አስቸጋሪ ነበር። በዚያን ዘመን ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ ለይቶ ለመገንዘብ የሚያስችል መጽሐፍ ቅዱስ አልነበረም። እግዚአብሔር ገና ሕጉን በመዘርዘር ጽፎ አልሰጠም ነበር። ሆኖም የሙሴን ሕግ ጽፎ ከሰጠ ወዲያ ፈቃዱ ግልጽ ሆነ። ከዚያም በኋላ ሰው ሁሉ ለሚሠራው ኃጢአት ሰበብ ማቅረብ የማይችልበትና ኃላፊነትን የሚሸከምበት ጊዜ መጣ። ሰዎች ኃጢአትን ሲፈጽሙ ሕግን ማፍረሳቸው ስለሆነ ቅጣታቸውም ሞት ሆነ። ይሁን እንጂ በአዳምና በሙሴ መካከል በነበረው ረጅም ዘመን የኖሩት ከእግዚአብሔር የተሰጠ ግልጽ የሆነ ሕግ ያላፈረሱትም ሳይቀሩ ሁሉም ሞቱ። ታዲያ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ግልጽ የሆነ ሕግ ካልተላለፉ በምን ምክንያት ሞቱ? እንዲሁም በግላቸው ካልዘደሉስ በምን ሰበብ እንዲሞቱ ሆኑ? ይህ ሊሆን የቻለበት ምክንያት አዳም በፈጸመው ኃጢአት እነርሱም በደለኞች ስለሆኑ፣ የኃጢአትን ቅጣት ሞትን እንዲቀበሉ ተፈረደባቸው። ስለዚህ ከአዳም የውርስ ኃጢአት የተነሣ በአዳምና በሙሴ ዘመን መካከል የነበሩ ሰዎች እንዲሞቱ ሆነዋል። ይህ እንግዲህ በግልጽ የሚያስረዳን፡ ለዘመናት የኖሩትና የሚኖሩት

የሰው ልጆች ሁሉ በአዳም መተላለፍ ምክንያት ኃጢአተኞችና በደለኞች መደረጋቸውን ነው።

3) በሮሜ 5:15-18 ባለው ክፍል ሐዋርያው ጳውሎስ አራት ጊዜ ደጋግሞ ሞት በአዳም ኃጢአት ምክንያት ወደ ሰዎች ሁሉ ዘንድ መጣ ይላል። ሰዎች ራሳቸው በፈጸሙት ኃጢአት የተነሣ ሞት መጣባቸው አይልም። እርሱ በግልጽ የሚለው አዳም በፈጸመው አንድ ኃጢአት ሰበብ ሞት በሰዎች ሁሉ ላይ መምጣቱን ነው። እንዲሁም በሮሜ 5:15 ውስጥ በአንድ ሰው በአዳም በደል ብዙዎች ይሞታሉ ይላል። በሮሜ 5:16 ውስጥ አንድ ሰውም ኃጢአትን በማድረግ ኩነኔ መጥቷል ይላል። ይህም አንድ ሰው የተባለው አዳም ነው። በሮሜ 5:17 ውስጥ በአንዱ በአዳም በደል ሞት ነገሠ ይላል። እንዲሁም በሮሜ 5:18 ውስጥ ይደግምና በአንዱ በደል ምክንያት ፍርድ ለኩነኔ ወደ ሰው ሁሉ እንደ መጣ ይገልጻል።

በዚህ ክፍል በቁጥር 18 ላይ የአንዱ የክርስቶስ የጽድቅ ሥራ ብዙዎችን ነፃ አድርጎ፣ «ሕይወትን ይሰጣል» ስለሚል ይህ ጥቅስ ሰዎች ሁሉ እንደሚድኑ ይናገራል ብለው አንዳንድ ሰዎች ሊያስቡ ይችሉ ይሆናል። ሐዋርያው ግን የሚናገረው ከአዳም ዘር የሆኑት ኃጢአትን ወርሰው በመወለድ አዳማውያን እንደሆኑ ሁሉ በእምነት በክርስቶስ ስለሆኑት ነው። በዚህም ሐዋርያው የክርስቶስ ወገንና የአዳም ወገን ስለሆኑት መናገሩ ነው። ከሮሜ 3:21 - 4:25 ድረስ ባለ ክፍል ጳውሎስ አንድ ሰው የክርስቶስ ለመሆን በእርሱ ማመን ይኖርበታል ይላል። ጳውሎስ ቀደም ሲል ስለዚህ ነጥብ ደህና አድርጎ ያብራር በመሆኑ እዚህ ላይ አልደገመውም። ሐዋርያው ጳውሎስ በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ ማስገንዘብ የፈለገው ቁም ነገር በልደት አዳማውያን የሆኑት የሞት ሥቃይን እንደሚቀበሉ ሁሉ፣ እንዲሁም ይህን ነጥብ የበለጠ ግልጽ በማድረግ የአዳም የኃጢአት ውጤት ሰዎች ሁሉ የዚያን ኃጢአት መቀጫ በሞት እንደሚከፍሉ ያስተምራል።

ስለዚህ በሮሜ 5:12 ውስጥ ጳውሎስ የሚናገረው አዳም ኃጢአት ባደረገ ጊዜ ከእርሱ ዘር የሚወለዱት ሁሉ ማለትም የሰው ዘር የሆኑ ሁሉ ከእርሱ ጋር ኃጢአትን መፈጸማቸውን ነው። ስለሆነም ከአዳም ኃጢአት የተነሣ ሁሉም በድለዋል። በዚህ በአዳም ኃጢአት ምክንያት እያንዳንዱ ሰው የኃጢአት ቅጣት የሆነውን ሞትን ይቀበላል።

2. አዳም ሰዎችን ሁሉ የሚወክል በመሆኑ፣ የእርሱ ኃጢአት ሞትን አመጣ።

ለመሆኑ አዳም የሠራው ኃጢአት እንዴት አድርጎ የሰውን ዘር ሁሉ ሊነካ ቻለ? አዳም የሰውን ዘር ሁሉ ይወክላል። እርሱ ኃጢአትን ባደረገ ጊዜ ምርጫውን ለራሱ ብቻ መወሰኑ አልነበረም። የእርሱ ምርጫ ለተቀሩት የሰው ዘሮችም ሁሉ የተደረገ ነበር። ለዚህ የሚሆን ጥሩ ምሳሌ በዲሞክራሲያዊ መንግሥት ውስጥ ያለው ሁኔታ ነው። ዲሞክራሲያውያን በሆኑ አገሮች የሚገኙ ሕገቦች እነርሱን በምክር ቤት ውስጥ

የሚወክሉዋቸውን ሰዎች ይመርጣሉ። በዚያ ሕግ ውስጥ የተመረጡት ወኪሎች ምርጫ ሁሉ ለዚህ ሥልጣን የመረጣቸው ሕዝብ ምርጫ ሆኖ ይወሰናል። ሕዝቡን የሚወክሉት ሰዎች የሚፈጽሙት ምርጫ ሁሉ ሕዝቡ ራሱ እንደ ፈጸመው ይታሰባል። ሕዝቡ ወኪላቸው በሚያደርገው መልካም ተግባር ሊጠቀሙ፣ በመጥፎው ተግባር ደግሞ ይጎዳበታል። በዚህ መሠረት፣ እንግዲህ አዳም የሰው ዘር ሁሉ ወካይ ነበር፣ እርሱ ኃጢአትን ለመሥራት ባደረገው ምርጫ ምክንያት ሰዎች ሁሉ እንዲሠቃዩ ሆነ።

50ኛ ጥያቄ፡- በአዳም ኃጢአት ምክንያት ሁላችንም መቀጣታችን ፍትሐዊ አይደለም የሚል ሰው ቢያጋጥማችሁ ምን መልስ ትሰጡታላችሁ?

51ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሮሜ 2:6 አንብብ። የእግዚአብሔር ፍርድ በምን ላይ ይመሠረታል? ለ) ሮሜ 3:23 አንብብ። ኃጢአትን የሠራ ማን ነው?

ምናልባት አዳም ከሠራው ኃጢአት የተነሣ ሰዎች ሁሉ መሠቃየታቸው ፍትሐዊ ላይመስል ይችላል ይሆናል። ሆኖም የሕይወት አብዛኛው ጎኗ ይህን ይመስላል። ብዙ ጊዜ ሰዎች ሌሎች በፈጸሙት ስሕተት ይሠቃያሉ። ለምሳሌ ያህል፡ የአንድ አገር መሪ የሆነ ሰው አጉል ውሳኔ ቢያሳልፍ፣ የዚያ አገር ሰዎች ሁሉ በውሳኔው ይሠቃያሉ። እንዲሁም በእግር ኳስ ወይም በቅርጫት ኳስ ግጥሚያ ላይ አንድ ተጫዋች ስሕተት ወይም ጥፋት ቢሠራ፣ ቡድኑ እንዳለ ይቀጣል። ከዚህም በስተቀር ማንም ሰው በዔድን ገነት አትክልት ስፍራ ቢሆን ኖር፣ እንደ አዳም አልሳሳትም ነበር ሊል አይችልም። ማንም ሰው በዔድን ገነት ውስጥ እንደ አዳም ቢኖር ኖር፣ ልክ እንደ እርሱ ሊሳሳት በቻለ ነበር። ማንኛችንም እንደ አዳም አንሳሳትም ነበር ብለን በድፍረት ለመኖር አንችልም። በመጨረሻም፣ ጳውሎስ በሮሜ 2:6 እና በ3:23 ውስጥ እያንዳንዱ ሰው እንደ ሥራው በእግዚአብሔር ፊት ፍርዱን ይቀበላል። እያንዳንዱም ሰው የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተላልፎአል። በግልም እግዚአብሔርን በድሉአልና ይላል። እያንዳንዱ ሰው ወንድ ወይም ሴት በግላቸው ለሚሠሩት ኃጢአት ቅጣታቸውን ይቀበላሉ።

ምናልባት አዳም በግሉ በሠራው ኃጢአት ሁላችን መቀጣታችን አግባብ አይደለም የሚሉ ሰዎች ቢያጋጥሙዎችሁ በሮሜ 5:12-21 የተጻፈውን የማብራሪያ ቃል ንገሯቸው። ልክ በአዳም ኃጢአት ምክንያት ሰዎች በደለኞች እንደሆኑ ሁሉ፣ እንዲሁ ሰዎች ሁሉ የእግዚአብሔርን ጸጋ በመቀበል በክርስቶስ የኃጢአታቸውን ይቅርታ ያገኛሉ። እንደዚሁም በአዳም ምክንያት ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች እንደሆኑ ሁሉ በክርስቶስ አማካይነት የጽድቁ ተካፋዮች ይሆናሉ። በኢየሱስ እና በመስቀል ሞቱ ምክንያት በእግዚአብሔር ፊት ጸድቃን መሆናችን ታውጇል። የዘላለምን ሕይወትም እንቀበላለን።

52ኛ ጥያቄ፡- ወንጌሉን ለሌሎች ጋር ለመካፈል የዛሬው ትምህርት ምን ያህል ቀስቅሶአችኋል?

አዳም ከሠራው ኃጢአት የተነሣ ሁሉም ሰው በድሉአል። ነገር ግን ከክርስቶስ የጽድቅ ሕይወት፣ ሞትና ትንሣኤ የተነሣ ሁሉም ሰው በእግዚአብሔር ፊት ጸድቅ ተብሎ ሊታወጅ ይችላል። ይህ እንግዲህ ለሴሎች

አንድ የጎሣ መሪ የራሱን ሰዎች በተወሰነ አካባቢ አስፍርቶቸዋል እንበል። ይህ መሪ የአካባቢው ውኃ ለሰው አገልግሎት የማይሆን መሆኑን አላወቀም ነበር። እርጉዝ የሆኑ ሴቶች ከዚህ ውኃ ሲጠጡ ልጆቹ ሕይወታቸውን ለችግርና ለሥቃይ በሚያጋልጥ አካለ ስንኩልነት ይወለዳሉ። በዚህ አካባቢ ለብዙ ዓመታት የሚወለዱ ሕፃናት አካለ ስንኩላን ይሆናሉ። በዚህ ስፍራ አንድ ሐኪም መጥቶ ሆስፒታል ሲያቋቁም ገምቷ። ይህ ሐኪም ወደ እርሱ የሚመጡትን አካለ ስንኩል ሕፃናትን እየተቀበለ በቀዶ ሕክምና ያቃናላቸዋል እንበል። በአቅራቢያው ያሉ ወላጆች ፈጥነው ስለዚህ የፈውስ ዕድል ሰምተው በጉጉት ይጠቀሙበታል። ከዚህም የተነሣ ልጆቻቸውን ወደ ሆስፒታሉ በማምጣት አካለ ስንኩልነታቸው በሕክምና ይሻሻላል። ይህም ልጆቻቸው የተስተካከለና ጤናማ ሕይወት እንዲኖሩ አስቻላቸው። ዳሩ ግን ደግሞ ከዚህ ሆስፒታልና ሠፈር ርቀው የሚኖሩ ችግሩ ያለባቸው ወላጆች ስለዚህ የፈውስ ሕክምና አልሰሙ ይሆናል። ታዲያ በሆስፒታሉ ዙሪያ የሚኖሩ ሰዎች ምን እንዲያደርጉ ይጠበቅባቸዋል? መልሱ ግልጽ ነው። ፈጥነው ሄደው ለእነርሱና ለልጆቻቸው ያገኙትን የፈውስ ወሬ ለሩቆቹ መንገርና ራሳቸውም አካለ ስንኩላን ልጆቻቸውም ሕክምናውን ቶሎ መጥተው እንዲያገኙ ማድረግ ነው።

አምስተኛ ቀን

288

ሳምንታዊ ስብሰባ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ፡- መሪው በዚህ ሳምንት ውስጥ የተማራችሁትን ትምህርት በተመለከተ ከትምህርቱ ወይም ከጥቅሶቹ ውስጥ ከአምስት እስከ አሥር ደቂቃ ለሚሆን ጥዋና ዝግጅት ያድርግ።
2. ሳምንታዊ የጸሎት ጊዜ፡- አሥር ደቂቃ በጸሎት አሳልፋ።
3. ክለሳ፡- በዚህ ሳምንት በተማራችሁት ክፍል ላይ ስለአጋጠሙዎችሁና መልስ ልታገኙላቸው ለላልቻላችኋቸው አስቸጋሪ ጥያቄዎች ካሉ ግንዛቤ እንድታገኙበት ለ15 ደቂቃ የዚህን ሳምንት ትምህርት ክልሉ።
4. ውይይት፡-

4ሀ. በአካባቢአችሁ የሚኖሩ ሰዎች ስለ ኃጢአት ምን የጋራ አስተያየቶች አሏቸው? እነዚህ አስተያየቶቻቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጋር ምን ያህል ይስማማሉ ወይም ይለያሉ?

4ለ. በአካባቢአችሁ የሚገኙ ሰዎች ኃጢአት ከየት እንደሚመጣ አስተያየቶቻቸው ምን ምንድን ናቸው? እነዚህ አስተያየቶቻቸው ምን ያህል ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ይስማማሉ ወይም ይለያሉ?

4ሐ. በአገልግሎት ላይ ያሉ ሰዎችን የሚያጋጥሟቸው ጠንካራ ፈተናዎች ምን ምንድን ናቸው? እነዚህን ፈተናዎች ለመቋቋም የኢየሱስ ምሳሌነት ምን ያህል ይረዳናል? እነዚህን የመሰሉ ኃጢአቶችን ለመቋቋም እንድትችሉ እንደ አንድ ቡድን ለእርስ በርስ እንዴት መጸለይ እንዳለባችሁ ተወያዩበት።

4መ. ኃጢአት በየዕለቱ ሰዎችን ሲያበላሽ የተመለከታችሁት እንዴት ነው? በገላትያ 6:6-7 የተሰጠ መመሪያ በሕይወታችሁና በሌሎች ሰዎች ሕይወት ውስጥ ሲፈጸም ያያችሁት እንዴት ነው?

4ሠ. አዳም ኃጢአት ከመሥራቱ የተነሣ ሰዎች ሁሉ እንዲሠቃዩ መደረጉ አግባብ አይደለም ለሚላችሁ ሰው መልሳችሁ ምን ይሆናል?

4ረ. አዳም በሠራው ኃጢአት ሁሉም ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት በድለዋል። ነገር ግን በክርስቶስ ጽድቅ ምክንያት ሁሉም ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ሆነዋል። ቡድናችሁ ስለዚህ እውነታዊ ቃል አስተያየቱ ምንድን ነው?

ትምህርት አሥራ ሁለት

የደኅንነት አስፈላጊነት፡- ኃጢአት፡ ክፍል 2

ባለፈው ሳምንት ስለ ኃጢአትና በክርስቶስ የሚሰጠው ደኅንነት በምን ምክንያት እንደሚያስፈልገን የሁለት ሳምንት ትምህርት መጀመራችን ትዝ ይላችኋል። በዚሁ ጊዜ ኃጢአት ማንኛውንም ነገር ከእግዚአብሔር ማስቀደም እንደሆነ ለመመልከት ችለናል። በመሆኑም ማንኛውንም ነገር ከእግዚአብሔር በምናስቀድምበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ባሕርይና ሕግ በተግባራችንና በአመለካከታችን ወይም በፍጥረታችን እንጥላለን። ባለፈው ሳምንት የራሳችን ፍላጎት ከእግዚአብሔር ፍላጎት እንዲቀድም ስናደርግ ያኔ ኃጢአት እንደምንሠራ ተገንዝበናል። እንደዚሁም የኃጢአት ውጤት ሥጋዊ፣ መንፈሳዊና ዘላለማዊ ሞት ወይም ከእግዚአብሔር መለየት መሆኑን አስተውለናል። በመጨረሻውም ከአዳምና ከሔዋን ኃጢአት የተነሣ ሰዎች ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች መሆናቸውን ተምረናል። በዚህ ሳምንት ስለ ኃጢአት የጀመርነውን ጥናት እንቀጥላለን። በአዳምና በሔዋን ኃጢአት ምክንያት ወደ ሰዎች ሁሉ ስለሚተላለፈው የኃጢአት ተፈጥሮና የአማኞችንም ሆነ የማያምኑ ሰዎችን ኃጢአት ጨምሮ ግላዊ ኃጢአትም እናጠናለን።

መጀመሪያ ቀን፡- ሁላችንም የኃጢአትን ተፈጥሮ ከአዳም ኃጢአት ወርሰናል።

ኃጢአተኞች ስለ መሆናችን ሰዎች የተለያዩ አስተሳሰብ አላቸው። መስሊሞችም ሆኑ ብዙ ምዕራባውያን ማንም ኃጢአተኛ ሆኖ አይወለድም ይላሉ። የአዳምና የሔዋን ኃጢአት በምንም ዓይነት አይነካንም ብለው ያምናሉ። ሰዎች በመሠረቱ መልካሞች ሆነው ይወለዳሉ። ግን አንዳንድ ጊዜ በሕይወታቸው ውስጥ ስሕተት ሊያደርጉ ይችላሉ ይላሉ።

1ኛ ጥያቄ፡- ሰዎች በተፈጥሮአቸው እንዴት ኃጢአተኞች ስለ መሆናቸው፣ የምታውቋቸው ሰዎች የሚያምኑት ምንድን ነው? እናንተ የምታስቡትንም በጽሑፍ አስፍሩ። በኋላም ሦስት ሰዎችን ማለትም አንድ ኦርቶዶክሳዊ ክርስቲያን፣ አንድ ወንጌላዊ ክርስቲያንና አንድ መስሊምን ለማነጋገር ሞከሩ። ይህን ጥያቄ ጠይቋቸው፡- ሰዎች ከኃጢአት ተፈጥሮ ጋር ተወልደዋል ወይስ ንጹሕ ሆነው ወይስ ከሁለቱም ላይሆኑ? ተመልሳችሁ ኑና መልሶቻቸውን በማስታወሻ ደብተርቻችሁ ውስጥ አስፍሯቸው።

ምንም እንኳን ብዙ ሰዎች ኃጢአተኞች ሆነን መወለዳችንን ባያምኑና፣ ሰዎች በመሠረቱ መልካም ሆነው ተወልደዋል ቢሉም፣ ከአዳምና ከሔዋን ኃጢአት የተነሣ ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች ሆነው እንደሚወለዱ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ሰዎች ሁሉ በኃጢአት ተበክለው ይወለዳሉ። በዛሬው ትምህርታችንም ኃጢአተኞች ሆነን ስለ መወለዳችን ወይም በተፈጥሮ ኃጢአተኞች ስለ መሆናችን የሚናገሩትን ብዙዎቹን ቅዱሳን መጻሕፍት እናጠናለን።

1. ሰዎች ሁሉ በኃጢአት ተፈጥሮ ተወልደዋል።

2ኛ ጥያቄ፡- መዝሙር (51)፡5 አንብብ። ዳዊት ከመቼ ጀምሮ ነው ኃጢአተኛ የነበረው?

3ኛ ጥያቄ፡- መዝሙር (58)፡3 አንብብ። ክፉዎች የተለዩት፤ የላቱትና ውሸትን መናገር የጀመሩት ከመቼ ጀምሮ ነው?

4ኛ ጥያቄ፡- ኤርምያስ 17፡9 አንብብ። ኤርምያስ ልብን እንዴት ይገልጻል?

ብሉይ ኪዳን ሰዎች ኃጢአትን እንደሚፈጽሙ ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን በተፈጥሮአቸውም ኃጢአተኞች መሆናቸውን ያስተምረናል። መዝሙር (51) ዳዊት ከቤርሳቤህ ጋር ኃጢአት ከሠራ በኋላ የጸለየው የንስሐ መዝሙር ነው። ነገር ግን ዳዊት በመዝሙር (51)፡5 ውስጥ ከቤርሳቤህ ጋር ያደረገውን ኃጢአት ብቻ አልተናዘዘም። ጫምሮም ከተወለደበት ጊዜ ጀምሮ ኃጢአተኛ መሆኑን ተናዝሏል። እንዲያውም በእናቱ ማሕፀን ከተረገዘበት ጊዜ ጀምሮ ኃጢአተኛ እንደ ነበረ ተናዝሏል። እንዲህ ማለትም እናቱ በምንዝርና አርግዛዋለች ማለት አይደለም። ማለት የተፈለገው ዳዊት ከተረገዘበት ቅጽበት ጀምሮ ፍጥረቱ ኃጢአትን ተላብሷል ማለት ነው። በመዝሙር (58)፡3 ደግሞ ዳዊት ስለ ሌሎች ሰዎች ይህንኑ የመሰለ ቃል ይናገራል። ከእናታቸው ማሕፀን ጀምሮና ከተወለዱበት ጊዜ ጀምሮም ኃጢአተኞች ናቸው። ኤርምያስ 17፡9 የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኮለኛና ክፉ ነው ይላል። እንዲህ ማለትም ሰዎች ኃጢአትን መሥራትን የእግዚአብሔርንም ሕግ መተላለፍን ባለማስተዋል ይመርጣሉ፤ ምክንያቱም ልባቸው ኃጢአት ክፉ አለመሆኑን እየነገረ ስለሚያቃልላቸው ነው። አላባቸውና ተግባራቸው እግዚአብሔርን ደስ አያሰኘውም፤ ራሳቸውንም ለማረም የሚያደርጉት ነገር የለም። የሰዎችን ልብ ክፉና አሳች ተፈጥሮ የሚያድን መድኃኒት የለም። ብሉይ ኪዳን ሰዎች ተወልደው ኃጢአት ከመሥራታቸው በፊት ሳይቀር ኃጢአተኞች መሆናቸውን ይገልጻል። እንዲህም ማለት የሰው ልጆች ከተፈጥሮአቸው ጀምሮ ኃጢአተኞች መሆናቸውን ያሳያል።

5ኛ ጥያቄ፡- ኤፌሶን 2፡3 አንብብ። ጳውሎስ ሁላችንም በተፈጥሮ ምንድን ነን ይላል?

6ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 7፡18 አንብብ። ጳውሎስ በሥጋዬ ውስጥ ምን ይኖራል ይላል?

7ኛ ጥያቄ፡- ቲቶ 1፡15 አንብብ። ጳውሎስ ለርኩሳን ምን የለም አለ?

አዲስ ኪዳንም በበኩሉ ሰዎች በተፈጥሮ ኃጢአተኞች ስለ መሆናቸው ያስተምረናል። ኤፌሶን 2፡3 እኛ ሁላችን «ከፍጥረታችን» የቁጣ ልጆች ነበርን ይላል። እንዲህም በተፈጥሮአቸው ኃጢአተኞች ስለነበሩ የእግዚአብሔር የጽድቅ ቁጣ በላያቸው ላይ ነበር ማለት ነው። የሰው ልጆች በተግባር ከፈጸሙት ኃጢአት ውጭ የእግዚአብሔር ቁጣ በሰው ሁሉ ላይ ነው። ሰዎች ሁሉ ከተፈጥሮአቸውና ከውልደታቸው ኃጢአተኞች በመሆናቸው በማንነታቸው የተነሣ የእግዚአብሔር ቁጣ ሰፍኖባቸዋል። ጳውሎስ በሮሜ 7፡18 ውስጥ በሥጋው ውስጥ ምንም መልካም ነገር እንደሌለ

ይናገራል። «በሥጋዬ» ሲል ጳውሎስ ስለ ኃጢአተኛ መግለጹ ነው። እንደዚሁም ከክርስቶስ ውጭ ስላለው እርሱነቱ ሁሉ መናገሩ ነው። ምንም እንኳን እርሱ የዳነ ሰው ቢሆንም፤ አሮጌው ተፈጥሮ አሁንም አብሮት እንዳለ ሲጠቁም ነው። እናም በዚያ አሮጌ ተፈጥሮ ውስጥ ምንም መልካም ነገር ሊኖር አይችልም አለ። የሰው ልጆች ሁሉ ከክርስቶስ ውጭ እና ከመወለዳቸው ጀምሮ ያላቸው ማንነት ሁሉ ክፉ ነው። ከክርስቶስ ውጭ በተፈጥሮአችን ማንኛውም ነገር መልካምነት የለውም። በቲቶ 1:15 ርኩሶች «አእምሮአቸውም ሆነ ሕሊናቸው የረከሰ ነው» ይላል። «ርኩሶች» ከክርስቶስ የተለዩ ሰዎች ናቸው። ስንወለድ ርኩሶች ነበርን ማለት አእምሮአችንም ሆነ ሕሊናችንም ርኩስ ነው ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች በተፈጥሮአቸው ኃጢአተኞች መሆናቸውን ብቻ አያስተምርም። ስለሆነም መጽሐፍ ቅዱስ በዝርዝር ሲያስተምር ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች ሆነው እንደ ተወለዱና በተፈጥሮአቸውም (በባሕሪያቸውም) ኃጢአተኞች እንደሆኑ ያስገነዝባል።

2. ሰዎች ኃጢአተኛ በሆነ ባሕርይ ተወለዱ ማለት ምን ማለት ነው?

2.1 በራሳችን የምናደርገው ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን አያስደስተውም።

8ኛ ጥያቄ፦ ሮሜ 8:7-8 አንብብ። ሀ) ስለ ሥጋዊ ነገር የሚያስብ አእምሮ የሚታወቅበት እውነት ምንድን ነው? ለ) በሥጋ ስላሉትስ እውነቱ ምንድን ነው?

9ኛ ጥያቄ፦ ኢሳይያስ 64:6 አንብብ። እንደ እግዚአብሔር አስተሳሰብ፤ የጽድቅ ሥራችን ምንድን ነው?

ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኛ ሆነው ተወለዱ፤ በባሕርያቸው ኃጢአተኞች ናቸው ስንል ምን ማለት ነው? የመጀመሪያው የተፈጥሮ ኃጢአት ስላለን በራሳችን የምናደርገው እግዚአብሔርን የሚያስደስተው ነገር የለም ማለት ነው። ምክንያቱም ሰዎች ኃጢአተኞች ሆነው ስለ ተወለዱ በእግዚአብሔር ፊት ራሳቸውን መልካም አድርገው ማቅረብ አይችሉም። ሮሜ 8:7-8 ስለ ሥጋ የሚያስብ አእምሮ የእግዚአብሔር ጠላት ነው ካለ በኋላ፤ እንደ ሥጋ ፈቃድ የሚኖሩ እግዚአብሔርን ደስ አያሰኙም ይላል። እንግዲህ ሥጋ ሁላችንም የተወለድንበት ኃጢአተኛው ተፈጥሮአችን ነው። ማንም የሥጋን ፈቃድ የሚከተል እግዚአብሔርን ማስደስት አይችልም። እንደዚሁም በሥጋ ፈቃድ ቁጥጥር ሥር የሆኑ ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላቶች ናቸው። ኢሳይያስ 64:6 ጽድቃችን ሁሉ እንደ መርገም ጫቅ ነው ይላል። እንዲህ ማለት ደገንነትን ያላገኘ ሰው ምንም ያህል መልካም ምግባሮች ይኑረው፤ ምግባሮቹ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት አይኖራቸውም፤ እግዚአብሔርንም ደስ አያሰኙትም። ሥራዎቹ ያን ሰው ከእግዚአብሔር ጋር አያቀራርቡትም። እግዚአብሔር በሕይወታቸው ውስጥ ጣልቃ ገብቶ ካላዳናቸውና እርሱን ደስ እንዲያሰኙ ካላደረጋቸው በስተቀር፤ ሰዎች በገዛ ፍላጎታቸው ተነሣሥተው እግዚአብሔርን ሊያስደስቱት አይችሉም። እግዚአብሔር በመጀመሪያ በሕይወታቸው ውስጥ ጣልቃ ገብቶ ከራሱ

በማስታረቅ ወዳጆቹ እስካላደረጋቸው ድረስ ሰዎች ጠላቶቹ ሆነው ይኖራሉ። እንዲሁም ኃጢአተኞች ሆነን ከመወለዳችን የተነሣ በገዛ ኃይላችን ተነሥተን እግዚአብሔርን ልናስደስተውም ሆነ በፊቱ ራሳችንን ብቁዎች አድርገን ማቅረብ አንችልም።

2.2 መንፈሳዊ ነገሮችን መገንዘብ አንችልም።

10ኛ ጥያቄ፡- ኤፌሶን 4:18 አንብብ። አማኞች ስላልሆኑ አረግውያን እውነት የሆኑ ምን ሁለት ነገሮች አሉ?

11ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ቆሮንቶስ 2:14 አንብቡ። የእግዚአብሔር መንፈስ ስለሌለበት ሰው እውነት የሆነው ምንድን ነው?

ሁለተኛው ነገር ሁላችንም ኃጢአታዊ ባሕርይ አለን ሲባል ከእግዚአብሔር ዘንድ የሆነ ነገርን አንገንዘብም ማለት ነው። ኤፌሶን 4:18 የማያምኑ «አእምሮአቸው ጨለሞአል» ይላል። እንዲህ ማለት አእምሮአቸው ስለታወረ የእግዚአብሔርን ነገር መገንዘብ ተላነው ማለት ነው። 1ኛ ቆሮንቶስ 2:14 የእግዚአብሔር መንፈስ ስለሌለበት ሰው ይናገራል። ይህ እንግዲህ ስለማያምን ሰው ነው (ሮሜ 8:9 ተመልከቱ)። የእግዚአብሔር መንፈስ የሌለባቸው ሰዎች የእግዚአብሔር መንፈስ ሊገልጥላቸው የሚፈልገውን ማንኛውንም ነገር ሊገነዘቡ አይችሉም። የእግዚአብሔርን እውነት ከሞኝነት ይቆጥሩታል። ስለዚህ አይቀበሉትም። እነዚህ ጥቅሶች ስንወለድ ከኃጢአት ጋር መወለዳችንንና ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ ጣልቃ ገብቶ እስካልገለጠልን ድረስ መንፈሳዊ ነገሮችን የማይገነዘብ ተፈጥሮ እንደ ነበረን ያስረዳናል። እኛ በራሳችን ኃጢአተኞች ነን። በኃጢአት ተወለድን ማለት ደግሞ እግዚአብሔር ፈቃዱ ሆኖ እስካልገለጠልን ድረስ መንፈሳዊ እውነታን ለመገንዘብ የማንችል ነበርን ማለት ነው።

2.3. እግዚአብሔር ዓይኖቻችንን እስካልከፈተልን ድረስ ለእርሱ የምንሰጠው መልስ አይኖርም።

12ኛ ጥያቄ፡- ኤፌሶን 2:1 አንብብ። ጳውሎስ ስለ ሰዎች ሁሉ እውነቱ ምንድን ነበር ይላል?

13ኛ ጥያቄ፡- ዮሐንስ 8:34 አንብብ። ሀ) ኃጢአትን ስለሚያደርጉ ሰዎች እውነቱ ምንድን ነው? ለ) ሮሜ 6:17 አንብብ። ቀድሞ ምን ነበርን?

14ኛ ጥያቄ፡- ዮሐንስ 6:44 አንብብ። አንድ ሰው ወደ ክርስቶስ መምጣት የሚችለው ምን ሊሆን ነው?

ሦስተኛው በተፈጥሮአችን ኃጢአተኞች ገን ማለት እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ ጣልቃ ገብቶ እንድናዳምጠውና መልስም እንድንሰጠው ካላደረገን በስተቀር እኛ በገዛ ኃይላችን ይህን ማድረግ አንችልም ማለት ነው። በኤፌሶን 2:1 ውስጥ ጳውሎስ ለኤፌሶን አማኞች ሲጽፍ፣ እነርሱም ሆኑ ሁሉም ሰው ወደ ክርስቶስ ከመምጣታቸው በፊት

በመተላለፋቸውና በኃጢአታቸው ምክንያት ሙታን እንደ ነበሩ ይነግራቸዋል። ሰዎች ሁሉ በመተላለፋቸውና በኃጢአታቸው ሰበብ ስለ ሞቱ ጳውሎስ አየርን የሚገዛ ብሎ የተናገረለትንና በማይታዘዙት ውስጥ የሚሠራውን የሰይጣንን መንገድ ይከተላሉ። ስለዚህ ከክርስቶስ የተለዩ ሰዎች ሁሉ በመንፈሳቸው የሞቱ ናቸው። ልክ በአካል የሞቱ ሰዎች ግንም ሰው ቢናገራቸው መልስ መስጠት እንደማይችሉ ሁሉ፤ በመንፈሳቸውም የሞቱ ሰዎች ለእግዚአብሔር ድምፅ መልስ ሊሰጡ አይችሉም። በመሆኑም መንፈሳዊ መልስ ለመመለስ ብቁዎች አይደሉም። ስለዚህም የሰይጣንን መንገድ ይከተላሉ። እኛም ከኃጢአት ጋር ስለ ተወለድንና በመንፈስም የሞትን ስለሆነ ለእግዚአብሔር ምላሽ መስጠት ያዳግተናል። በዮሐንስ 8:34 ሁላችንም የኃጢአት ባሪያዎች ነን ይላል። እንዲሁም ሮሜ 6:17 አሁን በክርስቶስ የሚያምኑት አስቀድሞ ግን የኃጢአት ባሪያዎች እንደ ነበሩ ያስረዳል። እንዲህ ግለትም ሰዎች ሁሉ የኃጢአት ባሪያዎች ሆነው ተወልደዋል ግለት ነው። ባሪያዎች የሆኑ ሁሉ ደግሞ የፈለጉትን መሥራት አይችሉም። ስለዚህ የጌቶቻቸውን ፈቃድ ብቻ ይፈጽማሉ። ከኃጢአት ጋር ስለ ተፈጠርን ከኃጢአት በስተቀር ሌላ መሥራት አንችልም። በኃጢአት ቀንበር የታሰርን በመሆናችንም እግዚአብሔር ፈቃዱ ሆኖ በሕይወታችን ውስጥ ጣልቃ ገብቶ ነፃ ካላወጣንና ወደ እርሱ እንድንመጣ ካላደረገን በስተቀር በገዛ ራሳችን ኃይልና ችሎታ ወደ እርሱ ልንመጣ ከቶ አንችልም። በዮሐንስ 6:44 አብ የላበው ካልሆነ በስተቀር፤ ግንም ሰው ወደ ኢየሱስ ሊመጣ እንደማይችል ይናገራል። በተፈጥሮ ከኃጢአት ጋር ከመወለዳችን የተነሣ በገዛ ራሳችን ኃይልና ችሎታ ወደ ኢየሱስ ልንመጣ አንችልም። ስለሆነም እግዚአብሔር በቅድሚያ ጣልቃ ገብቶ ወደ ራሱ ሊሰበን ይገባል።

2.4 ማጠቃለያ፡- ሙሉ ለሙሉ ተበላሽተናል

ሰዎች በኃጢአት ተወልደዋል፤ በባሕሪያቸው ኃጢአተኞች ናቸው ሲባል ምን ግለት ነው? እንዲህ ግለት በመጀመሪያ፤ እግዚአብሔርን ለማስደሰት በራሳቸው ምንም ሊያደርጉ አይችሉም፤ ወይም ከእግዚአብሔር ጋር ራሳቸውን ሊያስታርቁ አትም የላቸውም ግለት ነው። ሁለተኛው ደግሞ፤ መንፈሳዊ የሆኑ ነገሮችን ሊገነዘቡ አይችሉም ግለት ነው። ሦስተኛው ደግሞ፤ የኃጢአት ባሪያዎች ሆነው፤ በኃጢአት የሞቱ ስለሆኑ እግዚአብሔር ራሱ ካልፈቀደላቸውና ለእርሱ ምላሽ እንዲሰጡ ካልፈለገ በስተቀር በራሳቸው ኃይልና ፈቃድ ይህን ሊያደርጉ አይችሉም።

«ምሉዕ ብልሽት» ሲባል ሰዎች በኃጢአት መወለዳቸውንና የለበሱትን የኃጢአት ተፈጥሮ የመሆኑን እውነታ ለማብራራትም ይሆናል። ስለዚህ «ምሉዕ ብልሽት» ግለት፤ ሰዎች እግዚአብሔር ወደ ራሱ ከልላባቸው በስተቀር፤ እርሱን ሊያስደሰቱ፤ የእርሱ የሆነውን ሁሉ ሊገነዘቡ እንደዚሁም ለጥሪው መልስ ሊሰጡ ይላቸዋል ግለትም ነው። «ምሉ ብልሽት» ሲባል፤ ያልዳኑ ሰዎች መልካምና ከፋ ስለሆኑ ነገሮች ምን፤ አይሰማቸውም ግለት አይደለም። ባለፈው ሳምንት ሮሜ 2:15 ባጠናንበ፡ ጊዜ ያልዳኑ ሰዎች እንኳን ከፋ ነገር ሲሠሩ ሕሊናቸው እንደሚወቅላቸው

መልካም በሚያደርጉበት ጊዜ ደግሞ ይኸው ሕሊናቸው እንደሚፈርድ አይተናል። ያልዳኑ ሰዎች መልካም ሆነ ክፉ ነገር የሚሰማቸውም ናቸው። «ምሉዕ ብልሽት» ማለት ያልዳኑ ሰዎች እንደፈለጋቸው ኃጢአተኞች ናቸው ማለት አይደለም። ብዙ ያላመኑ ሰዎች ለሌሎችም የሚተርፍ አያሌ በጎ ተግባራትን የሚያከናውኑ ደጋግ ሰዎች ናቸው። ሆኖም እነዚህ መልካም ተግባሮቻቸው እግዚአብሔርን የሚያስደንቁና ከእግዚአብሔር ጋር የሚያቀራርቧቸው አይደሉም። ምክንያቱም እነዚህ ሰዎች አሁንም ኃጢአተኞች ሊሆኑ፣ ብዙ ኃጢአትም ይሠራሉ። መልካም ምግባሮቻቸውም ሁሉ በእግዚአብሔር ዓይን ፊት እንደ መርገም ጨርቅ ናቸው። በመጨረሻውም «ምሉዕ ብልሽት» ሲባል ያላመኑ ሰዎች ያገኙትን ኃጢአት ሁሉ ይፈጽማሉ ማለትም አይደለም። ብዙ ያልዳኑ ሰዎች በርካታ አስቃቂ ኃጢአቶችን ከመሥራት ይቆጠባሉ። ለምሳሌ ያህል፣ አይገድሉም፣ አያመነዝሩም፣ ታዲያ እነዚህን የክፉ ኃጢአቶችን ባይፈጽሙም በኃጢአት ከመወለዳቸውም በላይ አሁንም ቢሆን ኃጢአተኞች ናቸው። «ምሉዕ ብልሽት» ማለት፡- ሁሉም ሰው በኃጢአት የተወለደ የኃጢአት ባሕርይ ያለው ማለት ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር በሕይወታቸው ጣልቃ ገብቶ ካልለወጣቸው በስተቀር እግዚአብሔርን ሊገነዘቡት፣ ሊያስደስቱትና መልስ ሊሰጡ ወይም ራሳቸውን በፍላጎታቸው ከእግዚአብሔር ጋር ሊያቀራርቡ አይችሉም።

15ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በአካባቢአችሁ የሚኖሩ ሰዎች ጥያቄዎች መልሳቸው ምንድን ነው? እግዚአብሔርን እንዴት ታስደስቱታላችሁ? ከእርሱ ጋር እንዴት በትክክል ተቀራረባላችሁ? እንዴትስ ልታውቁት ትችላላችሁ? እንዴትስ መልስ ትሰጣላችሁ? ለ) ስለ «ምሉዕ ብልሽት» የተማርነውን ትምህርት መሠረት ካደረገን ሁሉም ሰው ምን ዓይነት አዳኝ የሚሻ ይመስላችኋል?

ዛሬ አብዛኛዎቹ ሰዎች በመልካም ሥራቸው እግዚአብሔርን የሚያስደስቱ ይመስላቸዋል። እግዚአብሔርንም ሊገልጥላቸው የሚችል በቂ ግንዛቤ በውስጣቸው ያላቸው ይመስላቸዋል። ከዚህም በስተቀር ለእግዚአብሔር ቢታዘዙ ጥሪውን ሰምተው ወደ እርሱ ሊመጡና ለጥሪውም ምላሽ ሊሰጡ የሚችሉ ሆኖ ይታያቸዋል። እነዚህንም ሁሉ በሥርዓት ለመፈጸም የሚያስችላቸው መድኃኒት እንደሚያስፈልጋቸው አያምኑም። ነገር ግን ኃጢአተኞች ሆነን በመወለዳችን፣ በራሳችን ተነሣሥተን እግዚአብሔርን ማስደሰት፣ እንዲሁም መንፈሳዊ እውነትን መገንዘብና ለእግዚአብሔርም ጥሪ መልስ መስጠት እንደሚያችተን ቀደም ሲል ተመልክተናል። ማንም ቢሆን እግዚአብሔር አስቀድሞ ወደ እርሱ ዘንድ ካልመጣ በስተቀር ወደ እግዚአብሔር አይመጣም። ሰዎች ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁና ደስ እንዲያስኙት ማድረግ የሚችል አዳኝ ያስፈልጋቸዋል። በተጨማሪም ሁሉም ሰው መንፈሳዊ እውነት እንዲገነዘብና ለእግዚአብሔርም ጥሪ መልስ እንዲሰጥ ማድረግ የሚችል አዳኝ ያስፈልገዋል። እንዲሁም ሰዎች ሁሉ ሕያው የሚያደርጋቸውንና ከኃጢአትም ነፃ የሚያወጣቸውን ለእግዚአብሔር ጥሪ ምላሽ ይሰጡ ዘንድ አዳኝ ይሻሉ። ነገር ግን በዓለማችን ውስጥ አብዛኛዎቹ ሰዎች ኃጢአተኞች ሆነው መወለዳቸውንም ሆነ በተፈጥሮ

ኃጢአተኞች እንደሆኑ አያምኑም። ከዚህ የተነሣ አዳኝ የሚያስፈልጋቸው መሆኑን አይገነዘቡም ወይም አያምኑም።

ሁለተኛ ቀን - ሁሉም ሰው የኃጢአት ተግባርን ፈጽሟል

ባለፈው ሳምንት ትምህርት፣ ሁሉም ሰዎች ከአዳም ኃጢአት የተነሣ በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች መሆናቸውን ተመልክተናል። ትናንትና ደግሞ በአዳም ኃጢአት ምክንያት ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች ሆነውና የኃጢአትን ተፈጥሮ ተላብሰው የተወለዱ መሆናቸውን ተገንዝበናል። ከዚህ ከአዳም ኃጢአት የተነሣ ሰዎች በደለኞች እንደ ሆኑ ወይም ከኃጢአት ጋር እንደ ተወለዱ አንዳንድ ሰዎች አምነው አይቀበሉም። ለምሳሌ ያህል፣ ሙስሊሞች ኃጢአተኞች ሆነን መወለዳችንን ወይም መበደላችንን አምነው አይቀበሉም። ሌሎች ሰዎች ደግሞ አዳም በበደለ የእኛ ሥቃይን መቀበል ተገቢ አይደለም ባይ ናቸው። እንዲሁም አዳም በፈጸመው ኃጢአት ምክንያት እኛ የኃጢአት በደለኞች ወይም የኃጢአት ተፈጥሮ ለብላችሁ ከኃጢአት ጋር የተወለዳችሁ ናችሁ መባላችን አግባብ አይደለም ይላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስገነዝበው ከሆነ ግን የኃጢአት በደለኞች ሆነንና በኃጢአት መወለዳችን ብቻ ሳይሆን፣ ሁላችንም ኃጢአተኞች እንደሆንን ያስተምራል። በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች፣ የኃጢአት ባለዕዳዎችና የኃጢአት ባሪያዎች ሊያደርጉን የሚችሉ ብዙ የኃጢአት ተግባራትን ፈጽመናል። በዛሬው ትምህርታችን ሰዎች ሁሉ የኃጢአት ተግባራትን ስለ መፈጸማቸው እንማራለን።

1. ሰዎች ሁሉ ኃጢአትን የፈጸሙ መሆናቸውን ብሎይ ኪዳን ያስተምራል።

16ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ነገሥት 8:46 አንብብ። እንደ ንጉሥ ሰሎሞን አባባል ስንት ሰዎች ኃጢአትን ይሠራሉ?

17ኛ ጥያቄ፡- መጽሐፈ መከብብ 7:20 አንብብ። ስንት ሰዎች ኃጢአትን ሳይሠሩ ሁልጊዜ መልካም ተግባርን ይፈጽማሉ።

18ኛ ጥያቄ፡- መዝሙር (143):2 አንብብ። በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ማን ነው?

19ኛ ጥያቄ፡- መዝሙር 14:1-3 አንብብ። ሀ) በኅ ነገርን ማን ያደርጋል? ለ) እግዚአብሔርንስ ማን ይሻል? ሐ) ማን ዐመፀ፣ ማንስ ረከሰ?

20ኛ ጥያቄ፡- መዝሙር (53):1-3 አንብብ። እግዚአብሔር ከመዝሙር 14:1-3 ጋር ተመሳሳይ የሆነ ቃል በምን ምክንያት የደገመ ይመስለሃል?

ብሎይ ኪዳን በግልጽ እንደሚያስረዳው ሰዎች ሁሉ ኃጢአት በመሥራታቸው ምክንያት በእግዚአብሔር ፊት ራሳቸውን ክፉዎች አድርገዋል። በ1ኛ ነገሥት 8 ላይ ንጉሥ ሰሎሞን የኢየሱሳልምን ቤተ መቅደስ ሲመርት ባስማው ታላቅ ጸሎት ሰዎች ሁሉ ኃጢአት መሥራታቸውን ተናግሯል። በተጨማሪም በመከብብ 7:20 ላይ ንጉሥ ሰሎሞን በምድር ላይ ሁልጊዜ መልካምን የሚሠራ ኃጢአትንም የማያደር፣

ጸድቅ አይገኝም ይላል። እንዲሁም ዳዊት በመዝሙር (143)፤2፥ አንድም ጸድቅ የለም ይላል። በመዝሙር 14፤1-3 ሲናገር መልካም ነገርን የሚያደርግ የለም ይላል። ለመሆኑ ዳዊት ይህን ሲል ምን ማለቱ ነበር? ይህን ሲል ማንም ሰው ሌሎች መልካም የሚሉትን ተግባር ሊፈጽም አይችልም ማለቱ ነበር? አይደለም፤ እንዲህ አላለም። ሰዎች ብዙውን ጊዜ የሚወዱዋቸውንና ሌሎችንም ሰዎች የሚረዱ መልካም ተግባራትን ያከናውናሉ። ዳዊት ለመናገር የፈለገው አሳብ ከቁጥር 2-3 ተገልጾአል። እግዚአብሔርን የሚሻ ሰው የለም። ሰዎች ሁሉ ከእግዚአብሔር ፊታቸውን አዙረዋል፤ ከዚህም የተነሣ ራሳቸውን አርከሰዋል። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር በጎ ነው ብሎ የተቀበለውን ተግባር የፈጸመ ማንም የለም። በእግዚአብሔር ፊት ሊያቀርበው የሚችል በጎ ተግባር የፈጸመ ማንም አይገኝም። መዝሙር (53)፤1-3 ከመዝሙር 14፤1-3 የቃል በቃል ድግግሞሽ ያህል በጣም የተቀራረበ መልእክት ነው። እግዚአብሔር እነዚህን ቃላት የደጋገመበት ምክንያት ሰዎች የእግዚአብሔርን ዒላማ በመሳታቸው፤ ራሳቸውን በእግዚአብሔር ፊት እንዳረከሱና በደለኞች እንደሆኑ በግልጽ እንድንገነዘብ ለማድረግ ነው።

ምናልባትም ሰዎች ሁሉ በግላቸው ኃጢአት ስለ መሥራታቸው የሚያስረዳ እጅግ በጣም ኃይል ያለው ጥቅስ በሮሜ 3፡9-20 ያለው ነው።

21ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 3፡9 አንብብ። ቀደም ባሉት በሮሜ መልእክት ምዕራፎች ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ ለተናገረው ቃል ማጠቃለያ ምንድን ነው?

22ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 3፡10-20 አንብብ። ጳውሎስ በእነዚህ ከብሉይ ኪዳን በተጠቀሱ ቁጥሮች ላይ የተናገራቸውን ሁሉ በአንድ ዓረፍተ ነገር አጠቃልለህ ጻፍ።

23ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 3፡10-12 አንብብ። ሀ) በሥራው በእግዚአብሔር ፊት ትክክለኛ ሆኖ ሊቆም የሚችል ማን ነው? ለ) እግዚአብሔርን ለማወቅና ደስ ለማለኝት ከልብ የሚሻ ማን አለ? ሐ) እግዚአብሔርን ለማስደሰት በቂ መልካም ሥራ የሠራ ማን አለ?

24ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 3፡13-14 አንብብ። ሐዋርያው ጳውሎስ እዚህ ላይ የገለጸቸውን የአፍ ኃጢአቶችን በዝርዝር ጻፍ።

25ኛ ጥያቄ፡- መዝሙር 5፡4-10 አንብብ። ሮሜ 3፡13 ከዚህ ምንባብ ላይ የተወለደ ነው። ሐሰትን በሚናገሩ በክፉዎች ላይ ምን ይደርሳል?

26ኛ ጥያቄ፡- መዝሙር (140)፤1-3 አንብብ። እንደዚህ ጥቅስ አገላለጽ ሰዎች «ምላሳቸው እንደ መርዛም እባብ ነው» ሲባል ምን ማለት ነው?

27ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 3፡15-18 አንብብ። እነዚህ ጥቅሶች በምን በምን ኃጢአቶች በደለኞች ያደርጉናል?

በሮሜ 3፡9 ላይ ጳውሎስ በሮሜ ውስጥ በሌሎች ምዕራፎች ላይ የተናገረውን ሁሉም ሰው አይሁድ ይሁን አሕዛብ ኃጢአት በመሥራታቸው በኃጢአት ኃይልና ቅጣት ሥር ናቸው በማለት ያጠቃልላል። አሕዛብ በልባቸውና በሕሊናቸው የእግዚአብሔርን እውነት ያወቁ ቢሆንም ግን ችላ

ብለውት ወደ ኃጢአት ገብተዋል። አይሁዶች ምንም እንኳን የእግዚአብሔርን ቃል የመስማት ዕድል ቢኖራቸውም፤ እነርሱም ቃሉን ችላ በማለታቸውና ባለመታዘዛቸው ምክንያት ወደ ኃጢአት ገብተዋል።

ኣውሎስ ሰዎች ሁሉ በየግላቸው ኃጢአተኞች መሆናቸውን ለማረጋገጥ ወደ ብሉይ ኪዳን ያመራል። ሁሉም ሰው ኃጢአት ለመሥራቱ ማስረጃ ለማቅረብ የተለያዩ ጥቅሶችን ያቀርባል። እነዚህ ጥቅሶች 2 ነጥቦችን ያስተጋባሉ፡- 1) ሁሉም ኃጢአት ሠርተዋል 2) ኃጢአት ገዳይ የሆነ ክፉ ውጤትን ያመጣል።

ኣውሎስ፡ በሮሜ 3፡10-12 ባለው ክፍል መዝሙር 14፡1-3 እና መዝሙር (53)፡1-3 ያለውን ይጠቅሳል። ቀደም ሲል እነዚህን ጥቅሶች በመጀመሪያው በብሉይ ኪዳን ጽንሰ አሳባቸው አኳያ ተመልክተናቸዋል። እነርሱም ማንም ሰው በእግዚአብሔር ፊት ፍጹም እንዳልሆነ፤ በእውነት እርሱን የሚፈልግ እንደሌለ ያስገነዝቡናል። በብሉይ ኪዳን ውስጥ እንዳነበብነው፤ እነዚህ ጥቅሶች ሰዎች መልካም የተባለ ሥራ ከቶ አይሠሩም አይሉም። የሚሉት ሰዎች የሚሠሩት መልካም ሥራ በእግዚአብሔር ፊት እነርሱን መልካም ለማድረግ ብቁ ሆነው አይገኙም ነው። ብዙ ሰዎች መልካም ሥራዎችን እንደሚፈጽሙ የታወቀ ነው። ግን እነዚያ መልካም ሥራዎች በእግዚአብሔር ፊት ቀርበው ሲመዘኑ ዳድቃን ሊያደርጓቸው አይችሉም። እነዚህን መልካም ነገሮች ቢሠሩም ከኃጢአታቸው የተነሣ በእግዚአብሔር ፊት የረከሱና በደለኞች ናቸው። እኛም ብንሆን መልካም ነገሮችን ብንሠራም እንኳ ከኃጢአታችን የተነሣ አሁንም ቢሆን መጥፎ ሰዎች ነን። አሁንም ኃጢአተኞች ነን ማለት በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች ነን ማለት ነው።

በቁጥር 13 ላይ ሐዋርያው ኣውሎስ መዝሙር 5፡9 እና መዝሙር (140)፡3ን ይጠቅሳል። እንዲሁም በቁጥር 14፤ መዝሙር 10፡7ን ይጠቅሳል። በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ ከአፍ ኃጢአት የተነሣ ሁሉም በደለኞች ናቸው ይላል። «ጉሮሮአቸው እንደ ተከፈተ መቃብር ነው» ሲል፤ ይህን ማለቱ ነው። ሰዎች ሁሉ ወደ ሞት የሚያደርሷቸው ኃጢአቶች በአፋቸው አማካይነት ይፈጽማሉ። እዚህ ላይ ስለ ምን ዓይነት ኃጢአቶች ይናገራል? የሚናገረው ስለ ውሸት፤ ስለ መራገምና ስለ ምሬት ነው። ውሸት ማለት እውነት ያልሆነ ነገር መናገር ወይም ማድረግ ነው። እንዲሁም ትንሽም ቢሆን እውነቱን ነገር ለእኛ በሚጠቅመን ዘዴ ለወጥ አድርገን መገኘት ራሱ መዋሸት ነው። መዝሙር 5፡9 የሚዋሹና የሚያጭበረብሩ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች ስለሆኑ በፊቱ ሊቆሙ አይችሉም ይላል። ስለዚህ እንዲህ ያሉ ሰዎች ይጠፋሉ፤ ይወገዳሉም። መራገም፤ ንጹሕ ያልሆኑ ነገሮችን መናገር፤ ወይም የእግዚአብሔርን ስም ክብር በሌለበትና በግድየለሽነት ሁኔታ ማንሣት ነው። ምሬት ደግሞ ሌላውን ሰው የሚጎዳ ነገር በቀጥታ ለራሱ ወይም ከበስተጓላው መናገር ወይም ማድረግ ነው። በመዝሙር (140)፡1-3 ላይ መዝሙረኛው ሲናገር፤ የእባብ መርዝ በከንፈሩ

ያለው ሰው፣ በሌሎች ላይ ዓመፅንና ጉዳትን የሚያስከትሉ ነገሮችን የሚናገር ሰው መሆኑን ይገልጻል።

ብዙ ሰዎች፣ ከአፍ የሚወጡ እንደ መዋሸት፣ መራገምና ስለ ሌሎች ሰዎች የምራት ታልን መናገር ያሉ ነገሮችን ማድረግ መጥፎ ኃጢአቶች እንዳልሆኑ አድርገው ያስባሉ። እንዲያውም ብዙ ክርስቲያኖች እነዚህን የመሳሰሉ ኃጢአቶችን እየፈጸሙ፣ ምንም የከፋ ነገር እንዳላደረጉ ያስባሉ። ጳውሎስ ግን እኛ ሁላችን ኃጢአቶች ነን፤ ኃጢአታችንም በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች አድርጎናል ሲል የጠቀሰው እነዚህን የመጀመሪያ ኃጢአቶች አድርጎ ነው።

ከቁጥር 15-17 ባለው ክፍል ጳውሎስ ኢሳይያስ 53:7-8ን ይጠቅሳል። በዚህም የሰዎች ኃጢአት የሌሎችን ሰላም እንደሚያናውጥ ይናገራል። በጣም ጥቂት ሰዎች ሌላውን ሰው ይገድሉ ይሆናል፤ ግን ሌሎችን ያልጠላ አንድም ሰው አይገኝም። በሌሎች ላይ ከፋ ተግባራትን በመፈጸም ወይም በመናገር ሕይወታቸው እንዲጎሳፋል ያላደረገ ግንም ሰው የለም። እንዲሁም ሁሉም ሰው የሌሎች ሰዎችን ሰላም አደፍርሷል። እነዚህም ጥቅሶች ሰዎች ከኃጢአታቸው የተነሣ በከፋ ሁኔታ ውስጥ መሆናቸውን ከሚገልጸው የኢሳይያስ የትንቢት መጽሐፍ አጠቃላይ ምዕራፍ አንዱ ክፍል ናቸው። ስለሆነም ሰዎች ከኃጢአተኝነታቸው የተነሣ ነፍስ ገዳዮች፣ ውሸታዎች፣ የታወሩ፣ ሙታን፣ ጠበኞች፣ ከእግዚአብሔርም የተለዩና የእግዚአብሔር ቁጣ የሚጠብቃቸው ተብለዋል። ቁጥር 18 ከመዝሙር (36)፤1 የተወሰደ ነው። «እግዚአብሔርን ከቶ አለመፍራት» ማለት፣ ሰዎች እግዚአብሔር ስለ አንድ ነገር ምን ማድረግ እንዳለባቸው የሚነግራቸውን እያወቁ አለማድረጋቸውን ይጠቁማል። እንደዚሁ ሁሉ ሰዎች የሚፈጽሙት መጥፎ ተግባር ኃጢአት መሆኑን ሙሉ በሙሉ እያወቁ ያደርጉታል።

እንደገናም፣ ብዙ ሰዎች በሚናገሩት ወይም በሚያደርጉት ሌሎች ሰዎችን በጥላቻ ሲያጎሳቁሉአቸው የከፋ ኃጢአት የሠሩ መስሎ አይታያቸውም። እንዲሁም ብዙ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ እንዲፈጽሙ የሚያዛቸውን ተግባር ባያደርጉ እንደ ከባድ ኃጢአት አይቆጥሩትም። በዚህም የእግዚአብሔርን ሕግ ስለ ጣሰን የእግዚአብሔርን ቅጣት እንቀበላለን ይላል።

28ኛ ጥያቄ፦ ሀ) በቅርቡ በአፋችሁ ኃጢአት የሠራችሁበትን ወቅት አስታውሱና ጻፋት። ለ) ደግሞም በቅርቡ የማትወዱትን ሰው የሚጎዳ ነገር አድርጋችሁበት ከሆነ፣ አስታውሳችሁ ጻፋት። ሐ) መጽሐፍ ቅዱስ እንድታደርጉት ያዘዛችሁንና እናንተ ደግሞ ስላላደረጋችሁት የቅርብ ጊዜ ተግባር አስታውሳችሁ ጻፋት።

29ኛ ጥያቄ፦ ሀ) እነዚህን ነገሮች ባደረጋችሁ ጊዜ ከባዶች አይደሉም ብላችሁ ነበር፤ ወይስ የእግዚአብሔርን ሕግ በጽኑ መግሳችሁ ተስፋተኳችሁ ነበር? ስለ እነዚህ ኃጢአቶች አሁን ምን ይሰማችኋል? የምታስቡትን በማስታወሻ ደብተሮቻችሁ ውስጥ ጻፉ። ለ) እነዚህን ብዙ ሰዎች ችላ የሚሉአቸውን ኃጢአቶች በተመለከተ ጊዜ ወስዳችሁ ልባችሁን በመመርመር ወደ እግዚአብሔር በንስሐ ቅረቡ።

ሁላችንም ኃጢአትን ሠርተናል። ብዙ ጊዜ እነዚህ ኃጢአቶች በጣም መጥፎቻች መሆናቸውን አናስብም። ታዲያ ከእነዚህ ለእኛ ከባድ መስለው ከማይታዩ ኃጢአቶች ውስጥ አንዳንዶቹ እግዚአብሔር ሕጉን በመጣሳችን ቅጣት እንደሚገባን የተናገራቸው ናቸው። ነገር ግን እኛ በኢየሱስ ክርስቶስ የምናምንና የሕይወታችን ጌታ ልናደርገው የምንሻ ከሆነ እግዚአብሔር ስለ ኃጢአታችን የሚነግረንን መቀበል እንችላለን። ይህን ስናደርግ እነዚህ ኃጢአቶች በእርግጥ የከፉ መሆናቸውንና በእግዚአብሔር ፊትም በደለኞች እንደሚያደርጉን እንገነዘባለን። ስለዚህም ንስሐ በመግባት ልናስወግዳቸው እንጥራለን።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ የሚገኙ ጥቅሶች ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች መሆናቸውን ጥርት አድርገው ይናገራሉ። እግዚአብሔርን የሚፈልግ ማንም የለም። ሰዎች ሁሉ በአፍ አማካይነት የሚፈጸም ኃጢአትን አድርገዋል። ሰዎች ሁሉ ለሌሎች የጥላቻ ሁኔታን በማሳየት በድለዋል። ሁሉም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ችላ በማለት ያላቸውን አድርገዋል። በዚህም ምክንያት ሁሉም ኃጢአት አድርገዋል። ስለዚህ ሁሉም ኃጢአትን ስለ ፈጸሙ፣ ሕግን ባለ መጠበቃቸው ጻድቃን ሊባሉ አልቻሉም። ጳውሎስም በሮሜ 3:20 እና 23 ውስጥ የሚናገረው ይህንኑ ነው።

2. ሰዎች ሁሉ ኃጢአትን በመሥራት የበደሉ ስለሆኑ፣ ማንም ሕግን ከመጠበቅ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ሊሆን አይችልም።

30ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 3:20 አንብብ። ሀ) ሕግን በመጠበቅ ማን ጻድቅ ሊባል ይችላል? ለ) የሕግ እውነተኛው ዓላማ ምንድን ነው? (ቁጥር 20)

31ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 3:23 አንብብ። ሀ) ኃጢአትን ማን ሠራ? ለ) የዚህ ኃጢአት ውጤት ምንድን ነው?

ጳውሎስ በሮሜ 3:20 ውስጥ በሮሜ ምዕራፍ 1-3 ያለውን መልእክቱን ያጠቃልላል። ሁሉም ኃጢአትን ስለ ሠሩ፣ ሁሉም በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች ናቸው። በቂ የሆነ መልካም ሥራ በመሥራት ደኅንነትን ሊያገኙ የሚችሉ የሉም። በየትም ስፍራ ያሉ ሰዎች ሁሉ ምንም ያህል መልካሞች ሊሆኑ ቢጥሩም፣ በእግዚአብሔር ፍርድ ፊት ይቆማሉ። ለምን? ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ሕግ በፍጹምነት ሊጠብቅ የሚችል ማንም ስለማይገኝ ነው። ታዲያ ሕግ በምን ምክንያት ተሰጠ? ሕግ የደኅንነት መንገድ በመሆን ፈንታ እውነተኛ ዓላማው ሰዎች ኃጢአተኞች መሆናቸውን ማሳየት ነው። ስለዚህ ሕግ ማንም ሰው እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ፍጹምና የጽድቅ ሚዛን ሊሞላ እንደማይችል ይገልጻል። ማንም ሰው በንጽሕናው ወይም በመልካምነቱ ከእግዚአብሔር ፍርድ ሊያመልጥ አይችልም። እግዚአብሔር ሕግን የደኅንነት መገኛ መንገድ እንዲሆን አልሰጠም። ሕግን የሰጠው ሰዎች ራሳቸውን ማዳን እንደማይችሉ ለማሳየት ነው። ሕግን የሰጠው ሰዎች በንስሐ ተመልሰው እግዚአብሔር በምሕረቱና በጸጋ ብቻ እንዲያድናቸው መማጸን እንዲችሉ ነው።

እንደገናም ጳውሎስ ይህንኑ አላብ በሮሜ 3:23 ውስጥ ያጠቃልለዋል። በዓለም ላይ ያሉ ሰዎች ሁሉ በድለዋል። በአይሁድና በአረማውያን መካከል ልዩነት የለም። በዓለም ያሉ ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕግና የሕሊናቸውን ሕግ ጥሰዋል። ከዚህ ኃጢአት የተነሣ ሰዎች የእግዚአብሔርን ክብር አጥተዋል። ይህም ማለት ሁላችንም የተፈጠርንለትንና በሰማይ ብቻ እንደገና ልናገኘው የምንችለውን ከእግዚአብሔር ጋር የነበረንን ግንኙነት አጥተናል ማለት ነው። ብዙ ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ይህን ያህል ክፉዎች ሆነው እንደማይገመቱ አድርገው ያስባሉ። ጥቂት ስሕተቶችን መፈጸማቸውን ቢረዱም የሠሩት ኃጢአት የከፋ ሆኖ አይታያቸውም።

ብዙ ሰዎች የሠሩትን ጥቂት ኃጢአት የሚሸፍንላቸው መልካም ሕይወት ሊኖሩ እንደሚችሉና እግዚአብሔርም ይህን መዝና እንደሚያድናቸው አድርገው ይገምታሉ። ጳውሎስ ግን በግልጽ ሁሉም በድለዋል፤ ስለዚህ የሁሉም ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች ያደርጋቸዋል ይላል። ማንም ሰው ቢሆን በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ሆኖ ለመገኘት ብቁ የሆነ ሕይወትን ሊኖር አይችልም። ኃጢአትን ባለመሥራቱ ማንም ቢሆን የእግዚአብሔርን ደኅንነት ሊያገኝ አይችልም። በበጎ ሥራው የእግዚአብሔርን ጽድቅ የሚቀበል አንድም አይኖርም።

32ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በእግዚአብሔር ፊት በመልካም ሥራቸው ለመጽደቅ እንደሚችሉ የሚያምኑ የምታውቋቸው ሰዎች አሉ? ለ) ኃጢአታቸው የከፋ ሆኖ ሳለ የከበደ ኃጢአት እንዳልሠሩና በእግዚአብሔር ፊትም ትክክለኞች እንደሆኑ የሚሰማቸው የምታውቋቸው ሰዎች አሉ? ሐ) ለእነዚህ ሰዎች መልካም ሥራቸው እነርሱን ለማዳን በቂ አለመሆኑን ምን ጥቅስ ትነግሯቸዋላችሁ?

ብዙ ሰዎች ኃጢአታቸው እጅግ የከፋ ሆኖ አይታያቸውም። ስለዚህ በቂ የሆነ መልካም ሥራ ከፈጸሙ፤ እግዚአብሔር ወደ መንግሥተ ሰማይ እንዲገቡ የሚፈቅድላቸው ይመስላቸዋል። ነገር ግን ሮሜ 3 በግልጽ እንደሚያስተምረን፤ ሰዎች ሁሉ ኃጢአትን ስለሠሩ ማንም ሰው ቢሆን የእግዚአብሔርን ክብር እንዲያገኝና ወደ መንግሥተ ሰማይ እንዲገባ የሚያደርግ መልካም ሥራ ሊፈጽም አይችልም። ሰዎች ሁሉ ኃጢአት ስለሠሩ ማንም ሰው ሕግን በመጠበቅ ወይም በበጎ ሥራው በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ ሊያገኝ አይችልም። ስለዚህ ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች የመሆናቸውን እውነታ ለሌሎች ማካፈልና ኃጢአታችንም በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን አድርጎ ሊያቀርብን የሚያስችል በጎ ተግባር ሊያስፈጽመን እንደማይችል ማስገንዘብ አለብን።

ሦስተኛ ቀን- ኃጢአት በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ

ትናንትና ሁሉም ሰው ኃጢአት እንደ ሠራ ተገንዝበን ነበር። ታዲያ ይህ ክርስቲያኖችን ሁሉ ያጠቃልላል? ክርስቲያኖችስ ቢሆኑ ከኃጢአት ነፃ ናቸው ወይስ አሁንም ቢሆን ኃጢአት ያለበት ተግባርን እየፈጸሙ ናቸው? ዛሬ በኢየሱስ ክርስቶስ በሚያምኑ ሰዎች ሕይወት ውስጥ ስለሚሆነው ኃጢአት እንማራለን።

1. ክርስቲያኖች ከኃጢአት ተግባር ነፃ አይደሉም።

አንዳንድ ክርስቲያኖች በክርስቶስ የሚያምኑ እውነተኛ ክርስቲያኖች ከእንግዲህ ወዲያ ኃጢአት አይሠሩም ብለው ያምናሉ። ሌሎች ደግሞ ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ ስለሚገቡ በመቀጠል ኃጢአት አይሠሩም ይላሉ። ክርስቲያኖች ከኃጢአት ነፃ ስለ መሆናቸውም ሆነ ነፃ ስላለመሆናቸው ወይም ነፃ ለመሆን ስለ መቻል አለመቻላቸው መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?

33ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ዮሐንስ 1:8-10 አንብብ። ሀ) ሐዋርያው ኃጢአት አልሠራንም፤ ወይም ኃጢአት የለብንም ስለሚሉት ምን ይላል? ለ) 1ኛ ዮሐንስ 2:12-14 ፤ 3:21 5:13 አንብብ። የዮሐንስ አንባቢያን አማኞች ወይስ የማያምኑ ሰዎች ነበሩ?

34ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 7:14-20 አንብብ። ሀ) ጳውሎስ በቁጥር 14 ራሱን እንዴት ይገልጻል? ለ) ይህን ሲል ምን ማለቱ ይመስላችኋል? ሐ) ከቁጥር 15-20 ድረስ ባለው ጳውሎስ ምን ማድረግ እንደ ፈለገ ነው የሚናገረው? መ) ጳውሎስ በእውነት ስለሚያደርገው ነገር ምን አለ? ሠ) ሐዋርያው ላደርገው አልፈልገም ያለው ምንን ነበር? ረ) ጳውሎስ በእርግጥ አላደርገውም ያለው ምን ነበር?

35ኛ ጥያቄ፡- በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደ ምሳሌ የሚጠቀሱ ኃጢአት የሠሩ አማኞችን ታስታውሳላችሁ? ቢያንስ ሁለት ምሳሌዎች ጻፉ።

ሐዋርያው በ1ኛ ዮሐንስ መልእክቱን የጻፈው በኢየሱስ ክርስቶስ አማኞች ለሆኑት ነው። በ1ኛ ዮሐንስ 2:12-14 የጻፈው ኃጢአታቸው ይቅር ለተባለላቸውና አብን ለሚያውቁ ልጆች እንዲሁም አብን ለሚያውቁ አባቶችና ክፉውን ላሸነፉ ወጣት ወንዶች ነው። በ1ኛ ዮሐንስ 3:2 ደግሞ የእግዚአብሔር ልጆች ለሆኑት እንደ ጻፈ ይናገራል። እንዲሁም በ1ኛ ዮሐንስ 5:13 ውስጥ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ለሚያምኑትና የዘላለምን ሕይወት ላገኙት መጻፉን ይናገራል። የ1ኛ ዮሐንስ መልእክት በግልጽ የተጻፈው ለሚያምኑ ክርስቲያኖች ነበር። በ1ኛ ዮሐንስ 1:8 ማንኛቸውም ኃጢአት የለብንም ቢሉ ራሳቸውን እንደሚያታልሉና እውነትም እንደሌለባቸው አንባቢዎቹን ያስጠነቅቃቸዋል። ደግሞም በ1ኛ ዮሐንስ 1:10 አንባቢዎቹ ኃጢአት የለብንም ቢሉ እግዚአብሔርን ውሸታም እንደሚያደርጉት ይገልጻል። እነዚህ ጥቅሶች ክርስቲያኖችም ቢሆኑ ኃጢአት መሥራታቸውን እንደሚቀጥሉ በግልጽ ያመለክታሉ። ስለዚህ ክርስቲያኖችም ጭምር ከኃጢአት ነፃ አይደሉም።

በሳል መንፈሳዊ ክርስቲያኖችም እንኳን ኃጢአትን ለመፈጸም ይፈተናሉ፤ አንዳንዴም ተሸንፈው ኃጢአት የሆኑ ተግባራትን ይፈጽማሉ። በሮሜ 7:14-20 ውስጥ ሐዋርያው ጳውሎስ ራሱ ክርስቲያን ከሆነ በኋላ እንኳን ምን ያህል ከኃጢአት ጋር ይታገል እንደ ነበረ ይገልጻል። (ሮሜ 7:17-13 ውስጥ ጳውሎስ አማኝ ከመሆኑ በፊት የነበረውን ስለ ራሱ ይገልጻል። በቁጥር 14 ደግሞ አማኝ ከሆነበት ጊዜ ጀምሮ ያለውን ይናገራል።) በሮሜ 7:14 በየጊዜው ያጋጥመው ከነበረ ኃጢአት ጋር ያደርግ ስለነበረው ብርቱ ትግል፣ ጠንካራ በሆኑ ሐረጎች ተጠቅሞ ይገልጻል። እንዲህ ይላል፡ «የኃጢአት ባሪያ

ልሆን ተሸጥሁ።» እነዚህ ቃላት እንዲህ ተብለው ሊተረጎሙ ይችላሉ «አሁንም ወደ ጓላ ተመልሼ የኃጢአት ባሪያ ልሆን ራሴን እሸጣለሁ።» ምንም እንኳን እግዚአብሔር ጳውሎስ የኃጢአት ባሪያ እንዳይሆን ቢቤዠውም (ሮሜ 6:15-23) ኃጢአትን ለመሥራት የተፈተነባቸው ጊዜያት ነበሩ። እንዲያውም ወደ የኃጢአት ባርነት ገበያ የተመለሰበትም ጊዜ ነበር። እናም በሮሜ 7:15-19 በውስጡ የነበረው የአሮጌው የኃጢአት ተፈጥሮ ፍላጎትና በክርስቶስ ካመነ በጓላ በተለወጠው አዲሱ ሰው ፍላጎት መካከል ስላጋጠመው ጦርነት መግለጹን ይቀጥላል። በክርስቶስም በማመኑ ምክንያት የሚጣላቸው ነገሮች (ቁ.15)፣ ማድረግም የማይፈልጋቸው ኃጢአታዊ ነገሮች ነበሩ (ቁ.16)፣ ይሁን እንጂ እነዚሁኑ ነገሮች ሲሠራ ራሱን ያገኛል (ቁ.15)። በሌላ በኩል እንደ ክርስቶስ ተከታይ በእውነት ሊያደርጋቸው ይፈልግ የነበረ መልካም ነገሮች ነበሩት። ይሁን እንጂ እነዚህንም ለመፈጸም የሚያዳግተው ጊዜም ነበር (ቁ.18-19)። ሥጋው ወይም አሮጌውና ኃጢአታዊው ተፈጥሮው (ቁ.17፣20) እየፈተነው በክርስቶስ ያገኛቸውን አዳዲስ ፍላጎቶች መታገሉን ቀጠለ (ቁ.17)።

ጳውሎስ ለዘመናት ከኖሩት ጠንካራና ኃይለኛ ከነበሩ አማኞች መካከል አንዱና በሳል አማኝ ነበር። ስለዚህም ለብዙ ዓመታት በክርስትና ሕይወትና በአገልግሎት ተግባር ላይ ከቆየ በጓላ የሮሜን መልእክት ጽፎአል። ሆኖም ግን በዚህን ጊዜም እንኳን ኃጢአትን ለመሥራት ይፈተንና አንዳንድ ጊዜም ኃጢአት ይሠራ ነበር። በሮሜ 7 ውስጥ ያለው የጳውሎስ ገጠመኝ ሁሉም ክርስቲያኖች ኃጢአትን እንደሚሠሩ ለእኛ ጠቃሚ ማስታወሻ ነው።

ከዚህም በስተቀር መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአትን የሠሩ ብዙ አማኞችን በምሳሌነት አካትቶአል። ምናልባትም ጎላ ጎላ ያሉት ምሳሌዎች እነ ዳዊትና ጴጥሮስ ሊሆኑ ይችላሉ። እግዚአብሔር ዳዊትን «እንደ ልቤ የሆነ ሰው» ብሎ ጠርቶት ነበር (1ኛ ሳሙኤል 13:14)። ነገር ግን የማመንዘርንና ነፍስ የመግደልን ኃጢአት ፈጸመ። ጴጥሮስ ከኢየሱስ ሦስት የቅርብ ደቀ መዛሙርት መካከል አንዱ የነበረና ታዳጊዋን ቤተ ክርስቲያን እንዲጠብቅ ኢየሱስ አደራ የጣለበት ነው (ዮሐንስ 21:15-17)። ይሁን እንጂ ጴጥሮስ ሦስት ጊዜ ካደው። እንዲሁም እጅግ በጣም ጠንካሮችና የበሰሉ አማኞች አልፎ አልፎ በኃጢአት ውስጥ እንደ ወደቁ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንገነዘባለን።

አማኞች ሁሉ በሕይወታቸው ውስጥ አንዳንድ ጊዜ ኃጢአት መሥራታቸው እውነት ከሆነ ደኅንነትን ያጣሉ ማለት ነው? ይህ ካልሆነ አማኞች ኃጢአት በሚያደርጉበት ጊዜ ምን ይደርስባቸዋል?

2. ክርስቲያኖች ኃጢአት በሚሠሩበት ጊዜ ምን ይደርስባቸዋል?

2.1 ክርስቲያኖች ኃጢአትን በሚሠሩበት ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ያላቸው ሕጋዊ ደረጃቸው ዝቅ አይልም፤ አይለወጥም። ዘላለማዊ ደኅንነታቸውም አያጡም።

36ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 8:1 አንብብ፡፡ በክርስቶስ ኢየሱስ ለሆኑት የተረጋገጠላቸው ምንድን ነው?

37ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ዮሐንስ 2:1 አንብብ፡ ሕጌዎችን የሚሠሩ ክርስቲያኖች በመንግሥተ ሰማይ ምን አላቸው?

38ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 6:23 እና ኤፌሶን 2:8-9 አንብብ፡ ሀ) ደኅንነት እንዴት ይገለጻል? ለ) ደኅንነት እንዴት ይገኛል?

ወደ ጓላ ላይ በክርስቶስ የሚያምኑ እውነተኛ ክርስቲያኖች ደኅንነትን ያጡ ወይም አያጡ እንደሆነ ስለሚነሳው ጥያቄ እናጠናለን። በዚህ ትምህርት ላይ ግን ኃጢአት አማኞች ደኅንነትን እንዲያጡ ሊያደርግ እንደማይችል ደህና አድርጎ መገንዘብ ይጠቅማል። ሮሜ 6:23 እና ኤፌሶን 2:8-9 ደኅንነት በግለሰቦች መልካም ሕይወት ላይ የተመሠረተ አይደለም። እንዲሁም ደኅንነት ኃጢአት መሥራትን ለአቆሙ የሚሰጥ አይደለም። ደኅንነት በክርስቲያኖች ውስጥ ሊቆይ የሚችለው እነርሱ መልካሞች ስለሆኑ ወይም ኃጢአት መሥራት ስለአቆሙም አይደለም። ደኅንነት በክርስቶስ ላይ በሚኖረን እምነት እግዚአብሔር የሚቸረን ነፃ ሰወታ ነው። ሮሜ 8:1 በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት ጳውሎስ በሮሜ 7 ላይ እንደገለጸው ከኃጢአት ጋር እየታገሉ ላሉትም ቢሆን እንኳ ኩነኔ የለባቸውም ይላል። በ1ኛ ዮሐንስ 2:1 ላይ ማንም ኃጢአት ቢሠራ፡ በአብ ዘንድ ጠበቃ አለን ይላል። ክርስቲያኖች ኃጢአት ቢሠሩ ስለ እነርሱ አሁንም የሚሟገት ኢየሱስ አለ። በሕጋዊ መንገድ አሁንም ቢሆን ልጆቹ ናቸው።

በክርስቶስ የሚያምኑ ክርስቲያኖች ኃጢአት በሚፈጽሙበት ጊዜ የእግዚአብሔር ልጆች ሆነው የሚቆዩ ከሆነ ኃጢአታቸው ከብደት የለውም ማለት ነው? እንዲህ አይደለም። ክርስቲያኖች ኃጢአትን በሚሠሩበት ጊዜ ደኅንነትን ባያጡም ከባድ ሁኔታ ያጋጥማቸዋል። ኃጢአት በሚፈጽሙበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ባላቸው ግንኙነት ላይ ምን ይደርሳል?

2.2 ክርስቲያኖች ኃጢአት ሲሠሩ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖራቸው ግንኙነት ይቋረጣል፤ ሕይወታቸው ይበላሻል፤ ወደ ንስሐ እንዲመጡም የእግዚአብሔርን ቅጣት ይቀበላሉ።

39ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ዮሐ. 1:6 አንብብ። አንድ ሰው በጨለማ ውስጥ ቢሄድ ይህ ጥቅስ ምን ይደርስበታል ሲል ያስተምራል?

40ኛ ጥያቄ፡- መዝ. (38)፡1-4 አንብብ። ጻዊት በሠራው ኃጢአት ስለደረሰበት ሁኔታ ምን አለ?

41ኛ ጥያቄ፡- ዕብ. 12:6፤9-11 አንብብ። ሀ) እግዚአብሔር ለሚወዳቸውና እንደ ልጆቹም ለሚቆጥራቸው ምን ያደርግላቸዋል? ለ) እግዚአብሔር በምን ምክንያት ይገሥጻል? ሐ) የእግዚአብሔር ግሣጼ ውጤት ምንድን ነው?

42ኛ ጥያቄ፡- ዮሐ. 15:4 አንብብ። አማኞች በሕይወታቸው ውስጥ ፍሬ ለማፍራት ምን ማድረግ ይኖርባቸዋል?

ኃጢአትን የሚሠሩ አማኞች ደኅንነታቸውን አያጡም። ሆኖም ሌሎች አስቸጋሪና የሚያሠቃይ ሁኔታዎች ይደርሱባቸዋል። በመጀመሪያ፡ ክርስቲያኖች ኃጢአትን ቢፈጽሙ፡ ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸው አንድነትና ግንኙነት ይቋረጣል። እግዚአብሔር ሰዎች ከእርሱ ጋር ግንኙነትና ቅርበት እንዲኖራቸውና በእርሱም ደስ እንዲሰኙ አድርጎ ፈጥሯቸዋል። ባለፈው ሳምንት እንደ ተከታተልነው አዳምና ሔዋን ኃጢአት እንደ ሠሩ ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ደስ የሚል ግንኙነት ተቋረጠ። ሰዎች በክርስቶስ በሚያምኑበት ጊዜ፡ ከእግዚአብሔር ጋር አዲስና አስደናቂ የሆነ ግንኙነት ይጀምራሉ። እግዚአብሔርንም ማወቅና በእርሱም መደሰት ይጀምራሉ። ግን ኃጢአት በሚሠሩበት ጊዜ፡ ያን ግንኙነት ያጣሉ። 1ኛ ዮሐ. 1:6 ሲናገር፡ አንድ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር አንድነት አለኝ እያለ በጨለማ የሚሄድ ከሆነ ይዋሻል ይላል። «በጨለማ መሄድ» ማለት ኃጢአትን መሥራት ነው። ኃጢአትን የሚሠራ ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር አንድነት አለኝ ሊል አይችልም። አዳምና ሔዋን በዔድን ገነት በነበሩበት ጊዜ እንደ ደረሰባቸው ሁሉ፡ ኃጢአት አማኞች ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን አንድነት ያበላሻል። ከእግዚአብሔር ጋር ያለው አንድነት ሲፈርስ ደግሞ፡ በእግዚአብሔርና ኃጢአት በሠሩት በአማኞች መካከል መለያየት ይመጣል። ይሁን እንጂ መለያየቱ ዘላለማዊ አይደለም። ምክንያቱም አማኝ ደኅንነት አላጣምና። ሆኖም መለያየቱ በኃጢአታቸው ምክንያት ከእግዚአብሔር በተለየ ሁሉ ላይ የሚደርስ የሞት ሽታ ነው። በመሆኑም ኃጢአት ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት በማቋረጥ ከእግዚአብሔር ይለያናል።

ሁለተኛው የኃጢአት ውጤት በአማኙ ሕይወት ውስጥ ብዙ ጊዜ አካላዊና ስሜታዊ ሥቃይን ያመጣል። በመዝ. (38)፡1-4 ከኃጢአቱ የተነሣ የእግዚአብሔር ክንድ በእርሱ ላይ እንደ መጣና የእግዚአብሔር ፍላጻ እንደ ወጋው ዳዊት ይናገራል። በቁጥር 3 ውስጥ ዳዊት የእግዚአብሔር ክንድ በእውን በአካሉ እንደ ተሰማው ይናገራል። በኃጢአቱ ምክንያትም ሰውነቱ እየተሠቃየ ነበር። የዳዊት ኃጢአት ሰውነቱን በቀጥታ እንደ ጎዳው ወይም እግዚአብሔር ለግሣጼ ብሎ ሕመም ልኮበት እንደሆነ አናውቅም። ነገር ግን ዳዊት ከኃጢአቱ የተነሣ ሰውነቱ መሠቃየቱን ይነግረናል። ዳዊት በመንፈሱና በስሜቱም ረገድ ተሠቃይቶ ነበር። በቁጥር 4 ውስጥ፡ በደሉ ከባድ ስለነበረ፡ እንደ ከባድ ሸክም እንደ ተጫነው ይናገራል። ስለሆነም ዳዊት በኃጢአቱ ምክንያት በመንፈሱና በስሜቱ ሁሉ ተሠቃይቷል።

ኃጢአት ብዙ ጊዜ አካላዊ ጥፋትን ያስከትላል። እንደዚሁ ሁሉ አዘውትረው አልኮል የሚጠጡ ወይም የሚያደነዝዙ ሱስ አስያዥ ዕጽዋትን የሚጠቀሙ ሰዎች ሰውነታቸውን ከመጉዳታቸውም በላይ በቀላሉ በበሽታ እንዲጠቃ ያደርጉታል። በዚሁ ረገድ ከጋብቻ ውጪ ግብረ ሥጋ የሚፈጽሙ ሰዎች ሰውነታቸውን ለኤድስና ለሌሎችም አደገኛ ለሆኑ የአባላዘር በሽታዎች አላልፈው ይሰጣሉ። ሐኪሞች እንደሚነግሩን፡ ሁልጊዜ የሚቆጠሩ ምሬት የሚያጠቃቸው ሰዎች በቀላሉ የሚታመሙ ሲሆኑ፡ በተለይ የልብ ድካምና የደም ግፊት በሽታ ይይዛቸዋል ይላሉ። ኃጢአት ዘመትር ለአካል ጉዳት

ያጋልጣል። ክርስቲያኖች ኃጢአት በሠሩ ቁጥር የራሳቸውን ሰውነት ይጎዳሉ። አንዳንድ ጊዜ ኃጢአት በቀጥታ አካላዊ በሽታ ባያመጣም እግዚአብሔር ስለ ኃጢአታቸው ለመገሠጽ በሽታ ሊልክባቸው ይችላል። በመዝሙር (38) ውስጥ እንደ ተጻፈው እግዚአብሔር በዳዊት ላይ ያደረገው ይህንኑ ይመስላል። ታዲያ እንዲህ ሲባል ሰው በታመመ ቁጥር ሁሉ እግዚአብሔር የቅጣት በሽታ አመጣበት ማለት አይደለም። የኢዮብ ወዳጆች በሽታ ሁሉ ከእግዚአብሔር የሚመጣ ቅጣት ይመስላቸው ነበር። ስለዚህ አመለካከታቸውም እግዚአብሔር ገሥጾአቸዋል (ኢዮብ 42:7)። አብዛኛውን ጊዜ የምንታመመው በሽታው ለቅጣት ስለ መጣብን አይደለም። እግዚአብሔር ኃጢአትን ሁሉ በበሽታ አይቀጣም። ደግሞም በሽታ ሁሉ የእግዚአብሔር የቅጣት ውጤት አይደለም። ነገር ግን ኃጢአት ሠርታችሁ ከዚያ በኋላ ብትታመሙ እግዚአብሔር ኃጢአታችሁ ምንኛ የከፋ መሆኑን ሊያሳስባችሁና ወደ ንስሐም ሊጠራችሁ በሽታውን አምጥቶባችሁ ሊሆን ይችላል።

መዝ. (38) ጨምሮ የሚያሳስበን ክርስቲያኖች ኃጢአት በሚሠሩበት ጊዜ የኃጢአታቸው በደል እንደሚሰማቸውና ያ በደልም ከባድ የሕሊና ሸክም እንደሚሆንባቸው ነው ይህ እንግዲህ በሕይወታቸው ውስጥ የሚከሰት ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ግንኙነት የመቋረጡ አንድ ገጽታ ነው። አማኞች ከእግዚአብሔር ጋር በግንኙነት መኖር ማለት ምን ማለት እንደሆነ የሚያውቁት ነው። ግን ይህ ግንኙነታቸው በኃጢአታቸው ምክንያት ሲቋረጥ እጅግ ያዝናሉ፤ የሕሊና ሸክምም ይሆንባቸዋል። ይህን ጊዜ እግዚአብሔር ልጆቹ ወደ እርሱ በንስሐ እንዲመለሱና ግንኙነታቸውን እንዲያድሱ በዚህ የሕሊና ጎዘንና የሕሊና ሸክም ይጠቀማል። ስለሆነም ክርስቲያኖች ኃጢአትን ሲሠሩ በአካል፣ በመንፈስና በስሜት ይሠቃያሉ።

መዝ. (38) ደግሞ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ኃጢአት ስለሚያመጣው ሦስተኛው ውጤት ይነግረናል። ይህም የእግዚአብሔር ግሣጺ ነው። የዳዊት ሥቃይ የእግዚአብሔር ግሣጺ አንዱ ክፍል ነው [መዝ. (38):1]። እግዚአብሔርም ይህን ያደረገው፣ ዳዊትን በንስሐ ለመመለስ ብሎ ነው። እንዲሁም ዕብራውያን 12 እግዚአብሔር ስለሚወዳቸው ከአባት ጋር በማንጻጸር አፍቃሪ አባትነቱን ያስተምረናል። እናም የሚያፈቅሩ አባቶች ልጆቻቸውን በሚቀጡአቸው ጊዜ በቁጣና በጥላቻ ስሜት አይቀጡአቸውም። ልጆቻቸውን የሚወዱ አባቶች፣ ልጆቻቸው በአእምሮና በአካል እንዲያድጉ ብቻ ሳይሆን፣ ኃላፊነት የሚሰማቸው ዜጎች እንዲሆኑ ይጥራሉ። ስለዚህ ልጆቻቸውን የሚወዱ ወላጆች በሚያጠፉበት ጊዜ ተከታትለው በመቅጣት መልካም ሆነው እንዲያድጉ ያደርጋሉ። ዕብ. 12:7-10 እግዚአብሔር እውነተኛ የሆኑ ልጆቹን ይቀጣል ይላል። ይህንንም የሚያደርግበት ምክንያት የእርሱ ቅድስና ተካፋዮች እንዲሆኑ ነው። በመሠረቱ እግዚአብሔር ልጆቹን ይወድዳል፣ ደግሞም የሚበጃቸውን ያውቃል። ለዝግ ደስታቸውና ለዘላለማዊ መጠበቃቸው እጅግ ጠቃሚው በቅድስና እርሱን መምሰላቸው መሆኑን ያውቃል። ስለዚህ እግዚአብሔር አማኞች ኃጢአትን በሚሠሩበት ጊዜ በቅድስና እንዲያድጉና እርሱን የበለጠ እንዲመስሉ ይቀጣቸዋል።

አራተኛ፡ ኃጢአትን የሚያደርጉ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ግንኙነት ከማጣታቸውም በላይ በክርስትና ሕይወታቸውም ውስጥ የተሳካላቸው አይሆኑም። በዮሐ. 15:4 ውስጥ ተከታዮቹ በኢየሱስ ባይኖሩ ፍሬ እንደማያፈሩ አረጋግጧል። «በኢየሱስ መኖር» ማለት፡ ለኢየሱስ መታዘዝ፤ እርሱን ማመን፤ ለእርሱም ክብር መኖር ማለት ሲሆን፤ ክርስቲያኖች ይህን በሚያደርጉበት ጊዜ በሕይወታቸው ውስጥ ስኬታማ ውጤትን ያገኛሉ። በሌሎችም ሕይወት ውስጥ ስኬትን ያስገኛሉ። በክርስትና ሕይወታቸውም የበለሉና የጎለበቱ ሆነው ያድጋሉ። ይህን ጊዜም የማያምኑ ሰዎች ክርስቶስን እንደ ግል መድኃኒታቸው ወደ መቀበል ይመጣሉ። ሌሎች አማኞችም በክርስትና ሕይወታቸው ያድጋሉ። እንግዲህ አማኞች በእርሱ ከኖሩ ፍሬ ያፈራሉ ብሎ ክርስቶስ የተናገረው ይኸው ነው። ነገር ግን በእርሱ ላይ ዐምፀው ሳይታዘዙት ቢቀሩ ምንም ዓይነት ፍሬ ሊያፈሩ አይችሉም። ከዚህም የተነሣ በክርስትና ሕይወታቸው ውስጥ መልካም ውጤት ሊኖር አይችልም። ደግሞ ሌሎችን ለማገልገል በሚያደርጉት ጥረት ውጤት አልባ ይሆናሉ። እነሆ፡ እንግዲህ ኃጢአት በዚህ መንገድ የክርስቲያኖችን ሕይወትና አገልግሎት እያበላሸ ውጤት እንዳያስመዘግቡ መና ያስቀራቸዋል።

በመጨረሻም፡ አማኞች (ወይም ማንም ቢሆን) ኃጢአትን በሚሠሩበት ጊዜ፤ የኃጢአት ባሪያዎች ይሆናሉ። በዮሐ. 8:34 ውስጥ ኃጢአትን የሚያደርጉ ሁሉ የኃጢአት ባሪያዎች ናቸው ሲል ኢየሱስ ይናገራል። ኃጢአትን በምንፈጽምበት ጊዜ ሁሉ በሁለት መንገዶች የኃጢአት ባሪያዎች እንሆናለን። በመጀመሪያ፡ የኃጢአት ባሪያ መሆን ማለት በኃጢአት ወጥመድ ውስጥ ገባን ማለት ነው። ስለዚህ ኃጢአት በሠራን ቁጥር ኃጢአት አመል ይሆንብንና ልንላቀቀው ያዳግተናል። በዋሽን ቁጥር ውሸት ልማዳችን ይሆንና በየጊዜው ደጋግመን በቀላሉ እንዋሻለን። በየጊዜው ስንቆጣ፡ ቁጣው ልምድ ይሆንብንና በየጊዜው ደጋግመን በቀላሉ እንቆጣለን። የፍትወተ ሥጋን ምኞት በምናስተናግድበት ጊዜ፡ ይህ የዘወትር አመል ይሆንብንና በየጊዜው በቀላሉ በምኞቱ እንጠመዳለን። ስለዚህ ኃጢአት በሠራን ቁጥር ሁሉ ራሳችንን የኃጢአት ባሪያዎች እናደርጋለን። ምክንያቱም ኃጢአትን ባዘወተርነው መጠን፡ በኃጢአት ወጥመድ ውስጥ ስለምንገባ ነው። ሁለተኛ፡ የኃጢአት ባሪያ መሆን ማለት የኃጢአት ቅጣት ከሆነው ሞት አናመልጥም ማለት ነው። ባለፈው ሳምንት እንዳየነው ኃጢአት ምን ጊዜም ሞትን ያመጣብናል። ምንም እንኳን ኃጢአት ወዲያውኑ በአካል እንድንሞት ባያደርግም፤ ብዙ ጊዜ በአካላችን ጉዳትን ያስከትላል። ምንም እንኳን በክርስቶስ የምናምን ብንሆንና በዚህ ምክንያት የምንሠራው ኃጢአት ደኅንነታችንን ባያሳጣንም፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት እንዲደናቀፍና ከእርሱ ጋር ያለን የተቀደሰ ክቡር ግንኙነታችን እንዲቋረጥ ያደርጋል። ኃጢአትን በምንሠራበት ጊዜ ሁሉ ወደ ልማዳዊ ኃጢአት ወጥመድ ውስጥ እንገባለን። በዚህም የኃጢአት ቅጣት የሆነው ሞት ወጥመድ ሆኖ ይይዘናል ማለት ነው።

ብዙ ጊዜ ሰዎች የሚያደርጉትን ኃጢአት በቀላሉ ሊተዉት የሚችሉ ይመስላቸዋል። ኃጢአት ለመሥራት በሚፈተኑበትም ጊዜ «ይህን ኃጢአት አንድ ጊዜ ብቻ እሠራና ሁለተኛ አይደግመኝም፤ የመጨረሻም ይሆንብኛል» ይላሉ።

44ኛ ጥያቄ፡- «በዚህን ጊዜ ይህን ኃጢአት አሁን ብቻ ላድርግና ሌላ ጊዜ ደግሜ አላድርገውም» በሚል ፈተና ውስጥ የገባችሁበትን ጊዜ አስቡ። በዚህ ጊዜ ያለችሁበትን ልምድ በማስታወሻ ደብተርቻችሁ ውስጥ ጻፉት። በተጨማሪም የሆነው ምንድን ነው?

ኃጢአት በምንፈጽምበት ጊዜ፤ ራሳችንን የኃጢአት ባሪያዎች እናደርጋለን። ከዚህ የተነሣ ኃጢአቱ ልማድ ይሆንብንና መላቀቅ ያቅተናል። ኃጢአትን በምናደርግበት ጊዜ ሁሉ ከኃጢአት ቅጣት ማለትም ከሞት በሚመጣ አካላዊና መንፈሳዊ ጉዳት እንሠቃያለን።

45ኛ ጥያቄ፡- በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ኃጢአት ከእግዚአብሔር ጋር ያለ ግንኙነት መቋረጥን አካላዊና ስሜታዊ ሥቃይን፤ የእግዚአብሔር ቅጣትን በክርስትና ሕይወታችንም ሆነ በአገልግሎታችን ፍሬ አልባነትንና የኃጢአት ባርነትንም ያስከትላብናል። በሕይወታችሁ ውስጥ የገጠማችሁ ይህን የመሰለ የከፋ የኃጢአት ውጤት ካለ በማስታወሻ ደብተራችሁ ውስጥ እንደ ገል ምስክርነት ጻፉት።

3. ክርስቲያኖች ኃጢአትን በሚሠሩበት ጊዜ ምን ያድርጉ?

46ኛ ጥያቄ፡- መዝ. (32)፡3-5 አንብብ። ሀ) ዳዊት ኃጢአቱን ከመናዘዙ በፊት ምን ተሰማው? ለ) ዳዊት ኃጢአቱን ከተናዘዘ በኋላ ምን ሆነ?

47ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ዮሐ. 1፡9 አንብብ። እኛስ ኃጢአታችንን በምንናዘዝበት ጊዜ ምን ይሆናል?

ክርስቲያኖች ኃጢአት በሚፈጽሙበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር የተቋረጠባቸውን ግንኙነት የሚጠግኑበት አንድ መንገድ ብቻ አለ። ይህም ኃጢአታቸውን ለእግዚአብሔር መናዘዝ ነው። በመዝሙር 32 ውስጥ ዳዊት ኃጢአቱን ከመናዘዙ በፊት ሰውነቱና መንፈሱ በጣም እንደ ተሠቃየ ይናገራል። ከዚያም ኃጢአቱን ስለ ተናዘዘ፤ እግዚአብሔር ይቅርታን ሰጠው። በ1ኛ ዮሐ. 1፡9 ኃጢአታችን ብንናዘዝ እርሱ ሁልጊዜ ታማኝና ይቅር ባይ ስለሆነ ይቅርታን እንደሚሰጠን ተስፋ ገብቶልናል።

ንስሐ ወይም ኑዛዜ ምንድን ነው? ንስሐ ኃጢአት ምንኛ የከፋ መሆኑን ከእግዚአብሔር ጋር ተነጋግሮ መስማማትና ኃጢአት መሥራታችንን በእርሱ ፊት መናዘዝ ነው። ግን ሰዎች በእውነት ኃጢአት መሥራታቸውንም ሆነ ኃጢአት የራሳቸው ስሕተት ውጤት መሆኑን አምነው አይቀበሉም። እንዲያውም የሠሩት ኃጢአት ይህን ያህል ከብደት የለውም ይላሉ። ለሠሩትም ኃጢአት ሌሎችን ይወቅሳሉ፤ ጥፋቱንም በእነርሱ ላይ ያላካካሉ። አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ስለሚሠሩት ኃጢአት እግዚአብሔርን ያማርራሉ። እርሱ ባይፈቅድ ኖሮ ኃጢአት ለመሥራት እንደማይፈተኑ አድርገው ያስባሉ። ታዲያ ሰዎች ስለ ኃጢአት እንዲህ ያለ አስተሳሰብ እስካላቸው ድረስ ይቅርታን ሊያገኙ አይችሉም። ስለዚህ ንስሐ ማለት ምን ያህል

ኃጢአተኞች እንደሆኑና ኃጢአታችንም እግዚአብሔርን ምን ያህል እንደ ጎዳው ማወቅ፤ ለኃጢአታችንም በደል ኃላፊዎች እኛው ራሳችን መሆናችንን ከእግዚአብሔር ጋር መስማማትና መቀበል የኃጢአታችን አስከፊ ውጤቶች ሁሉ በእኛ ምክንያት መፈጸማቸውን ማመን ነው። ንስሐ ማለት እግዚአብሔር ስለ ኃጢአታችን እንደሚሰማው ሁሉ እኛንም እንዲሰማን ማድረግ ነው።

ኃጢአታችን ምን ያህል የከፋ ስለ መሆኑ ለእግዚአብሔር ከነገርንና ከእርሱም ጋር በእውነት ከተስማማን፤ ንስሐችን መንገዳችንን ለመለወጥ መወሰናችንን ያካተተ ይሆናል። ቀድሞ የሠራነውን ያን ኃጢአት ደግመን ላለመፈጸም ከልብ የሆነ ፍላጎት እናሳያለን። በኃጢአታችን ያሳዘንናቸውን ሁሉ ይቅርታ ለመጠየቅ ለመታረቅና ለላምን ለማበጀት እንፈልጋለን። እውነተኛና ልባዊ ኑዛዜ ኃጢአታችን እጅግ የከፋ ስለ መሆኑ በእውነት ከእግዚአብሔር ጋር የሚስማማ እውነተኛ ንስሐ ደግሞ ኃጢአት ላለማድረግ ባለን መሻትና ከሌሎችም ጋር እርቅ ለማድረግ ባለን ፈቃደኝነት ይገለጻል።

48ኛ ጥያቄ፡- በሕይወታችሁ ውስጥ ኃጢአት መሆናቸውን በማመን ያልተናዘዛችኋቸው ኃጢአቶች አሉ? እንዲሁም በሕይወታችሁ ውስጥ የፈጸማችሁትና እንደ ተራ ነገር የቀጠራችሁት ወይም ያንን ኃጢአት ያሠሩዋችሁ ሌሎች ሰዎች ናቸው ብላችሁ እነርሱን የወቀሳችሁበት ምን ኃጢአት አለ? ካለ ጻፉትና አሁኑኑ ለእግዚአብሔር ተናዘዙት።

ኃጢአታችንን ለእርሱ በምንናዘዝበት ጊዜ በደኅንነታችን አማካኝነት ከእርሱ በሚታደስልን ጣፋጭ ግንኙነትና አንድነት በደስታ እንደምንረካ እግዚአብሔር ተስፋ ይሰጠናል። ስለዚህ ንስሐ ይቅርታን የሚያሰጠን ሊሆን ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን ግንኙነትም ያድስልናል።

አራተኛ ቀን - ስለ ኃጢአት ሌሎች ጥያቄዎች

ሰዎች ስለ ኃጢአት የሚያቀርቡዋቸው ሌሎች ብዙ ጥያቄዎች አሉዋቸው። ስለሆነም ዛሬ ከእነዚህ ጥያቄዎች አንዳንዶቹን ለመመለስ እንሞከራለን።

1. ሕፃናት በእርግጥ ኃጢአትን ለመሥራት ከደረሱበት ጊዜ በፊት የኃጢአት በደለኞች ይባላሉ?

የተወሰኑ ሰዎች ልጆች ኃጢአትን ለመሥራት እስካልደረሱ ድረስ የኃጢአት በደል አለባቸው አይባልም ይላሉ። ግን መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ልጆች የኃጢአት በደል ምን ይላል?

49ኛ ጥያቄ፡- መዝ. (51)፡5 አንብቡ። ሀ) ዳዊት ከመቼ ጀምሮ ኃጢአተኛ ተባለ? ለ) መዝ. (58)፡3 አንብቡ። ለ) ከፋዎች ከመቼ ጀምረው ይላሳታሉ?

50ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 5፡14 አንብቡ። ከአዳም እስከ ሙሴ ድረስ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ባላፈረሱት ላይ ላይቀር ምን ነግሦ ነበር?

51ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ሳሙ. 12፡23 አንብቡ። ዳዊት ከቤርሳቤሕ የወለደው ልጅ መቼ ሞተ? በዚያን ጊዜ ዳዊት የት እንደሚያገኘው ተናገረ?

ባለፉት ሁለት ሳምንታት በተግርናቸው ትምህርቶች ውስጥ እንደተከታተልነው ሰዎች ሁሉ በኃጢአት ስለ ተወለዱ፤ በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች ናቸው። ዳዊትም ገና በእናቱ ማኅፀን ውስጥ እያለ ኃጢአተኛ እንደ ነበረ ይናገራል። እንዲሁም ከፋዎች ተለዩ፤ ደግሞም ከማኅፀን ጀምሮ ሳቱ ይላል። እንዲህም ማለት እግዚአብሔር ከተወለዱበት ጊዜ ጀምሮ ኃጢአተኞች አድርጎ ይመለከታቸዋል ማለት ነው። በሮሜ ምዕራፍ 5 ውስጥ ከአዳም የተነሣ፤ ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች እንደሆኑና የኃጢአት ቅጣት የሆነው ሞት እንደ ተበየነባቸው ያስረዳል። ሮሜ 5:14 እንደ አዳም ሕግን በመተላለፍ ኃጢአት ያልሠሩት እንኳ ሳይቀሩ ከአዳም እስከ ሙሴ ባሉት ዘመናት የነበሩ ብዙ ሰዎች ሞተዋል ይላል። በአዳም ኃጢአት ምክንያት እነርሱም በደለኞች ስለሆኑ ሞቱ። አንዳንድ ሕፃናትም ስለሚሞቱ እነርሱም ቢሆኑ የአዳም ውርስ ኃጢአት ቅጣት እየተቀበሉ እንደሆነ መደምደም እንችላለን። ምንም እንኳን በእርግጥ ኃጢአት የፈጸሙ ባይሆኑም፤ ከኃጢአት ጋር ስለ ተወለዱና ይህም በደል ስለሆነ ይሞታሉ።

ምንም እንኳን ሕፃናት ኃጢአትን ለመሥራት ከመድረሳቸው በፊት በአዳም ምክንያት ኃጢአት አለባቸው ቢባልም፤ የሚሞቱ ሕፃናት ወደ ሊኦል ወይም ገሃነም ይወርዳሉ ማለትም አይደለም። ከቤርሳቤሕ የወለደው ልጁ በሞተ ጊዜ ዳዊት ተመልሶ ወደ ሕይወት እንደማይመጣና ከሞት በኋላ እንደሚያገኘው ገልጾልኝ (2ኛ ሳሙ. 12:23)። ዳዊት ይህን ማለቱ አንድ ቀን እንደሚሞትና ወደ ሙታን ስፍራ እንደሚሄድ አይደለም። ነገር ግን፤ «እኔም ወደ እርሱ ዘንድ እሄዳለሁ» አለ። ዳዊት ልጁን በእግዚአብሔር ዘንድ እንደሚገናኘው ተስፋ ነበረው። ከዚህ በሕፃንነታቸው የሚሞቱ የአማኞች ልጆች ወደ መንግሥተ ሰማይ እንደሚሄዱ አሳብ ልናገኝ እንችላለን። ምንም እንኳን መጽሐፍ ቅዱስ ሕፃናት ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማይ ይሄዳሉ ብሎ በግልጽ ባይነግረንም፤ ሕፃናት ወደ መንግሥተ ሰማይ የሚገቡ ይመስላል። ሆኖም ግን፤ ከአዳም በደል የተነሣ ሕፃናት ከኃጢአት ጋር ይወለዳሉ። ሕፃናት ሲሞቱ እግዚአብሔር የክርስቶስን ደም የማዳን ኃይል በመጠቀም ከበደላቸው አንጽቶ ከኃጢአት ዕዳ ይቤሃቸዋል። ሕፃናቱ ስለ ተጠመቁ ወይም ስለ ተገረዙ እግዚአብሔር አያድናቸውም። እንዲሁም ወላጆቻቸው መልካም ሥራ ስላደረጉ እግዚአብሔር አያድናቸውም። እግዚአብሔር የሚያድናቸው ክርስቶስ በመስቀል ላይ ተስቅሎ ለኃጢአታቸው ቢሳ ስለሆናቸውና በምሕረቱና በጸጋውም ነው።

2. አንዳንዱ ኃጢአት ከሌላው የባለ ነውን?

አንዳንድ ክርስቲያኖች ኃጢአትን የምር መጥፎ የሆኑና እምብዛም መጥፎ ያይደሉ በማለት ይከፋፍሏቸዋል። በዚሁ ሁኔታ አንዳንዶቹ ኃጢአቶች የእግዚአብሔር ከባድ ቅጣት እንደሚያስፈልጋቸው ሌሎች ደግሞ ይህን ያህል የማያስቀጡ አድርገው ይመለከቷቸዋል። ይህ ብቻ አይደለም፤ አንዳንድ ኃጢአቶች ደኅንነትን የሚያሳጡዋቸው ሆነው ሲታዩዋቸው፤ ሌሎች የኃጢአት ዓይነቶች ደግሞ ደኅንነትን የማያሳጡዋቸው መስለው ይታዩዋቸዋል። ይሁንና አንዳንድ ኃጢአቶች ከሌሎቹ ይልቅ የባሉ ናቸው?

2.1 ኃጢአቶች ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እኩል በደለኞች ያደርጉናል።

52ኛ ጥያቄ፡- ገላ. 3:10 እና ያዕ. 2:10 አንብብ። ከትእዛዛቱ መካከል አንዱን እንኳን በማይታዘዙት ላይ ምን ደረሰባቸው?

መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአቶች ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እኩል በደለኞች እንደሚያደርጉን ያስተምረናል። አንድ ኃጢአት ምንም ያህል ትንሽ ቢሆንም የኃጢአትን ቅጣት ያመጣብናል። ገላ. 3:10 ከሕጎች አንዱን ያፈረሰ ሰው የተረገመ ነው ይላል። ያዕ. 2:10 ደግሞ ከሕግ ትእዛዛት አንዲቱን ያገደለ መላውን ያፈረሰ በደለኛ ሆኖ ይቆጠራል ይላል። በዚህ አኳኋን ኃጢአት ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት በደለኛ ያደርገናል።

2.2 አንዳንድ ኃጢአቶች ከሌሎቹ ይልቅ ከእግዚአብሔርና ከሌሎችም ሰዎች ጋር ያሉንን ግንኙነቶች በበለጠ ይጎዱዋቸዋል።

53ኛ ጥያቄ፡- ሕዝ. 8:6 አንብብ። እግዚአብሔር ሕዝቅኤልን ምን ታያለህ አለው?

54ኛ ጥያቄ፡- ዮሐ. 19:11 አንብብ። ኢየሱስ ለጴንጦናዊው ጲላጦስ አሳልፈው ስለ ሰጡት ምን አለ?

55ኛ ጥያቄ፡- ማቴ. 23:23 አንብብ። ኢየሱስ ፍርድን፣ ምሕረትን እና ታማኝነትን ምን ብሎ ጠራ?

56ኛ ጥያቄ፡- ሉቃስ 10:10 አንብብ። የትኞቹ ከተሞች የከፋ ቅጣትን ይቀበላሉ? ለምን?

57ኛ ጥያቄ፡- ሉቃስ 12:42-48 አንብብ። ሀ) የጌታውን ፈቃድ እያወቀ በማይፈጽም አገልጋይ ላይ ምን ይደርስበታል? ለ) የጌታውን ፈቃድ በሚያውቀውና በሚያደርገው አገልጋይ ላይ ምን ይደርስበታል?

58ኛ ጥያቄ፡- ያዕ. 3:1 አንብብ። የእግዚአብሔርን ቃል በሚያስተምሩት ላይ ምን ይደርሳል?

ኃጢአቶች ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች የሚያደርጉን ሲሆን፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስንመለከት አንዳንድ ኃጢአቶች ከሌሎቹ ብለው የሚታዩበት ሁኔታ ያለ ይመስላል። እግዚአብሔር ለሕዝቅኤል፣ ካየው የበለጠ እጅግ አለንዋሪ የሆነ ነገር ገና እንደሚያይ ነግሮታል (ሕዝ. 8:6)። ኢየሱስም ለጴንጦናዊው ጲላጦስ አሳልፈው ስለ ሰጡት ቢናገር፣ አሳልፈው የሰጡት ከጲላጦስ የባለ ኃጢአት እንደሚያደርጉ አስጠንቅቆአቸዋል (ዮሐ. 19:11)። እንዲሁም፣ ከሕግ ውስጥ ፍርድ፣ ምሕረትና ታማኝነት ዋና ቁም ነገሮች ናቸው ብሏል (ማቴ. 23:23)። በዚህም ኢየሱስ፣ አንዳንድ ኃጢአቶችን ከሌሎች የበለጠ የሚከብዱ መሆናቸውን ሲያስገነዝብ አንዳንዶቹ የሕግ ትእዛዛትም ከሌሎቹ የተለዩ ናቸው። በሉቃስ 10:10-15 ውስጥ እንደተጻፈው የቅፍርናሆምንና የቤተ ሳይዳን ከተሞች ከሰዶም፣ ከሞሮከና ከሲዶን ከተሞች የበለጠ ቅጣት እንደሚደርስባቸው ኢየሱስ ፈርዶባቸዋል። የበለጠ ቅጣትን የሚቀበሉበትም ምክንያት ከሌሎቹ ከተሞች ይልቅ እነዚህን በኢየሱስና በሠራቸው ተአምራት ውስጥ እግዚአብሔርን በላቀ መገለጥ ሰላዩት ነው። ከእግዚአብሔር ታላቅ መገለጥ ሲመጣ እያዩ ኃጢአት የሚሠሩ ሰዎች

በአነስተኛ መገለጥ ውስጥ ሆነው ኃጢአት ከሚሠሩት የበለጠ በደል ይፈጽማሉ። በሉቃስ 12:42-48 ውስጥ ኢየሱስ በምሳሌ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እያወቁ የማያደርጉት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ካለማወቃቸው የተነሣ ከማያደርጉት የበለጠ ቅጣት እንደሚደርስባቸው ገልጾአል። እያወቁ በድፍረት ኃጢአት የሚሠሩ ሰዎች ምንም እንኳን ኃጢአት እንደ ፈጸሙ ቢገነዘቡም የባለ ኃጢአት ያደርጋሉ።

እንደዚሁም አንዳንድ ኃጢአቶች የእግዚአብሔርን ስም የሚያጎድቱ ወይም ራሳችንና ሌሎች አማኞችን ጭምር የሚጎዱ ከሆኑ ከሌሎች ይልቅ ከብደት የሚሰጣቸው ወይም የባሉ ሆነው የሚቆጠሩ ይመስላሉ።

59ኛ ጥያቄ፦ አንዳንድ ኃጢአቶች በእግዚአብሔር፣ በራሳችንና በሌሎች ሰዎች ላይ ትልቅ ጉዳትን እንዴት እንደሚያመጡ ምሳሌ ጠቅሳችሁ ጻፉ።

አንዳንድ የኃጢአት ዓይነቶች ከሌሎች በበለጠ እግዚአብሔርንና ስሙን፣ እኛንና ሌሎችን ይጎዳሉ። ለምሳሌ ያህል፡ አንድ ሰው የጎረቤቱን መኪና ቢመኝ የእርሱ ያልሆነውን ተመኝቷል እና በደለኛ ይሆናል። ነገር ግን ያንን መኪና ቢሰርቅ የባለ ኃጢአት ይሠራል። ምክንያቱም በእግዚአብሔር ስም ላይ ትልቁ ሐፍረትን በጎረቤቱም ላይ ጉዳትን ያደርሳልና ነው። እንዲሁም አንድ ሰው ሚስቱ ያልሆነችውን ሴት ለግብረ ሥጋ ቢመኝት፣ ኃጢአት ስለሚሆንበት በእግዚአብሔር ዘንድ በደለኛ ይሆናል። ነገር ግን ከሴትየዋ ጋር የተረጋገጠ ግብረ ሥጋ ግንኙነት ቢያደርግ፣ የባለ ኃጢአት ያደርጋል። ምክንያቱም እርስዋን አሳስቶ ኃጢአት እንድትሠራ ከማድረጉም በላይ፣ የእግዚአብሔርንም ስም የሚያረክስ ተግባር ፈጽሟልና ነው። አግብቶ ከሆነ ደግሞ ሚስቱን፣ ልጆቹንና ትዳሩን ይጎዳል። ሴትየዋም ያገባች ከሆነች ደግሞ ባለቤትዋን፣ ልጆቿንና ጋብቻዋን ትጎዳለች። እርሱም ሆነ ሴትየዋ ሁለቱም ያላገቡ ከሆኑ ይህ ተግባር የወደፊት የጋብቻ ዕድላቸውን ያበላሻል። ጳውሎስ የግብረ ሥጋ ኃጢአት የሰውን አካል የሚያረክስ ከመሆኑ በላይ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን አንድነት የሚያበላሽ መሆኑን ሰፋ አድርጎ አስተምሯል (1ኛ ቆሮ. 6:15-18)። ስለዚህ አንዳንዶቹ ኃጢአቶች የእግዚአብሔርን ስም፣ ኃጢአት የሚሠራውን ሰውና ሌሎች ሰዎችንም ስለሚጎዱ ከሌሎች ኃጢአቶች የባሉ ናቸው።

በተጨማሪም፣ እግዚአብሔር በተለይ ክርስቲያን መሪዎችን በኃጢአታቸው ይጠይቃቸዋል። ያዕቆብ 3:1 የእግዚአብሔርን ቃል የሚያስተምሩ መምህራን የባለ ፍርድ እንደሚቀበሉ ያስገነዝባል። አንድ ክርስቲያን የሆነ መሪ ኃጢአት በሚሠራበት ጊዜ በተለይ የእግዚአብሔር ስም ይሰደባል። ስለዚህ የክርስቲያን መሪ ኃጢአት ከሌላው ክርስቲያን ኃጢአት የበለጠ ነው።

ሁሉም ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት በደለኛ ያደርገናል። ሁሉም ኃጢአት ደግሞ ይቅር ሊባል ይችላል። አንዳንድ ኃጢአቶችን ሰዎች በእግዚአብሔር ዘንድ እንደሚያስጠይቁ እያወቁ ይፈጽሟቸዋል። ስለሆነም አንዳንዶቹ ኃጢአቶች በእግዚአብሔር፣ በራሳችንና በሌሎች ሰዎች ላይ ጉዳትን ያደርሳሉ። በተለይም በክርስቲያን መሪዎች የሚፈጸሙ ኃጢአቶች

በእግዚአብሔር ስም ላይ ኅፍረትን ያመጣሉ። እግዚአብሔር እነዚህን ኃጢአቶች ከሌሎች የባሉ ሆነው ስለሚያያቸው በዚያኑ መጠን የባለ ቅጣት ይሰጣል።

3. ይቅርታ የማይደረግበት ኃጢአት ምንድን ነው?

ይህ ነጥብ ደራሲው አዘጋጅቶ ከነበረውና ጳላም በሕይወት መጽሔት ታትሞ ከነበረው መጣጥፍ የተወሰደ ነው።

አንዳንድ ሰዎች ይቅርታ የማይደረግበት አንድ ኃጢአት አለ ብለው ይፈራሉ። ስለዚህ ይህን ኃጢአት ብናደርግ ደኅንነትን እናጣለን፤ ይቅርታም አይደረግልንም ብለው ይጨነቃሉ። ታዲያ ይህ «ይቅርታ የማይደረግለት ኃጢአት» ተብሎ ምንድን ነው?

60ኛ ጥያቄ፡- ግቴ. 12:22-32 አንብብ። ሀ) ፈሪሳዊያን ኢየሱስን በሰይጣን ኃይል አጋንንትን ያወጣ ማለታቸው በምን ምክንያት ሞኝነት ሆኖ ተቆጠረባቸው? (ቁ. 26) ለ) ኢየሱስ አጋንንትን በእግዚአብሔር ኃይል የሚያወጣ ከሆነ፤ ይህ ምንን ያረጋግጣል? (ቁ. 28)

በግቴ. 12:22-32 ውስጥ ኢየሱስ ጋኔን ያደረበት ዓይነ ሥውርና ዱዳ ሰው መፈወሱ ተጽፎአል (ቁ. 22)። ይህን ተአምር የተመለከቱ ሰዎች ድርጊቱ መሢሐዊ ድርጊት መሆኑን ወዲያውኑ አስተዋሉ (ቁ. 23)። እንደ መዝ. (146)፤8፤ ኢሳ. 29፤18፤ 38፤5-6 ካሉት የብሉይ ኪዳን ትንቢቶች በመነሣት መሢሐ እንዲህ ያሉ ተአምራትን ይፈጽማል ብለው ይጠባበቁ እንደ ነበር ተጽፎአል። ስለዚህ «ይህ ሰው ኢየሱስ በእውነት መሢሐ የዳዊት ልጅ ይሆንን?» ሲሉ በአድናቆት ጠየቁ። ፈሪሳውያን ግን ስለ ኢየሱስ ኃይል ሌላ የሚሉት ነገር ነበራቸው። በብዔል ዜቡል ኃይል ይጠቀማል ሲሉ ከሰሱት፤ ብዔል ዜቡል የሰይጣን ሌላ ስሙ ነው (ቁ. 24)።

ኢየሱስ ግን ፈሪሳውያን የመሠረቱበትን ክስ በሦስት መንገዶች መለሰ። በመጀመሪያ፤ ሰይጣን የራሱን ሥራ የሚያበላሽ ሞኝ አይደለም በማለት ትክክለኛ ያልሆነ ክላቸውን ውድቅ አደረገው። ሰይጣን የሰውን ሕይወት በውስጡ በሚኖረው አጋንንት የሚያጠፋ ከሆነ አጋንንቱ ከሰውዬው እንዲወጣና ሰውዬውም ሕይወቱ ዳግም ታድሶ ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት እንዲኖረው ፈጽሞ አያደርግም። ይህ ደግሞ በሰውዬው ሕይወት ውስጥ የሚፈጽመውን ክፉ ሥራ የሚገታና መንግሥቱን የሚያፈርስበት ነው። ሰይጣን ደግሞ የራሱ የሆነ አጋንንትን አባሮ በማውጣት በፍጹም መንግሥቱን አያፈርስም አላቸው (ቁ. 25-26)። ኢየሱስ በመጀመሪያ ለፈሪሳውያን የመለሰላቸው መልስ ሰይጣን ራሱን ስለማያጠፋ ክላቸው ሐሰት መሆኑን የሚያመለክት ነው።

የኢየሱስ ሁለተኛው መልስ እርሱ አጋንንትን ያወጣበት የኃይሉ ታላቅነት፤ ያደረገው ታምራት ከእግዚአብሔር ዘንድ እንጂ ከሰይጣን አለመሆኑን በማረጋገጥ ክላቸው ከእውነት የራቀ መሆኑን የሚያሳይ ነበር። እርሱ አጋንንትን ያወጣበትን ኃይል፤ አንዳንድ አይሁዳውያን ከሚፈጽሙት አጋንንትን የማስወጣት ሙከራ ጋር አመዛዝኖታል (ቁ. 27)። እነዚህ አጋንንትን እናስወጣለን የሚሉ አይሁዳውያን እንደተጠቀሱት የአስቂዋ ሰባት

ልጆች ዓይነት ነበሩ (በሐዋ. 19:13-16)። እነዚህ ሰዎች አጋንንትን በማውጣት ረገድ በመጠኑም ቢሆን የተሳካላቸው ይመስል ነበር። ግን ውጤታቸው የተወሰነና ጊዜያዊ ነበር። ይህ ሊሆን የቻለው እውነተኛ የሆነ መንፈሳዊ ኃይል ስላልነበረባቸው ነው። ከአይሁዶች ይልቅ የኢየሱስ አጋንንት አወጣጥ የሰይጣን መንግሥት በማፈራረስ ረገድ የበረታ ነበር። ታዲያ ፈሪሳውያንና ሕዝቡ የእነርሱ ወገን የሆኑ አጋንንትን እናወጣለን ሲሉ በሰይጣን ኃይል ትጠቀማላችሁ ብለው አይከሰሱም ነበር። ግን ተአምራቶቹ በኃይል የተሞሉና የሰይጣንን መንግሥት ደምሳሽ የሆነ ኢየሱስ በሰይጣን ኃይል ትጠቀማለህ ብለው መከሰላቸው እንዴት ሞኝነት ነበር? ለነገሩ ኢየሱስ አጋንንትን ያወጣ የነበረው በእግዚአብሔር ኃይል ነበር።

ፈሪሳውያን ተአምራቶቹን ከሰይጣን ኃይል ጋር ማያያዛቸው እንዴት ጅልነት (ሞኝነት) እንደ ነበረ የኢየሱስ የመጀመሪያዎቹ ሁለት መልሶች አረጋግጠዋል። በቁጥር 28 ውስጥ በሚገኘው በሦስተኛው መልሱ ፈሪሳውያን ተአምሩን ካዩ በኋላ ወደ ምን ዓይነት ድምዳሜ መድረስ እንደ ነበረባቸው አሳይቷቸዋል። እርሱ በተለየ ሁኔታ በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ መሆኑን ተረድተው፤ «የእግዚአብሔር መንግሥት» እንደ መጣላቸው መቀበል ነበረባቸው። ማለት እርሱ የእስራኤል መሢሕ መሆኑን መገንዘብ ይገባቸው ነበር። ፈሪሳውያን ይህንን ማወቅ ለምን ነበረባቸው? ኢሳ. 11:1-5፤ 42:1 እና 61:1 እነዚህ ክፍሎች ሁሉ መሢሔ በልዩ ሁኔታ በእግዚአብሔር መንፈስ የተቀባ መሆኑን ይገልጻሉ። ኢየሱስ አጋንንትን የማስወጣት ከፍተኛ ኃይሉ፤ ይህን ልዩ ቅባት ለመቀባቱ ምስክር መሆኑን ተናግሮአል። በሌላ አነጋገር፤ አጋንንትን ሲያስወጣ፤ እርሱም መሢሔ፤ የእግዚአብሔር ንጉሥና የእግዚአብሔርን መንግሥት ወደ ምድር የሚያመጣ መሆኑን ማስመስከሩ በቁጥር 29 ውስጥ፤ አጋንንትን ማውጣቱ የመሢሕነቱ ማረጋገጫ ለመሆኑ ምሳሌ ያቀርባል።

አንድ ሌባ ወደ ኃይለኛ ሰው ቤት ገብቶ ንብረቱን ለመዝረፍ ያለው ብቸኛ መንገድ አስቀድሞ ኃይለኛውን ሰው ማሰር ነው ይላል። ኢየሱስ ያን ሲል ሰይጣንን በኃይለኛው ሰው ማስመስሉ ነው። የሰይጣን አጋንንት ተሸነፉ ማለት ሰይጣን ራሱ ተሸንፎ ታሰረ፤ ስለታወረም አጋንንቱን ሊረዳቸው አይችልም ማለት ነው። ሰይጣን በኢየሱስ ከተሸነፈ፤ ኢየሱስ የእግዚአብሔር መሢሕ መሆኑ ነው። ለፈሪሳውያን የሰጠው ሦስተኛው የኢየሱስ መልስ አጋንንትን ያወጣበት ልዩ የሆነ የኃይል አጠቃቀም ሁኔታ እርሱ እግዚአብሔር ተስፋ የሰጠበት መሢሕ መሆኑን እንደሚመሰክር ነበር።

እነዚህ ፈሪሳውያን የእግዚአብሔርን መሢሕና የእግዚአብሔርን መንግሥት የሚጠባበቁ መሆናቸውን የሚናገሩ ሰዎች ነበሩ። መሢሔ ሲመጣ እንደሚቀበሉት ያወሱ ነበር። ነገር ግን በማቴ. 12:25-29 ውስጥ እንደተጻፈው ኢየሱስ «እኔ መሢሕ መሆኔን በልባችሁ ታውቃላችሁ ይላቸው ነበር። የብሉይ ኪዳንንም ትንቢቶች ታውቃላችሁ። ግልጽ ምስክር ሊሆኑ የሚችሉ ነገሮችንም በዓይናችሁ አይታችኋል። በአእምሮአችሁም እኔ መሢሕ መሆኔን አውቃችሁ ደምድማችኋል። ነገር ግን ይህን ሁሉ እያወቃችሁ አልተቀበላችሁኝም። እኔ መሢሕ መሆኔን እያወቃችሁ

አልተቀበላችሁኝም፤ ሥራዬንም የሰይጣን ሥራ አደረጋችሁት» አላቸው። በዚህ ምዕራፍ ከቁጥር 30-32 ባሉት ቁጥሮች ኢየሱስ ንግግሩን ያጠቃልላል። በልቡ ኢየሱስ ማን እንደሆነ እያወቀ የማይቀበለው የእርሱ ጠላት ነው (ቁ. 30)። ኢየሱስ መሢሕ መሆኑን በግልጽ የሚያረጋግጡ ሥራዎች መንፈስ ቅዱስ በሕይወቱ ውስጥ ሲፈጽም እነዚህ ሥራዎቹም መሢሕ መሆኑን እንደሚመሰክሩ የተረዳ፣ ነገር ግን አሁንም እርሱን በመሢሕነቱ የማይቀበል፣ እርሱ ይቅር አይባልም (ቁ. 31)። እናም ኢየሱስ መሢሕ መሆኑን እያወቀ፣ እርሱ ከሰይጣን ነው ብሎ የሚከሰውም ከይቅርታ ውጭ ነው (ቁ. 32)። እንዲህ ያለው ሰው ልቡን ያደነደነ ሰው በመሆኑ ወደ ክርስቶስ መጥቶ እንደ መሢሕ፣ እንደ መድኅንና ጌታ አድርጎ ሊቀበለው አይችልም።

ስለዚህ በማቴ. 12፡31 ውስጥ፣ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሰድብ ቃል የተናገረ ይቅር አይባልም የተባለው ምን ማለት ነው? ይህ እንግዲህ መንፈስ ቅዱስን መሳደብ ብቻ አይደለም። እግዚአብሔርን መናቅም ብቻ አይደለም። ወንጌልንም ሰዎች ክርስቶስን አለመቀበልም ብቻ አይደለም። እነዚህ ሁሉ የከፉ ተግባራት ስለሆኑ እግዚአብሔር ይቀጣቸዋል። ነገር ግን ማቴዎስ በምዕራፍ 12፡31 መንፈስ ቅዱስን ስለ መሳደብ ሲናገር ስለ እነዚህ ጥፋቶች መናገሩ አይደለም። ከጥቅሱ ጭብጥ እንደምንረዳው መንፈስ ቅዱስን መሳደብ ማለት ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ በልዩ ሁኔታ የተቀባ መሢሕና አዳኝ መሆኑን እያወቁ ነገር ግን ልብን አደንድኖ ሆን ብሎ እርሱን አለመቀበልና ሥራውንም መቃወም ነው። ፈሪሳውያን ይህን ባደረጉ ጊዜ፣ ኢየሱስን ላለመቀበል ልባቸውን አጠነከሩ። ስለዚህም የእርሱን ይቅርታ ሳይቀበሉ ቀሩ።

ዛሬስ ቢሆን አንድ ሰው መንፈስ ቅዱስን በመሳደብ ይህንኑ ኃጢአት ሊሠራ ይችላል? መልሱ አዎን እና አይደለምም ይሆናል። ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሠራቸውን ታምራት ማንም ሰው ዛሬ በትክክል በግንባር እንደነበረው ሁኔታ ሊያይ አይችልም። ስለሆነም ማንም ሰው ይህን ፈሪሳውያን የሠሩትን ኃጢአት ራሱን መልሶ መሥራት አይችልም። በሌላ በኩል ግን የማያምኑ ሰዎች አሁንም ቢሆን በጣም ተመሳሳይ ኃጢአትን ሊፈጽሙ ይችላሉ። ዛሬም ቢሆን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ ስለመሆኑና የዓለም መድኃኒት ስለመሆኑ ብዙ ምልክቶችን ያሳያል። አሁንም የእርሱ መንፈስ በመጽሐፍ ቅዱስ በተሰበከው ቃል፣ በአማኞች ሕይወትና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተደረጉ ታምራት አማካይነት እየሠራ ነው። የማያምን ሰው እነዚህን የኢየሱስ ሥራዎች ተመልክቶ እርሱ በእውነት ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣ ክርስቶስ የዓለም አዳኝ መሆኑን አውቆ ነገር ግን ችላ ቢለውና ባይቀበለው፣ ይህ ሰው ወደ ክርስቶስ ዘንድ በሚያድን እምነት ሊመጣ እስከማይችል ልቡን ያደነድናል።

እንግዲህ በማቴዎስ ምዕራፍ 12 ውስጥ መንፈስ ቅዱስን በመሳደብ ምክንያት ይቅር የማይባለው ኃጢአት፣ በዚህ ረገድ በማያምኑ ሰዎች የሚፈጸም ኃጢአት ነው እንጂ በእውነት ዳግም በተወለዱ ክርስቲያኖች የሚፈጸም በይዘት አይደለም። ስለሆነም ኢየሱስ ማን እንደሆነ እያወቁ በአንጻሩ እርሱን ያለመቀበል ኃጢአት ነው። ይቅርታ የማይደረግለት

ኃጢአት ነው የተባለበት ምክንያት አንድ ሰው ክርስቶስ ማን እንደሆነ ካወቀ በኋላ ችላ ቢል፣ ልቡን ፍጹም ስለሚያደነድን እርሱን እንደ አዳኙ ለመቀበል በምንም ዓይነት አይመርጥም ማለት ነው።

አንድ ሰው ሌላው ሰው ይህን ኃጢአት መፈጸሙን ሊያውቅ ይችላል? ኢየሱስ ፈሪሳውያን ይህን ኃጢአት መፈጸማቸውን አውቆ ነበር። ነገር ግን ዛሬ አንድ ሰው ሌላው ሰው ይህን ኃጢአት ለመፈጸሙ እርግጠኛ ሊሆን አይችልም። በሰብአዊና በውስን ግንዛቤአችን የሌላውን ሰው ልብና አእምሮ ማወቅ አንችልም። አንድ ሰው የክርስቶስን ማንነት ፍጹም ተገንዝቦ ሊያበቃ፣ ነገር ግን ከናካቴው ችላ በማለት ሳይቀበለው መቅረቱን ጠንቅቀን ማወቅ ፈጽሞ ያዳግተናል። ስለዚህ አንድ ወዳጃችን የሆነ ሰው ወይም ቤተሰብ ክርስቶስን ባለመቀበሉ ተስፋ መቁረጥ አይገባንም። በቃላችንና በተቀደሰ ሕይወት መመስከራችንን መቀጠልና የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ወደ እራሱ መልሶ እንዲያመጣቸው ጸሎታችንን አለማቋረጥ ያስፈልገናል። በመሆኑም ማንም በእውነት ዳግም የተወለደ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስን ስለ ተሳደብኩ ይቅር የማይባል ኃጢአት ሠርቻለሁ ብሎ ሊፈራና ሊጨነቅ አይገባም።

አምስተኛ ቀን

በሳምንቱ ውስጥ ስለ ኃጢአት የቀረበውን ትምህርት ከክለሳችሁ በኋላ ለሳምንቱ ስብሰባ ዝግጅት አድርጉ። በተለይም በሰው ልጆች ላይ ስላሉ አስቃቂ ኃጢአቶችና ስለሚያስከትሉዋቸውም ውጤቶች ለእነዚህም ኃጢአቶች ፈውስ ስለሚያስፈልገን አዳኝ መለስ በሉና ትምህርታችሁን ከልሱ።

ሳምንታዊ የስብሰባ ጊዜ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ፡- መሪው በተማራችሁት ትምህርት ላይ ወይም በጥቅሶቹ ላይ ያተኩርና ከአምስት እስከ አሥር ደቂቃ የሚደርስ የጥምና ጊዜ ያዘጋጅ።
2. ሳምንታዊ የጸሎት ጊዜ፡- ከመጸለያችሁ በፊት መዝሙር (51)ን ከፍ ባለ ድምፅ አንብቡ። ከዚያም አሥር ደቂቃ በጸሎት ላይ አሳልፉ፤ ጸሎታችሁም በሕይወታችሁ ውስጥ የሠራችሁትን ኃጢአት በመናዘዝ ላይ ያተኮረ ይሁን።
3. ክለሳ፡- በዚህ ሳምንት በተማራችሁት ትምህርት ውስጥ መልስ ለማግኘት ያስቸገሩ ጥያቄዎችንና እያንዳንዱ ተማሪ የተማረውን ትምህርት መለስ ብላችሁ ለአሥራ አምስት ደቂቃ ከልሱ።
4. ውይይት፡-

4ሀ. በአካባቢአችሁ የሚኖሩ ሰዎች ከኃጢአት ጋር መወለዳቸውን የሚያምኑ ወይም የማያምኑ ስለ መሆናቸው ተወያዩ፤ ይህ ከሆነ ከኃጢአታቸው የተነሣ እግዚአብሔርን ሊያስደስቱ፤ በእግዚአብሔር ፊት ራሳቸውን ጻድቅ አድርገው ሊያቀርቡ፤ ምላሽ ሊሰጡት እንደማይችሉ ምን ያህል አስተውለዋል? እግዚአብሔርን ሊገነዘቡ፤ ወይም ኃጢአተኞች ሆነው

ስለተወለዱ አዳኝ እንደሚያስፈልጋቸው እንዲገነዘቡ ለመርዳት ስለምትችሉበት ሁኔታ ተወያይ። እነዚህ ሰዎች፣ ሰዎች ሁሉ በኃጢአት ስለተወለዱ አዳኝ እንደሚያስፈልጋቸው እንዲያውቁ የሚረዱ ምን ምሳሌዎች ያስፈልጉአቸዋል?

4ለ. በቤተ ክርስቲያናችሁና በአካባቢአችሁ ባሉ ሰዎች ዘንድ በሰፊው የተለመደ ምን ዓይነት የአንደበት ኃጢአት ወይም ሌሎችን የመጉዳት ኃጢአት አለ? እነዚህን ኃጢአቶች ከባድ አድርገው ነው ወይስ ቀላል አድርገው ነው የሚመለከቷቸው? ቀላል ኃጢአቶች ናቸው ካሉ ኃጢአቶቹ ሌሎችን ሰዎች በጣም የሚጎዱና በእግዚአብሔር ፊትም በዳዮች የሚያደርጉ ከባድ ነገሮች መሆናቸውን ለማሳየት ምን ታደርጋላችሁ? በአካባቢአችሁ ያሉ ሰዎች ጎጂ ውጤቶችን የሚያስከትሉ ከባድ ኃጢአቶች አይደሉም የሚሉዋቸው ሌሎች ኃጢአቶች ምንድን ናቸው?

4ሐ. የማታውቋቸው ሰዎች ኃጢአታቸው ሊያስከትልባቸው የሚችለውን ቅጣት ለማስወገድ ምን ዓይነት በጎ ተግባር ማድረግ እንደሚገባቸው ያምናሉ? ኃጢአታቸው የከበደ ስለሆነ ምንም ዓይነት መልካም(በጎ) ተግባር በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይ እንደማያደርጋቸው ለእነዚህ ሰዎች ለማስገንዘብ ምን ታደርጋላችሁ?

4መ. የኃጢአትን ውጤቶች (ከእግዚአብሔር ጋር ያለ ግንኙነት ማቋረጥን፣ አካላዊና አእምሮአዊ ስሜታዊ ሥቃይ፣ የኃጢአት ባሪያዎች መሆንን የመሳሰሉትን) በሕይወታችሁ ውስጥና በሌሎችም ክርስቲያናት ሕይወት ውስጥ የተመለከታችኋቸውን እንዴት ታዩዋቸዋላችሁ? እነዚህን የመሳሰሉ የከፉ የኃጢአት ውጤቶች እንዳይደርሱባችሁ ለመከላከል እንደ አንድ ቡድን በምን ዓይነት ስልት ትጠቀማላችሁ?

4ሠ. ከዚህ ሳምንት ትምህርት በመነሣት አንድ ሕፃን ልጅ የሞተበትን ሰው እንዴት ታጽናኑታላችሁ? ከዚሁ ሳምንት ትምህርት በመነሣት፣ «ፍትወተ-ሥጋን በመመኘትና በግብረ ሥጋ ኃጢአት መካከል ምን ልዩነት አለ?» ለሚላችሁና «በልቤ ከተመኘሁ፣ ኃጢአት የሠራሁ ስለሆንኩ በቀጥታ ሄጄ የግብረ ሥጋ ኃጢአት እፈጽማለሁ» ለሚላችሁ ሰው ምን ምክር ትሰጡታላችሁ? አንድ ይቅርታ ሊደረግለት የማይችል ኃጢአትን ፈጽሜአለሁ ብሎ በፍርሃት ለተዋጠ ክርስቲያን በዚህ ሳምንት ትምህርት ላይ በማተኮር ምን ምክር ትሰጣላችሁ?

4ረ. የኃጢአትን ውጤት በሚመለከት እርስ በርሳችሁ ከልሱ። እነዚህን አስከፊ የኃጢአት ውጤቶች ለማሸነፍ ምን ዓይነት አዳኝ ያስፈልገናል?